

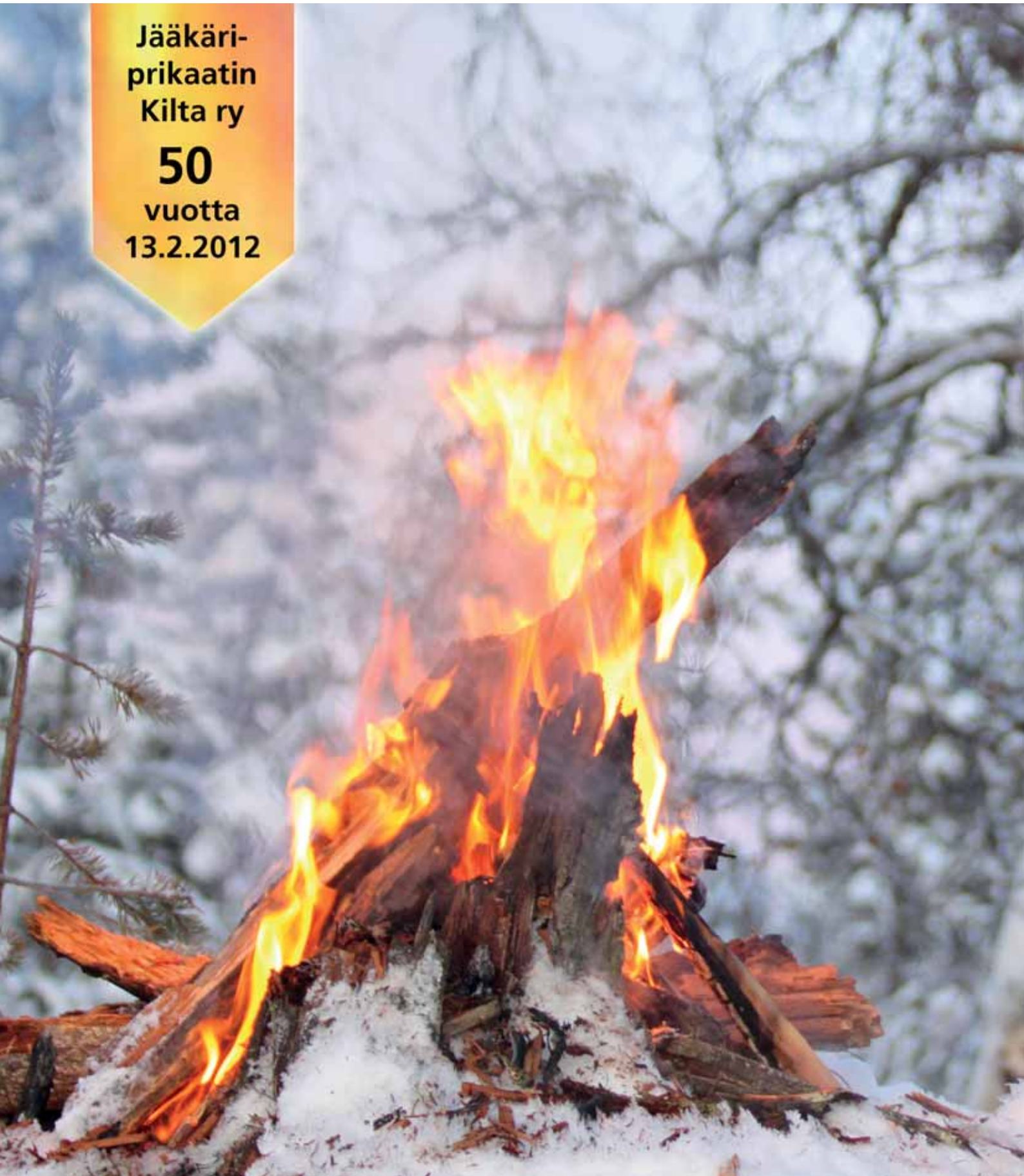
Etupeyöriä

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti 1/2012

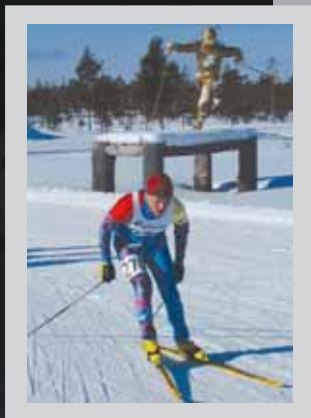
Jääkäri-
prikaatin
Kilta ry

50
vuotta
13.2.2012

Tässä numerossa ▶

Etupyörä 1/2012

Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	5
SERE C AUTUMN -kurssi Norjassa	6
Tasa-arvo Jääkäriprikaatissa osa 2	
”Jääkärien hengessä - erilaisina yhdessä	8
Korkeakouluharjoittelijana Jääkäriprikaatissa	10
Jääkäriprikaatin saapumiserävideot	
tekijöiden näkökulmasta	11
Jääkäriprikaatin Kilta 50 vuotta	12

Ajankohtaista:

Henkilöstössä tapahtuu	20
Pohjoisen aliupseerit järjestäytyivät	22
Palkitut varusmiehet	23
Vierailuja ja tapahtumia	24

Liikunta ja urheilu:

Hiihdon sotilaiden SM-kilpailut Sodankylässä	
26.–29.3.2012 ja tuloksia vuodelta 2011	28
Liikuntapassilla vipinää kinttuihin ja	
Kuntokerhon paluu	29

Koulutus:

Alueellinen taisteluharjoitus ROUTA 11	30
Arktisen osaamisen koulutus	33
Aloitetoimikunta	36
Koulutusta ympäristö ja asukkaat huomioiden ..	38
Tapahtumakalenteri	39

Maanpuolustustyö:

Ylä-Lapin Aluetoimisto	40
Jääkäritoimikunta	42
Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry	43
Jääkäriprikaatin Kilta	44
Pohjan Prikaatin Kilta ry	46

Aliupseerikoulun kurssijulkaisu:

Aliupseerikoulun kurssijulkaisun kansi	48
Aliupseerikoulun johtajan tervehdys	49
Panssarintorjuntalinja	50
Kiväärilinja	51
Kranaatinheitinlinja	52
Sissilinja	54
Moottorilinja	57

Etupyörä 1/2012 | Jääkäriprikaatin, Jääkäriprikaatin Killan ja Pohjan Prikaatin Killan lehti

Toimituskunta:

Päätoimittaja, everstiluutnantti Esko Pukari
Toimitussihteeri Taina Pirinen
Hankintassihteeri Riitta Mikkola
Taloudenhoitaja Leena Rautanen
Aliupseerikoulun edustaja, kapteeni Stenka Schroderus
Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä
Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen edustaja Marita Lintula

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
Etupyörä
PL 5
99601 SODANKYLÄ
taina.pirinen@mil.fi
puh. 0299 45 2106

Kannen kuva:

Tiedotussihteeri
Taina Pirinen

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
Jääkäriprikaatin Killan arkisto
Erikseen kuvissa mainitut

Taitto ja paino:

Tornion Kirjapaino
2012

Painosmäärä:

3000 kpl

Hyvät jääkäriprikaatilaiset, kiltojen jäsenet ja yhteistyökumppanit!

Pääkirjoitus

Olen everstiluutnantti Esko Pukari, Jääkäriprikaatin esikuntapäällikkö 1.10.2011 alkaen.

Tehtävän myötä perin arvostetun Etupyörä-lehden päätoimittajuuden. Kiitän aiempia päätoimittajia ja lehtemme työstämiseen osallistuneita korkeatasoisista artikkeleista. Luotan lehden laadun johdon mukaisesti kehittyvän edelleen onhan toimiskunta kokenut ja sitoutunut tehtäviinsä. Näin voin todeta jo neljän kuukauden kokemuksella nykyisessä tehtävässäni.

Nykyiseen tehtävääni olen kartuttanut kokemusta aiemmista palveluspaikoistani Pohjan Prikaatista, Jääkäriprikaatista, Reserviupseerikoulusta, Kadettikoulusta, Hämeen Rykmentistä, Pääesikunnasta, Maanpuolustuskorkeakoulusta, Keski-Suomen Rykmentistä, Pioneerirykmentistä, Puolustusvoimien Materiaalilaitoksesta ja Maavoimien Materiaalilaitoksesta. Kansainvälistä kokemusta olen laajentanut useissa kansainvälisissä organisaatioissa muun muassa NATO:n ja EU:n työryhmissä sekä viimeksi Kosovossa kansainvälisessä esikunnassa. Palvelen innolla Jääkäriprikaatissa. Arvostan suunnitelmallisuutta, ennakoivia ja avointa vuorovaikutusta. Käynnistynyt vuosi on haastanut meidät resurssien osalta jo monella tapaa. Meidän Jääkäriprikaatissa on ollut ilo huomata henkilöstön ennakkoluulottomuus vakiintuneidenkin toimintatapojen tarkasteluun. Uskon hyvän asenteen ja osaamisen antavan perustan vastata puolustusvoimauudistuksen mahdollisiin suunnittelu- ja arktisen osaamiskeskuksen kehittämiseksi vastaamaan yhä laajempaa asiakaskuntaa.

Arvoisat lukijat, kädessänne on ETUPYÖRÄ 1/2012 -lehti. Lehteen on koottu kirjoituksia ja kuvia Jääkäriprikaatin ja yhteistyökumppaneiden toiminnasta vuoden 2011 syksyn ja 2012 alkutalven ajalta. Lehden ilmestyessä ovat Jääkäriprikaatin 1/2011 saapumiserän johtajat, 2/2011 saapumiserän miehistö kotiutuneet ja 1/2012 saapumiserän alokkaat astuneet palvelukseen. Lehden ilmestyminen on perinteisesti ajoitettu alokkaiden valatilaisuuden yhteyteen.

Lehden sisältö noudattaa perinteistä kaavaa, mutta kirjoitusten painopiste on Jääkäriprikaatin Killan 50. vuoden pituisen taipaaleen ja toiminnan kuvaamisessa. Jääkäriprikaatin komentajan tervehdyksen lisäksi on vieraskynäkirjoitus, jossa Eero Leppänen käsittelee korkeakouluharjoittelijan kokemuksia Jääkäriprikaatissa. Kansainvälinen yhteistyö on tuottanut mielenkiintoisen yliluutnantti Mikael Aikion kertomuksen selviytymiskurssin kokemuksista Norjassa. Historianurkkauksessa Jääkäriprikaatin Killan kunniajäsen ja "kantajajääkäriprikaatilaisten" everstiluutnantti evp. Pekka Heikkilä esittelee Jääkäriprikaatin killan syntymiä ja toimintaa vuosien saatossa.

Maanpuolustustyötä käsittelevässä osiossa on Ylä-Lapin Aluetuomiston ajankohtaisia asioita ja Sotilaskotipalsta. Perinteiseen tapaan esitellään Jääkäriprikaatin Killan ja Pohjan Prikaatin Killan toimintaa.

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehden Etupyörä 1/2012 esittää parhaimmat onnittelut 50. juhlavuotonsa viettävälle Jääkäriprikaatin Killalle, sen aktiivisille toimijoille sekä toivottaa parasta menestystä nyt ja tulevaisuudessa. Olkoon mottona "Meidän Jääkäriprikaati".

Toivotan Jääkäriprikaatille, sen killoille ja henkilöstölle hyviä lukuhetkiä joukko-osasto- ja kiltalehtemme ETUPYÖRÄ 1/2012 parissa.

Sodankylässä 20.1.2012

Everstiluutnantti Esko Pukari
Esikuntapäällikkö
Päätoimittaja

Hyvät lukijat – prikaatilaiset

Sotilas ei voisi toivoa saavansa johdettavakseen hienompaa joukkoa kuin Jääkäriprikaati. Otin komentajan tehtävät vastaan tiedostaen vastuuni Jääkäriprikaatin tehtävien eteen ja prikaatin parhaaksi. Uskon vakaasti saavani Teidän tukenne prikaatin tehtävien täyttämiseksi. Omalta osaltani tahdon olla, sotilasvalassani lupaamallani tavalla, Teitä kohtaan vilpitön ja oikeudenmukainen sekä pitää huolta Teidän hyvinvoinnistanne ja tietää Teidän toiveistanne. Luottamusta rakennetaan vuorovaikutteisesti - yhdessä.

Prikaati saa varuskuntaa ympäröivältä yhteiskunnalta ja sen toimijoilta poikkeuksellisen vahvaa tukea. Prikaatin puolesta tulen jatkamaan tätä kaikkia osapuolia lujittavaa ja palvelevaa yhteistoimintaa.

Uutena komentajana julkituon muutamia arvojeni. Pidän siitä, että asiat sanotaan niin kuin ne ovat. Rehellisyys, luotettavuus ja innovatiivisuus ovat toimivan ja aidon organisaatio perusta. Tulos tehdään yhdessä. Jokaisen tehdessä oman osuutensa tulos on paras mahdollinen. Tehtävissä onnistuminen ja toiminnan parantaminen rakentuvat johtamisen kulmakiviin ja osaamiseen. Ajan hallinta ja jakaminen työn, vapaa-ajan ja läheisten kesken mahdollistaa henkilökohtaisten tulosten saavuttamisen ja tukee työssä jaksamista. Omasta fyysisestä kunnosta huolehtiminen on välttämätöntä. Hyvä fyysinen kunto on so-

tilaan perusvaatimus ja keskeinen henkistä hyvinvointia luova tekijä. Suositan vilpittömästi jokaisen ottavan päävastuun omasta kunnostaan ja työkyvystään. Kuntotason noston onnistumisen suurin voittaja on henkilö itse.

Prikaatin tärkein tehtävä on kouluttaa sotakelpoisia alueellisia joukkoja arktisiin ja pohjoisiin olosuhteisiin. Prikaatin henkilöstö, monipuolinen ja ajanmukainen koulutusympäristö sekä motivoituneet koulutettavat luovat erinomaiset edellytykset asevelvollisten koulutukselle ja joukkojen valmiudelle. Sodan ajan joukkojemme tuottaminen perustuu kolmeen tekijään: osaavaan henkilöstöön, asevelvollisten kykyyn ja haluun suoriutua tehtävissään sekä alueemme vahvaan maanpuolustustahtoon. Mainitut puolustuksen perustekijät kestävät ja säilyvät tulevassa puolustusvoima-uudistuksessa.

Näkemykseni mukaan osaava ja ammattitaitoinen henkilöstö saavuttaa tavoitteet ja onnistuu tehtävissään. Osaaminen ja ammattitaito vaikuttavat ratkaisevan myönteisesti työpisteen tai joukon tuloksiin ja henkeen. Yksilön osaamisen kehittymiseen tarvitaan aina asennetta ja henkilön oma tahtotila.

Tehtävässään tunnustettu ja osaava ammattimies tai -nainen onnistuu säännönmukaisesti tehtävissään ohjaa muita hallitsemassaan tehtävässä nauttii poikkeuksetta sekä esimiestensä että alaisensa luottamusta saa osaamisesta var-

muutta tehtäviinsä - hänen tarvitse ei tehostaa toimintaansa toissijaisuuksilla.

Prikaatin ydintehtävän, koulutuksen, kannalta on ehdottoman tärkeää vaalia ja kehittää perusyksiköiden henkilöstön ammattitaitoa ja osaamista. Tätä osaamisen hallintaa ja ammattitaitoa tarvitaan nyt ja puolustusvoima-uudistukseen valmistauduttaessa.

Tulevan puolustusvoima-uudistuksen tarpeellisuus ja välttämättömyys on tiedostettu. Valmistaudumme ja vastaamme uudistukseen parhaiten onnistumalla tehtävissämme ja hoitamalla tinkimättä velvollisuutemme. Prikaati toteuttaa tehtäviään määrätietoisesti omista lähtökohdistaan ja asetuista tavoitteista kohti tulevaa. Samalla prikaati on valmis kohtaamaan puolustusvoima-uudistuksen luottaen vahvuksiinsa ja arktiseen osaamiseen.

Prikaatin komentaja
Eversti Petteri Koskinen

SERE C AUTUMN -kurssi Norjassa

SERE C autumn -kurssi oli Norjan talvikoulutuskeskuksen (Norwegian School of Winter Warfare) järjestämä 3 viikkoa kestävä selviytymiskurssi Etelä-Norjassa. SERE-lyhenne tulee sanoista Survival, Evasion, Resistance, Escape. Alun perin SERE kehitettiin vihollisen alueelle pudonneita lentäjiä varten. Osia SERE:stä on ollut käytössä jo toisesta maailmansodasta lähtien. Suurin kehitys kuitenkin tapahtui Korean ja Vietnamin sodan aikana. Ajan saattosa erikoisjoukot ovat ottaneet käyttöön saman järjestelmän ja resurssit. Nykyään eri operaatioissa on käytössä erilaisia järjestelmiä.

Jääkäriprikaatista kursseille komennettiin yliluutnantti Mikael Aikio. Kursin tavoitteena oli antaa oppilaille tarvittavat perustiedot ja -taidot toimia SERE-kouluttajana sekä taata tarvittava lähtötaso jatkaa SERE winter -kursseille. Kurssi painottui käytännön osaamiseen ja vaati opiskelijalta hyvän peruskunnon. Osallistujia oli yhteensä 20 upseeria tai alipuseeria, jotka edustivat seitsemää eri kansallisuutta. Kurssi jakaantui kahteen eri vaiheeseen, perusteviikkoon ja kahden viikon sotaharjoitukseen. Toiminta harjoituksessa tapahtui joko yksin tai

sitten kahden hengen taistelijapareina. Oma taistelijaparini oli 22-vuotias Norjan merivoimien erikoisjoukkojen veneen kuljettaja.

Perusteviikko

Perusteviikko alkoi Norjan talvikoulutuskeskuksen johtajan alustuksella ja kurssinjohtajan pitämällä perusteoppitunneilla. Ensimmäisenä päivänä olivat myös pääsykokeet, joiden läpäisy oli edellytyksenä kurssin jatkamiselle. Pääsykokeisiin kuului 7 kilometrin reppujuoksu 20 kilon reppu selässä sekä uintitesti. Aikarajana reppujuoksussa oli 52 minuuttia. 20 oppilaasta 19 selvitti pääsykokeet ongelmitta. Jos kokeista ei selviytynyt, joutui lähtemään välittömästi takaisin kotiin.

Tiistaina ja keskiviikkona keskityttiin selviytymistaitojen opetteluun. Esi-merkkinä tulen sytyttäminen, tilapäismajoituksen rakentaminen, veden hankinta ja luonnonmuonat. Torstai käytettiin suunnistusharjoitukseen, joka tapahtui 1:250 000 mittakaavassa olevan silkkikartan ja nappikompassin avulla. Matkaa kullekin oppilaille tuli noin 25 kilometriä. Perusteviikon tavoitteena oli varmistaa, että oppilaat omaavat tarvittavat tiedot ja taidot selviytyäkseen kurssin loppuun asti.

Sotaharjoitus

Seuraavana maanantaina alkoi kurssiin kuuluva noin kaksi viikkoa kestävä sotaharjoitus. Harjoituksesta ei annettu mitään tietoja etukäteen, mikä lisäsi harjoituksen henkistä vaativuutta. Harjoitus oli kolmivaiheinen. Ensimmäisen viisi päivää kestäneen vaiheen aiheena oli selviytyminen tunturiolosuhteissa. Yöpyminen tapahtui yksin tai taistelijapareittain ilman makuupussia. Varustuksena harjoituksen alussa oli ainoastaan taisteluvälineistö, pikkureppu, yksi kuiva alusvaatekerrasto ja yhden vuorokauden taistelumuonat. Päivittäin kouluttajat pitivät rasteja eri selviytymisaiheista, kuten kalastaminen tilapäisvälineillä, vesistönylitys, kanin ja kanan teurastaminen.

Selviytymisvaiheessa käytettiin kaksi ja puoli päivää pelkästään yksin selviytymiseen, jolloin oppilaat eivät saaneet ottaa yhteyttä toisiinsa. Tehtävänä oli ainoastaan selviytyä. Nämä kaksi päivää oli-

vat kurssin rankimmat henkisesti, vaikka olosuhteet olivat loistavat. Tylsyydellä oli yllättävän kova vaikutus omaan henkiseen jaksamiseen. Tähän vaiheeseen kuului myös tulentekotestit, joita pidettiin päivittäin. Testissä piti saada tuli aikaiseksi viidessä minuutissa, vesi kiehumaan pakin kanssa 20 minuutissa ja 25 minuutissa tulipaikka piti olla peitetty. Jokaisen tuli selvittää tämä testi, jatkaakseen kurssilla.

Selviytymisvaiheen jälkeen siirryimme tunturista Lillehammerin ja Hamarin kaupunkien väliselle maatalous- ja asutusalueelle. Harjoitus jatkui väistämisvaiheella. Tilanne alkoi ajoneuvopartiotiedustelutehtävällä, jonka aikana partioni joutui väijytykseen ja joutuin väistämään vihollista yksin ja jalan. Väistäminen tapahtui DAR (designated area of recovery)-pisteiden kautta. Ensimmäiselle päivälle matkaa kertyi noin 25 kilometriä haasteellisessa maastossa. Maasto oli pääosin peltoaukeita, joiden välissä oli pieniä metsäsaarekkeita. Korkeuserot olivat melko suuria ja asutusta oli paljon. Vastaosastona toimi Norjan ilmavoimien tukikohtakomppania ja koiraosasto. Vastaosasto toimi pääasiassa ajoneuvopartioin ja käytti koirapartioita havaintojen mukaan.

Väistämisvaiheen aikana siirtymistä tuli noin 100 kilometriä jalan, joista ensimmäiset 25 kilometriä yksin ja loput taistelijaparin kanssa. Siirtymisten välissä harjoiteltiin noutoja eri kulkuvälineillä muun muassa helikopterilla kaksi kertaa, ajoneuvolla kerran ja zodiac-kumiveneellä kerran. Tilanteista teki haastavia se, että yleensä esimerkiksi helikop-

Havaintoja

terilla lennettiin muutama kilometri johonkin suuntaan, jonka jälkeen kopteri laskeutui ja se kuvattiin alasammutuksi. Oppilaiden tuli kyetä paikantamaan itsensä maastosta omin neuvoin ja jatkamaan seuraavalle pisteelle. Vaihe kesti neljä päivää ja koko ajan vettä satoi kaatamalla. Kouluttajien mukaan syksy oli vetisin Norjassa pitkään aikaan. Kos-teudesta johtuen tulen teko oli äärimmäisen haastavaa. Pisimmillään tulente-koon meni kaksi tuntia aikaa. Väis-tämisvaihe päättyi erittäin kylmään ja märkään kumivenekkeettiin myrskyisellä Mjösa-järvellä.

Kokonaisuudessaan sotaharjoitus oli antoisa kokemus. Siirtymistä jalan tuli noin 120 kilometriä taisteluvyö ja pikku-reppuvarustuksessa. Maasto oli haastavaa varsinkin näin pohjoisen pojalle, paljon asutusta ja peltoaukeita. Ne vähäiset metsäsaarekkeet mitä alueella oli, olivat hyvin tiheitä ja korkeuserot olivat suuria. Väistämisvaiheen ja panttivankivaiheen viiden päivän aikana nukuin yhteensä noin 6 tuntia ja nekin ilman makuupussia. Ruokaa harjoituksessa sain, lähdös-sä saamani vuorokauden taistelumuona-annoksen lisäksi jättimäisen kanan ja ka-

nin, joista kanan jouduin syömään välit-tömästi teurastamisen ja valmistamisen jälkeen. Kanin kuivatin nuotiolla evääksi loppuharjoitusta varten. Stressin sietoky-kyä testattiin myös sillä, ettei harjoituk-sesta annettu minkäänlaisia tietoja en-nen harjoitusta eikä sen aikana.

Havaintoja

Havaintoina koko kurssista voin sanoa, että järjestelyt olivat erinomaiset, kou-luttajat olivat ammattitaitoisia. Jokaisella kouluttajalla oli vähintään kahden vuoden SERE-kouluttajan kokemus. Henki kurssin oppilaiden kesken oli erittäin hyvä. Kaikki oppilaat olivat ammattisoti-laita ja se näkyi kyllä motivaatiossa. Erit-täin vaativa sotaharjoitus osana kurssia kasvatti henkisesti ja loi uskoa omaan osaamiseen.

Mistä meidän kannattaa ottaa op-pia? Norjalaiset kouluttajat pitivät ker-ran vuorokaudessa oppilaille tarkastuk-sen, missä tarkastettiin oppilaiden ja-lat, kädet, korvat ja yleinen kunto. Tä-män kaltainen malli kannattaisi opettaa meilläkin ryhmänjohtajille. Samalla ta-valla taistelijaparit tarkastivat toisensa.

Koko kurssin punaisena lankana olivat sanat "train as you fight", eli harjoittele niin kuin taistelet.

Loppujen lopuksi meidän kannattaa lähettää oppilaita kansainvälisille kursseille. Sillä tavoin takaamme oman osaa-misen jatkuvan kehittämisen ja näytäm-me myös ulospäin omaa osaamistamme.

Sotaharjoitus "Exersice Raven"

Etupyörä-lehden tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuskirjoitussarja osa 2. Jääkärien hengessä – erilaisina yhdessä

Tässä tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuskirjoitussarjan toisessa osassa kertovat näkemyksiään tasa-arvosta ja yhdenvertaisuudesta Tarja ja Jaakko Ylimartimo, kaksi sotilasta. Tarja ja Jaakko Ylimartimo ovat tulleet Jääkäriprikaatin palvelukseen tammikuussa 2002. Nyt kymmenvuotisjuhlan aikaan yliluutnantti Tarja Ylimartimo työskentelee Huolto- ja Kuljetuskomppanian vääpelinä ja luutnantti Jaakko Ylimartimo automestarina Kuljetuskeskuksessa. Kottijoukkoihin kuuluvat pojat Ville 7 vuotta, Veikko 6 vuotta ja Valtteri 4 vuotta.

Tarja on suorittanut naisten vapaaehtoisen asepalveluksen Jääkäriprikaatissa saapumiserässä 2/1998 ja Jaakko varusmiespalveluksensa Lapin Rajajääkärikomppaniassa saapumiserässä 1/1998. Sekä Tarja että Jaakko ovat opiskelleet opistoupseerin peruskurssilla nro 57, Tarja jalkaväkijän kranaatin-

heitin opintosuunnalla ja Jaakko moottorilinjalta, molemmilla on huollon jatko-opinnot opistoupseerien peräkkäisillä jatkokursseilla 9 ja 10. Työura alkoi molemmilla Jääkäriprikaatin 2. Jääkärikomppaniassa ja sittemmin palveluspaikat ovat vaihdelleet eri yksiköissä. Tervolan varikon kuljetusupseeriksi Jaakko siirtyi vuonna 2004 ja Tarja varikon turvallisuusupseeriksi vuonna 2005. Paluu Jääkäriprikaatiin tapahtui vuonna 2007.

Perheen ja työn yhdistäminen

Perheen äitinä Tarja on ollut Jaakkoa enemmän virkavapailla lasten syntymän ja äitiysvapaan ja vanhempainvapaan vuoksi. Molemmat vanhemmat ovat olleet hoitovapaalla ja osittaisella hoitovapaalla perhe- ja työtilanteiden mukaisesti. Perhe on kokenut, että työnantaja on suhtautunut vapaisiin myönteisesti.

Nyt esimerkiksi on ollut tarve osittaiseen hoitovapaaseen vanhimman lapsen koulunkäynnin alettua. Lähimmät sukulaiset asuvat yli 100 kilometrin päässä, eivätkä voi olla auttamassa kouluun vienneissä ja muissa koulunkäynnin järjestelyissä. Tarjan kokemuksen mukaan osittainen hoitovapaa, lyhennetty työaika tuo erityisiä haasteita varusmiesten kanssa työskentelevälle. Paremmin se soveltuu esimerkiksi esikuntatyöskentelyyn.

Tarja ja Jaakko kertovat, että työnantaja on ymmärtänyt sen, etteivät pienten lasten vanhemmat voi olla yhtä aikaa harjoituksissa ja poissa kotoa. Tilanteen mukaan on päätetty ja käsketty kumpi osallistua mihinkin harjoitukseen tai koulutukseen. Väliin mahtuu myös aikoja, että on "läpsystä" vaihdettu pyykikassia ja toinen on lähtenyt harjoitukseen heti toisen kotiin tultua. Vuosilomat on myös käytännön syistä porras-

tettu lastenhoitotarpeiden mukaisesti. Perhelomaan ei ole jäänyt monia lomapäiviä. Kun lapset ovat sairastelleet, lapsia hoitamaan on vuorotellen jäänyt se, kumpi paremmin on päässyt irrottautumaan töistään.

Tasa-arvo työssä ja Ylimartimoilla kotona

Työ puolustusvoimissa on tasa-arvoista siinä mielessä, että sotilaana naisilla ja miehillä on mahdollisuus samoihin tehtäviin. Äitiyteen liittyvien virkavapaiden aikana työn edellyttämät tiedot ja taidot eivät kartu, niinpä uusiin tehtäviin pääseminen vaikeutuu työuralla. Tasa-arvon kehittyminen ei niinkään näyttäydä ulkoisesti. Sen sijaan asenteissa on tapahtunut suurin muutos. Naisiin suhtaudutaan yhdenvertaisina työkaverina. Yleisesti ottaen varusmiespalveluksessa olevat naiset pääsevät nykyisin laajemmin eri koulutushaaroille, kuin naisten asepalveluksen alkuvuosina. Ajattelutapa naisten soveltumisesta tiettyihin tehtäviin on muuttunut, fyysiset ominaisuudet rajaavat niin miehillä kuin naisilla valintoja.

Ylimartimoilla asioita tehdään yhdessä. Molemmilla pysyy vasara ja siivousluuttu kädessä. Yhteiset vapaa-ajan harrastukset antavat perheelle yhdessäolon aikaa.

Varusmiespalveluksen ja sotilasuran avautuminen naisille

Ensimmäiset naisvarusmiehet astuivat palvelukseen vuonna 1996. Niin myös Jääkäriprikaatissa aloitti palveluksensa 15 naista. Vuosien aikana naisten vapaaehtoista asepalvelusta on tullut suorittamaan 10-15 henkilöä saapumiserittäin. Tammikuussa 2012 Jääkäriprikaatissa on 25 naista suorittamassa naisten asepalvelusta. Sotilasvirassa Jääkäriprikaatissa työskentelee 7 naista.

Tasa-arvokysely 2011 puolustusvoimien henkilöstölle

Keväällä 2011 toteutettiin valtakunnallisesti tasa-arvokysely puolustusvoimien henkilöstölle. Kyselyn ja tulosten yhteenvedon suoritti Tampereen yliopiston Työelämän tutkimuskeskus. Kyselyssä tarkasteltiin henkilöstön käsityksiä muun muassa työilmapiiristä ja johtamisesta, tasa-arvon toteutumisesta, mahdollisuuksista työn ja perheen yhteensovittamiseen sekä häirinnästä ja kiusaamisesta.

Kyselyn mukaan itsensä kehittämismahdollisuudet ammatissa kokee hyväksi tai kohtalaiseksi 87 % jääkäriprikaatilaista. Valtaosa katsoo, että naisia

ja miehiä arvostetaan työntekijöinä yhtä paljon sekä että sukupuolella ei ole ollut merkitystä työelämässä.

Siviilityöntekijät kokevat työn ja perheen yhteensovittamisen sujuvan hyvin (96%). Sotilailla työn ja perheen yhteensovittaminen on haasteellista ammatin työtehtäviin liittyen. Kolme eniten ongelmaa aiheuttanutta asiaa ovat työn edellyttämät pitkät poissaolot kotoa, asuinpaikan vaihdokset ja hankalat työajat. Sotilaista työn ja perheen yhteensovittamisen kokee sujuneen huonosti 17 – 30 %.

Naisten ja miesten tasa-arvon toteutuminen sai kyselyn tulosten perusteella positiivisen kommentin naisilta 53 %:n ja miehiltä 85 %:n vahvuudella. Puolustusvoimissa työskentelevät naiset ovat jonkin verran kriittisempiä tasa-arvon toteutumiseen kuin muu suomalainen työelämä, sen sijaan miehet kokevat tasa-arvon toteutumisen myönteisemmin muuhun suomalaiseen työelämään verrattuna.

Tasa-arvokyselyn mukaan puolustusvoimien erityisiä vahvuuksia ovat hyvä yhteishenki lähityöyhteisössä ja sen tarjoama tuki. Näin on myös Jääkäriprikaatissa.

OLEMME KAIKKI
ISÄHMÄN ASIALLA

SODANKYLÄN SOTILASKOTIYHDISTYS

Sotilaskoti avoinna:

Ma-To	09.00 - 20.30
Pe	09.00 - 20.00
La-Su	16.30 - 20.00

Tervetuloa!

Yhteystiedot:
www.sodsky.nettisivut.fi
 Puh. (016) 611 382

Korkeakouluharjoittelijana Jääkäriprikaatissa

28.8.2011 ruskan alkaessa värjätä puita ja pensaita Koilliskairassa

Rakas päiväkirja,

Juuri saunassa ja Vierihaaran raikaissa vesissä virkistäytyneenä on hyvä tehdä yhteenvetoa kuluneesta kesästä.

Tulin Sodankylään ja Jääkäriprikaatiin suoraan opintojen parista Jyväskylästä. Edellisen kesän Helsingissä viettäneenä olin tyytyväinen paikastani, sillä oletin että nyt minulla on mahdollisuus kerätä lakkoja muutaman edellisen kesänkin puolesta ja myös vaellusmaastot olisivat lähellä.

Harjoittelussa oli hyvää erityisesti se että sain runsaasti vapautta ja vastuuta suorittaa työtehtäviä, joihin olen saanut koulutusta. Vaikka esimiehenäni toimineella huoltopäälliköllä ei ole tämän alan koulutusta, niin mielestäni hän osasi kyllä johtaa ja myös valvoa työn etenemistä sopivalla tavalla. Työtehtävät olivat mielekkäitä ja koen, että sekä minä että työnantaja hyötyivät harjoittelustani. Sotilaiden kanssa työskentely on mukavaa ja mutkatonta. Asiat hoidetaan asioina. Tokihan aina joskus joku henkilö testasi pienellä kiusoittelemalla, mikä mies tuo etelän immeinen on miehiään. En kokenut sellaista kuitenkaan missään vaiheessa ilkeäksi. Enemmänkin koin sellaisen toiminnan luottamuksenosoituksena.

Suurin osa työstäni oli Jääkäriprikaatin kouluampumaratojen ympäristölupahakemuksen valmistelua. Sainkin tehtyä ja toimitettua sen lupaviranomaiselle näiden neljän kuukauden aikana. Siitä tuli lopulta yli 50-sivuinen asiakirja. Vaikka kellään Jääkäriprikaatin henkilökuntaan kuuluvalla ei ole pidempää ympäristöalan koulutusta, niin sain tukea ja kommentteja lupahakemuksen ympäristöasioihin muilta puolustusvoimien ympäristöasiantuntijoilta. Yhteistyö erityisesti Pohjois-Suomen Huoltorykmentin ympäristöinsinöörin Sami Sääksjärven kanssa oli jatkuvaa. Muuta apua ja tukea työn tekemisessä sain toki paljonkin muilta henkilöiltä. Toisaalta vaikkapa vinkkiä Pittiökurusta ei voi saada muilta kuin paikallisilta ihmisiltä. Se olikin metka paikka täydenkuun möllöttäessä keskellä elokuista yötä kurun toisesta päädyistä. Vain hetki aiemmin hiiripöllö oli käynyt tarkistamassa kuka häiritsee sen rauhaa?

Koen että työsuhte-edut olivat hyviä ja tärkeitä. Erityisesti urheiluun liittyvät edut ovat tärkeitä sekä työn että vapaaajan kannalta. Suunnistamassa tuli käytä useita kertoja, samoin kuin uimasakin. Tulipa sitä osallistuttua myös ammuntoihin ja marssiin. Olisikohan johtunut yli viiden vuoden tauosta rynnäkkökivääriammunnoista kun silloinen ympäristövastaava yliluutnantti Markku Pulju pääsi kysymään hiljaisella äänellä olantakaa: "Eero, mitä nuo kaksi reikää tuolla tekevät?" Jalkamarssin osalta ei vastaavia kyselyitä tullut.

Rantasaunan leppeissä löylyissä ja vastan läiskeessä rauhoittuivat ja rentou-

tuivat kehä kolmosen eteläpuoleltakin tulleiden vieraiden hermot ja lihakset. Myös kodan porontaljoilla istuen syöty loimulohi ja hillat lettujen päällä oli monille mieluisa kokemus.

Työsuhteen loppupuolella minulla oli kohtuullisen hyvin aikaa perehdyttää samaa vastuualuetta hoitava yliluutnantti Jarmo Salmi työni tuloksiin ja miettiäsiini työn kehittämisestä. Siten voinkin lähteä hyvillä mielin etelään kohti uusia haasteita. Kesän aikana arvostukseni nykyajan jääkäreitä kohtaan on noussut ja ehkäpä vielä joku päivä palaankin Sodankylään ja Jääkäriprikaatiin!

Jääkäriprikaatin saapumiserävideot tekijöiden näkökulmasta

Historia

Saapumiserävideot eli tutummin saap-parivideot saivat alkunsa kesällä 2006 kun Seita-säätiön mediapaja sai Jääkäriprikaatilta toimeksiannon prikaatin esittelyvideon tekemisestä. Videota kuvattaessa silloiset varusmiehet kyselivät kuvatun materiaalin perään, että saisiko itselleen muistoksi jonkinlaisen talenteen. Tästä sikisi idea kuvata alokkaita enemmänkin ja silloisen esikuntapäällikön Raimo Sévonin myötävaikutuksella kehiteltiin saapumiserävideot.

Prikaatin kanssa yhteistyö on alusta asti toiminut moitteettomasti. Tähän yhteistyösopimukseen kuuluu, että prikaati ei osallistu muuten kuvauksiin kuin, että se mahdollistaa meidän luvallisen toiminnan omalla alueellaan. Me puolestamme toimimme tarkoin sovittujen pelisääntöjen mukaan, emme esimerkiksi voi emmekä myöskään halua ohjata tai puuttua kuvattavaan koulutukseen millään tavalla.

Vuosien varrella videot ovat kehittyneet ja muuttaneet muotoaan, kun alussa mentiin paikasta toiseen katsomaan mitä missäkin tapahtuu, niin nykyisin meillä on tarkka aikataulu kuvauskohteista.

Kuvaukset

Videoiden kuvaukset alkavat aina sinä päivänä, jolloin uudet alokkaat astuvat palvelukseen ja bussit kaartavat sotilaskodin pihaan. Kuvaamme lähes joka arkipäivä ja joskus viikonloppunakin ensimmäiset viisi viikkoa.

Pyrimme saamaan kuvattua monipuolisesti kaikkia tärkeimpiä koulutuksen osa-alueita alun sulkeisista aina lopun valamarssiin saakka, joten aika monesti olemme liikenteessä aamuvuorhaisesta iltamyöhään asti. Kuvaukset päättyvät valatilaisuuteen, jonka jälkeen on vuorossa iso editointi, sillä kuvattua materiaalia kertyy yleensä noin 30-40 tuntia, josta editoimassa puristetaan vajaa kaksi tuntia kestävä video.

Jokainen saap-parivideo on saapumiseränsä näköinen ja millainen filmistä kulloinkin tulee, riippuu paljolti koulutuksen luonteesta sekä alokkaista itsestään eli kuinka läppä lentää tai kuinka nohevaa toiminta on. Ison haasteen editoinnissa tekee myös se, että pitä-

Kuvassa Saapparivideon tekijät Marko Keinonen ja Jari Eero

si tietysti saada mahdollisimman paljon alokkaita videolle tekemättä siitä kuitenkaan liian pitkää ja puuduttavaa katsottavaa. Jos videota tehtäisiinkin jollekin muulle pääkatsojaryhmälle kuin itse alokkaille, se olisi varmaan yli puolet lyhyempi ja napakampi.

Etukäteistiedotus

Etukäteen on alokkaille mennyt kotiin tiedote, jossa kerrotaan tulevista kuvauksista. Näin alokkaat tietävät jo tullessaan mitä tuleman pitää. Kerromme myös kuvauksista ensimmäisellä viikolla järjestettävissä "sotkun" tulojuhlassa, jossa näytämme myös videon trailerin. Tällä tavoin helpottuu kuvaajien työ huomattavasti kun alkuaikeiden "mihin te kuvaatte?" kyselyistä on päästy eroon.

Monesti saapuvat alokkaat ovat jo nähneet vanhempia videoita ennen inttiin tuloaan. Tästä on hyötyä alokkaille, koska he eivät ole enää pelkkien kaverien "kauhutarinoiden" varassa vaan saavat totuudenmukaisen kuvan alokasajasta. Moni on tullut jälkeenpäin kertomaan meille kuvaajille, että helpotti pal-

jon kun näki etukäteen millaiseen paikkaan on tulossa. "Ettei tämä niin paha paikka olekaan".

Näkyvyys

Joskus olemme laskeneet että kun videon tilaa jokaisesta saapumiserästä noin 600 alokasta ja kotikatsojamoissa jokaisen kanssa videota katsoo arviolta vähintään kymmenen silmäparia, tekee se kokonaiskatsojaluvuksi aika paljon, kun videoita on tehty jo toistakymmentä. Näin prikaatin näkyvyys on melko hyvä etelämpänäkin suomea, koska melko suuri osa alokkaista tulee Pohjois-Pohjanmaan alueelta.

Jääkäriprikaatin joukko-osastokiltatoimintaa puoli vuosisataa

Tämän lehden ilmestyessä Jääkäriprikaatin Kilta ry:n perustamisen viisikymmenvuotispäivä on juuri käsillä. Varsinaisia juhlia on päätetty kuitenkin juhlia tulevan kesän perinteisillä Killan kesäpäivillä, jotka järjestään Vaasassa – Killan perustamispaikkakunnalla – lauantaina heinäkuun 07. päivänä. Juhlapaikoiksi on alustavasti kaavailtu kokouksen ja iltajuhlan osalta Vaasan Upseerikerho ja päiväjuhlapaikaksi on varattu Vaasan kaupungintalon upea juhlasali. Tämän lehden lukijat, vapaaehtoisen maanpuolustuksen ystävät ja tukijat sekä tietysti kaikki kiltalaiset toivotetaan tervetulleiksi kesällä juhlatapahtumiimme Vaasassa – Jääkärien kaupungissa.

Kiltamme perustettiin 13.02.1962 Vaasassa silloisen Jääkäripataljoona 1:n joukko-osastokiltana. Joukko-osaston nimi tosin oli vuoden 1957 alusta alkaen muuttunut Pohjanmaan Jääkäripataljoonaksi, joten killan nimeksi ehkä valittiin tuolloin kunniakkaiden perinteinen mukainen tunnetumpi nimi Jääkäripataljoona 1:n Kilta ry. Aktiivisena aloitteentekijänä asiassa toimi silloinen pataljoonan komentaja everstiluutnantti Otto E Ylirisku, joka tuli perustamisen yhteydessä valituksi rekisteröitävän yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi. Hänen jälkeensä myöhemmin vain everstiluutnantti Kauko K Kuismanen on joukko-osaston komentajana toiminut vuoden ajan myös killan puheenjohtajana. Joukko-osaston laajentuessa Jääkäriprikaatiksi 01.10.1979, on siihen joukko-yksikkönä liitetyn Lapin Jääkäripataljoonan komentajista lisäksi kuusi komentajaa toiminut komentajakaudellaan myös killan puheenjohtajana.

Killan puheenjohtajat ja sihteerit sekä killan valtuuskunnan puheenjohtajat on lueteltu oheisessa taulukossa erikseen. Killan varapuheenjohtajina alkuaikoina toimineista henkilöistä neljä on ollut Jääkäripataljoona 1 riveissä sotien aikana ansioituneita henkilöitä: Toivo Kannus, Toivo Rontu, Vilho Moilanen ja Armas Saastamoinen. Varapuheenjohtajan tehtävää ovat lisäksi hoitaneet komentajista everstiluutnantit Kauko K Kuismanen ja Esa Pietikäinen. Ensimmäisen kymmenvuotiskauden täytyttyä ovat siviilihenkilöinä varapuheenjohtajuutta hoitaneet pankinjohtaja Viljo

Aikio yhteensä kymmenen toimintakauden ajan, opettaja Jouko Tekoniemi kolmen toimintakauden, opettaja Lasse Talosela yhden ja tiemestari Vilho Saukonen kolmen toimintakauden ajan. Heidän lisäksi varapuheenjohtajina ovat toimineet majuri Lauri Ruonansuu vuoden ajan, kapteeni evp Jorma Kitunen, nykyisin Staudinger, yhdentoista peräkkäisen vuoden ajan vv. 1990 – 2000 sekä nykyinen varapuheenjohtaja kapteeni evp Pekka Valvio hänen jälkeensä vuodesta 2001 alkaen kahdeksatoista vuotta. Killan rahastonhoitajina toimivat vuoteen 1979 saakka yleensä sihteerit (ks. luettelo) ja sihteerien apuna tehtävässä lisäksi Sauli Lassila ja Anneli Moko. Vuodesta 1979 alkaen killan taloutta on hoitanut Pekka J Heikkilä.

Killan ensimmäiseen johtokuntaan valittiin 13.02.1964 seuraavat henkilöt (luettelo on johtokunnan kuvan mukaisessa järjestyksessä): eturivissä istumassa vasemmalta: majuri Jarmo Järvi-lehto, everstiluutnantti Otto E Ylirisku (puheenjohtaja), kapteeni Antero Silta (sihteeri) kapteeni evp Toivo Kannus (varapuheenjohtaja). Seisomassa vasemmalta lukien alikersantti A Matti E Tuoriniemi, oppilas Lauri L Kauranen, vääpeli Erkki Uitti, vääpeli Esko I Hakala, ylivääpeli evp Antti Haapalinn, maanviljelijä Eino H Torsti, ylivääpeli Tauno Määtänen ja vääpeli Vilho Moilanen (rahastonhoitaja 1962 – 63). Kuvan henkilöistä elossa ovat vain varusmiehinä johtokuntaan tuolloin valitut henkilöt.

Killan nykyinen sihteeri on koonnut kiltahistoriasta kattavan lähes 500 sivuisen Kiltakäsikirjan jo vuonna 1995, josta lähtien teosta on päivitetty sähköisessä muodossa vuosittain. Uusin päivitys valmistuu kesän alkuun mennessä. Kirja on tarkoitus asiakokonaisuuksittain päivittää Killan internet-sivuille www.jprkilta.fi jäsenistön tutustuttavaksi. Taloudellisesta tilanteestamme johtuen teosta ei ole ollut mahdollista painattaa kirjaksi.

Kiltamme synnyttiin Jääkäripataljoona 1 Kiltana Vaasassa ja jo kahden ja puolen vuoden kuluttua perustamisestaan se siirtyi joukko-osastonsa mukana Sodankylään elokuun alussa 1964. Killan nimi muutettiin vuonna 1967 Jääkäripataljoona 1 – Lapin Jääkäripataljoonan Kilta ry:ksi joukko-osaston nimen muututtua Lapin Jääkäripataljoonaksi

naksi heinäkuun alusta 1966. Jääkäriprikaatin tultua perustetuksi 01.10.1979 ryhdyttiin käymään keskusteluja myös killan nimen muuttamisesta muuttuneita olosuhteita vastaavaksi (= joukko-osastokilta). Kului kuitenkin viisi ja puoli vuotta ennen kuin aika oli kypsä nimen ja sääntöjen muuttamiselle. Muutoksen aikaansaaminen jäsenkunnan hyväksymäksi jäi silloisen puheenjohtajan filosofian tohtori Tauno Turusen ensimmäisen puheenjohtajuuskauden voimainponnistukseksi. Jääkäriprikaatin Kilta ry syntyi lopulta 28.03.1985 ja se rekisteröitiin 26.04.1985. Kului vuosia, puheenjohtajat vaihtuivat, ja Tauno Turusen aloitettua toisen puheenjohtajuuskautensa, oli edessä uusi ”kädenvääntö”, kun suunniteltiin Killan 30-vuotisjuhlan kunniaksi aikaansaada Killalle lippu. Uljas lippu saatiin 1992 ja seuraavana vuonna oma kunniamarssi ”Vapautemme turvaajat”, kiitoksemme siitä Rauno Haahtille, sen säveltäjälle ja Arvo Ylitalolle sen sanoittajana. Kiltamme on tänä päivänä kantanut Jääkäriprikaatin Kilta ry- nimeä pian ajallisesti lähes kaksi kolmasosaa elinvuosistaan.

Killalle on ollut suuri onni, että olemme saaneet symboliikkamme ja heraldiikkamme suunnittelijaksi taiteilijan, heraldiikan asiantuntijan Lasse Taloselan. Hänen käden jälkensä näkyy tunnuksissamme samoin kuin se näkyy joukko-osastomme Jääkäriprikaatin heraldiikassa alkaen lipusta päätyen tekijälleen rakkaimpaan joukko-osastoristiin – Lapin Jääkäriin. Killalla skaala ulottuu samoin lipustamme Kiltamerkkiimme ja kiltapuukkoomme. Ansoistaan Lasse Talosela tuli nimitetyksi Kiltamme kunniajäseneksi 10.03.1974 ja Jääkäriprikaatin Kunniajäkäriksi 19.11.1982. Kunnioittavat kiitoksemme Sinulle Lasse kiltamme eteen tekemästäsä korvauksettomasta, mutta näkyvästä ja ihailua nyt ja tulevaisuudessa herättävästä työstäsi Kiltamme tunnusmerkitön luoja.

Viiden vuosikymmenen aikana kiltamme on saanut paljon aikaiseksi ja ollut monessa mukana. Killalle luotiin heti alussa jäsenmerkki, joka uusittiin vuonna 1997, Vaasaan jätettiin Jääkärikiivi päälipputangon juureen 28.07.1964 Killan ensimmäisenä ”suurena” aikaansaannoksena. Joutselän patsaan pienetty jäljennös paikallisen Oratunturin

liuskeella päällystettynä pystytettiin Sodankylässä esikuntarakennuksen eteen 06.12.1967 ja siihen saatiin Jääkäripataljoona 1 sankarivainajien (410) nimi-laatat 04.06.1968. Seuraava ponnistus oli Lapin Jääkäripataljoonan 50-vuotishistoriakirjan toteutus 1971, osallistuminen museo Jalkaväelle keräykseen, perinnejoukon perinnetilan rakentaminen Sodankylän varuskuntaan 1979, Jääkäripataljoona 1 muistokivet Ilomantsiin, sen muistolaatat Tornioon ja Lappeenrantaan. Joukko-osaston perinнемusiikkiäänitteet Pohjantähden alla (1988, LP, C-kas) ja Revontulten alla (2007 cd) ja viimeisimpänä Lapin Jääkäripataljoonan keskeytymättömän 90-vuotisen elinkaarren Jääkäriin tie-dvd viime vuonna.

Kilta on saanut perinnejoukko-osastonsa kanssa vaalittavakseen usean sotien aikaisen lakkautetun joukko-osaston perinteet joukko-osaston omien perinnejoukko-osastojen lisäksi. Näitä ovat talvisodan Jalkaväkirykmentti 27, jatkosodan aikainen Jalkaväkirykmentti 12 = Jänkäjääkärit, myöhemmin lisäksi koko muu 6. Divisioona ja Erillisosasto Savukoski. Tämä on avartanut kiltatoimintaa moneen suuntaan ja mahdollistanut mm. parinkymmenen vuoden ajan toteutettujen kiltamatkojen suuntaamiseen uusille alueille. Lämpimät kiitoksemme matkojen järjestäjällemme.

Perinnetyön vaalinnassa Kiltamme on jo neljä kertaa vuosina 1994, 1997, 2001 ja 2004 toteuttanut aivan konkreettisesti jääkärijoukkojen perinteen vaalintaa, sen omin välinein, polkupyörin marssien perinnejoukkojen sijoituspaikoilta nykykotiimme Sodankylään. Viidennen juhlaperinнемarssin toteutus on suunnitteilla nyt Sodankylästä viisikymmenvuotisjuhlapaikkakunnallemme Vaasaan siten, että marssiosasto liittyy juhla joukkoon lauantaiaamuna 07.07. Jääkärikivellä järjestettävässä juhlakatselmuksessa ja kenttähartaudessa kello 10.00. Tähän mennessä marseilla kilometrejä on kertynyt yhteensä n. 3 800, kun Vaasaan saavutaan kesällä on täynnä 4 500 km.

Kiltamme on ollut vuosikymmenien aikana monessa muussakin mukana kuten esimerkiksi rahoittamassa lipun uusimisia, aikanaan Lapin Jääkäriestin osarahoittajana ja hankkimassa palkitsemisineitä joukko-osaston varusmiespalkitsemisiin mm. Jeesiön lenkin palkintopyörän ja Kiltamitalin. Vähäinen ei voi myöskään sanoa olleen Killan osuus Jääkäriprikaatin uuden, vuonna 2003 avatun, perinnetilan toteutuksessa.

Esitämme kunnioittavat kiitoksemme perinnejoukko-osastojemme komentajille saadusta tuesta toiminnallemme. Erityinen kiitoksemme kuuluu jäse-

nistöllemme sen antamasta tuesta, myös taloudellisesti toimintaamme, osallistumisesta järjestettyihin tapahtumiin, paikallisosastojen toiminnasta omilla alueillaan tapahtumista vastanneille, kesäpäiväpaikkakunnilla, matkoilla ja muissa kiltatapahtumissa ja muistomerkkien aikaansaamisessa.

Tämän kaiken ja paljon muutakin Kiltamme on tehnyt luottaen uljaan perinnejoukko-osastonsa vankkumattomaan tukeen. Kiltatyötä on ollut helppo tehdä yhteistyössä hyvän hengen ja upeat perinteet omaavan joukko-osaston parhaaksi hyvässä yhteistyössä sen kanssa.

Killan johto yhdessä koko jäsenkunnan kanssa katsoo luottavaisena tulevaisuuteen – alkavalle uudelle vuosikymmenelle – yhdessä perinnejoukko-osastomme, Jääkäriprikaatin, kanssa ja toivottaa perinnejoukko-osastollemme valoisia ja työntäyteisiä päiviä tuleville vuosilleen ja vuosikymmenilleen. Yhdessä olemme saaneet aikaiseksi enemmän tähän saakka – niin saamme tulevaisuudessakin!

Hyvää juhluvuotta toivottaen ja menneiden vuosikymmenien hyvästä yhteistyöstä kiittäen,
Killan sihteeri Pekka J Heikkilä

Jääkäriprikaatin perinnetilan avasi eversti Esa Pulkkinen, avustajina toimivat Jääkäriprikaatin kunniajääkärit kotiseutuneuvos Arvo Ylitalo ja killan sihteeri everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä.

1. 2. 3. 6. 8. 9. 10.

Killan puheenjohtajien kuvien numerointi viittaa 1. puheenjohtajuusvuoden numeroon.

Killan puheenjohtajat ja sihteerit sekä valtuuskunnan puheenjohtajat kautta aikojen

Killan nimenä oli: Jääkäripataljoona 1:n Kilta ry, rekisterinumero 84150 / 16.05.1962

v #	Vuosi	Puheenjohtaja	Sihteeri	Valtuuskunnan puheenjohtaja
1.	1962	Evl Otto E Ylirisku	Kapteeni	Everstiluutnantti Jarmo Järvilehto
2.	1963	Majuri Leo Wanamo	Antero Siltala (A S)	
3.	1964	Majuri Veikko Salmi	A S / Erkki I Hautala	Majuri Eero V Järvilehto
4.	1965		Sotmest Urho Pöyry	
5.	1966		Ylil Jyrki Porras	

Killan nimenä oli: Jääkäripataljoona 1:n – Lapin Jääkäripataljoonan Kilta ry, rekisterinumero 99094

6.	1967	Kapteeni	Ylil Jyrki Porras	Kapteeni Antero Siltala
7.	1968	Pentti H Tikkanen	Luutnantti	
8.	1969	Sotat Viljo Tervahauta	Keijo Honkonen	Eversti Lauri Sotisaari
9.	1970	Evl Kauko K Kuismanen	Ylikersantti Orvo Myllykoski	Sotatuomari Viljo Tervahauta
10.	1971	Majuri Ilkka Halonen		
11.	1972	Sotmest Erkki I Hautala	Sotm. Erkki I Hautala	Everstiluutnantti Martti Alatalo
12.	1973	Majuri Erkki Riikonen	Sotilasmestari Herman Aherto	
13.	1974	Kapt Pentti H Tikkanen		Ylil Timo Pöyry
14.	1975	Majuri Olli Heiskanen	Everstiluutnantti Hannu Särkiö	
15.	1976	Everstiluutnantti Ilkka Ilmola		Sotilasmestari evp Herman Aherto
16.	1977		Eversti Tuomo Tuominen	
17.	1978			Sotilasmestari evp Herman Aherto
18.	1979			
19.	1980			
20.	1981			
21.	1982			

11. 12. 15. 17. 22. 24. 26.

Killan puheenjohtajat ja sihteerit sekä valtuuskunnan puheenjohtajat kautta aikojen

Killan nimenä oli: Jääkäripataljoona 1:n – Lapin Jääkäripataljoonan Kilta ry, rekisterinumero 99094

v #	Vuosi	Puheenjohtaja	Sihteeri	Valtuuskunnan puheenjohtaja
22.	1983	Filosofian tohtori	Sotilasmestari evp	Eversti Tuomo Tuominen
23.	1984	Tauno Turunen	Herman Aherto	

Killan nimenä on: Jääkäriprikaatin Kilta ry, rekisterinumero 141.723 / 26.04.1985

24.	1985	Everstiluutnantti	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Pentti Karvonen
25.	1986	Lauri Korhonen		
26.	1987	Evl Reijo Sallinen / L K	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Jyrki Jolma
27.	1988	Everstiluutnantti		
28.	1989	Pekka Ekdahl	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Aarno Vehviläinen
29.	1990	Filosofian tohtori		
30.	1991	Tauno Turunen	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Jan Laukka
31.	1992			
32.	1993	Everstiluutnantti evp	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Sotilasmestari Olavi Turunen
33.	1994	Seppo Hakala		
34.	1995	Everstiluutnantti	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Vesa Tervo
35.	1996	Juha Myyryläinen		
36.	1997	Everstiluutnantti	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Sotilasmestari Olavi Turunen
37.	1998	Markku Aherto		
38.	1999		Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Hannu Aikio
39.	2000	Everstiluutnantti evp		
40.	2001	Seppo Hakala	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Esa Pulkkinen
41.	2002			
42.	2003	Everstiluutnantti	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Kimmo Lehto
43.	2004	Pasi Virta		
44.	2005	Evl Marko Ekström	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Mauri Koskela
45.	2006	Everstiluutnantti		
46.	2007	Raimo Sevón	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Petteri Koskinen
47.	2008			
48.	2009	Professori	Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Petteri Koskinen
49.	2010	Tauno Turunen		
50.	2011		Sotilasmestari evp Herman Aherto	Eversti Petteri Koskinen
51.	2012			

27.

32.

34.

36.

42.

44.

45.

Jääkäriprikaatin Killan tärkeimpiä aikaansaannoksia 50-vuotistaipaleella				
Aika	Aikaansaannos	Aloitteentekijä	Toteutus	Lisätietoa
11.03.1961	Etupyörä-lehden julkaiseminen jatkui	evl Otto E Ylirisku	evl O E Ylirisku ja kapt Antero Siltala; Vaasassa	
13.02.1962	Kilta perustettiin ja oma jäsenmerkki	evl Otto E Ylirisku	evl O E Y, Vaasan Upseerikerholla. A Saastamoinen suunnitteli merkin	
12.12.1962	Alaosasto perust. Oulu	maj Eero V Järvilehto, Oulun Upseerikerho		
10.03.1963	Nimitettiin ensimmäiset Killan kunniajäsenet; yhteensä 52 on nimitetty			
28.07.1964	Jääkärikivi Vaasaan	kapt Alpo Fasta	jääk Pentti Penttilä, Kasarmintori	
26.02.1965	Kutsuttiin jokainen Lapissa tuolloin asunut JP 27:n jääkäri killan kunniajäseneksi			
kesä 1966	Killan kesäpäivät Oulussa, Oulun paikallisosasto ja Ivalossa, Killan johtokunta			
06.12.1967	Joutselän patsas	kapt Pentti H Tikkanen, ym., Sodankylän varuskuntaan		
04.06.1968	Jääkäripataljoona 1:n sankarivainajien laatat Joutselän patsaaseen; 410 nimeä			
v. 1969	Kiltapuukon suunnittelu, Killan johtokunta	muotoilu Lasse Talosela, valm. 1974		
18.09.1970	Kilta lahjoitti valokopiokoneen LapJPE:lle	väöp Leevi Sihvo, koulusto, varusm.		
11.03.1971	Lapin Jääkäripataljoonan 50 v. historia teos	evl Kauko K Kuismanen; kirjoittajat: Tauno Kopra, Reino Västi, Ilmo Haario, Pentti H Tikkanen, Erkki I Hautala		
v. 1977	Killan I jäsentiedotteet jäsenjakeluna; johtokunta ja Herman Aherto			
11.03.1979	Lapin Jääkäristin I jako, evl Hannu Särkiö	Lasse Talosela suunn.; hyv PE 29.11.78		
11.03.1979	Perinnetilan avaus kas 5, evl Hannu Särkiö	sotilasmestari Herman Aherto, ym.		
20.08.1980	Jääkärimuistomerkin osarah., JP 27 pery.	Rovaniemellä, siirretty Jääkäripuist. 08		
11.03.1981	Lapin Jääkäripataljoona 60 v. , evl I Ilmola	Pekka J Heikkilä	LapJP 60 v nide	
17.08.1982	20 v. lahjoitus 4 000 mk Suomen Yhdyspankilta, luov. Ahti Hirvonen, Reijo Ilola			
19.11.1982	Jääkäriprikaatin uuden lipun naulaus,	ev Tuomo Tuominen, kunniajäsen Lasse Talosela suunnitteli; nimitettiin Jääkäriprikaatin kunniajääkäriksi		
22.11.1982	lippu käyttöön; Kilta oli osarahoittajana			
06.12.1983	Jääkäriprikaatin joukko-osastotunnus			
01.09.1984	Ratsuväkiprikaatin sankarivainajat	Juho Pyykönen	säilyt. perinnetila	
26.04.1985	Killan nimi- ja sääntömuutos Jääkäriprikaatin Kilta ry: ksi vahvistettiin, OM			
11.03.1987	Lapin Jääkäripataljoonalle uusittu lippu	Lauri Korhonen	Timo Piironen	
23.03.1987	Somajytyn perustaminen, Kilta liittyi jäs.	Reino Laajaniemi	Sod. mp-järjestöt	
29.09.1987	JR 12 perinneyhdistys liittyi yhdistysjäs.	pj. Yrjö Ensio	päätyi 14.06.2003	
14.02.1988	Hernerokan myynti, tulot sotien veteraan.	Pentti Karvonen	n. 3 000,00 FIM	
01.06.1988	Taistelijan Talo Oy vihkiäiset Ilomantsissa	Onni Kukkonen	osakk. 8 osaketta	
08.08.1988	Pohjantähden alla LP-levy, C-kasetti		RovSK, Jääkärikuoro; Pekka J Heikkilä	
13.03.1990	Sodankylän talvisotaan lähdön muistomki	P Nikkarinen, K Mannermaa, L Talosela, Jääkäriprikaati, Somajyty		
13.03.1990	JR 27 perinteet vaalitt. Mauri Lipponen, ym			
03.06.1990	Kiltamitali käyttöön puualustalla, I jako	H Aherto, N Tasala, M Pulkkinen		
26.06.1990	Killan jäsenrekisteri atk-tietokannaksi	Esko Touru, Herman Aherto		
15.07.1990	JR 12 kotiuttamiskiven paljastus Sattasessa; JR 12 perinneyhdistys, Yrjö Ensio			
10.03.1992	30 v. oman lipun naulaus, Tauno Turunen	kj Lasse Talosela	1 + 6 kpl osastot	
17.08.1993	VEMP koulutus; valmiuskurssi 2 / Lappi	MPK ry, johti P J Heikkilä, M Tuovinen		
01.10.1993	Killalle kunniamarssi: Vapautemme turvaajat, lahjoitti mus. evl Rauno Hahti			

Jääkäriprikaatin Killan tärkeimpiä aikaansaannoksia 50-vuotistaipaleella				
Aika	Aikaansaannos	Aloitteentekijä	Toteutus	Lisätietoa
23.07.1994	JR 12 muistokivi varuskuntaan, JR 12 perinneyhdistys, Yrjö Ension lahjoitus			
29.07.1994	I juhlaperinnepyörämarssi Vaasa – Sodank.		Matti Nikula, Veijo Pesonen, ~ 700 km	
01.08.1994	Sodankylän vrsk 30 v., VEH: Vaasa – Kokkola – Oulu – Rovaniemi – Sodankylä			
01.10.1994	Valokuvanäyttely vrsk 30 v; ev Aarno Vehviläinen, vpj. Jorma Kitunen, P J Heikkilä			
30.07.1995	JP 1:n sotaanlähdon muistokivi Säkylässä paljastus, Satakunn. os Risto Lehtonen			
02.09.1995	Keski-Pohjanmaan jääkärijuhla Kannuksessa; Uno Hernesniemi, Esko Mäntylä			
22.11.1995	Killan kiltakäsikirjan 1. vuosikertapainos; sihteeri Pekka J Heikkilä, tark. vuosittain			
08.03.1996	Lapin Jääkäripataljoona 75 vuotta teos, evl Juha Myyryläinen, Pekka J Heikkilä			
27.05.1996	II juhlaperinnepyörämarssi Jääkärin tiellä		~1 377 km; Matti Nikula (idea), ym.	
30.05.1996	Terijoki – Lappeenranta – Vaasa – Tornio - S		Tornioon JP 1 muistolaatta, J Kitunen	
13.05.1997	Killan uuden jäsenmerkin tekijäklp (kultainen) luovutettiin kj. Lasse Taloselalle			
30.09.1998	Jääkärinkankaan tykkimiehet teos + cd		Mikko Ylisiurua, Jari Haavisto; rahoit.	
23.04.1999	MPKL:n kunniainonta hyvästä toimintakertomuksesta 1998			siht. P J Heikkilä
01.10.1999	Revontulien prikaati – JPr:n 20 v juhla kirja; ev Vesa Tervo, evl Timo Ekdahl, ym.			
11.01.2000	Killan sähköpostiosoitteet otettiin käyttöön; sihteeri Pekka J Heikkilä			
04.08.2001	Lappeenrantaan JP 1:n muistolaatta linnoituksen alueelle			SodKmo, Kilta
05.08.2001	III juhlaperinnepyörämarssi Jääkärin tiellä		Matti Nikula, Pekka J Heikkilä	
09.08.2001	~1 022 km, Lpr - Ilomantsi - Kuhmo - Kemijärvi - Sodankylä			LapJP 80 v
14.08.2001	Puolesta maan Sodankylän veteraanimatrikkelin julkistus			Matti Alajärvi, ym
02.09.2001	30 km Jääkärimarssi Vaasassa		Hannu Honkakoski, Vaasan osasto os.	
28.09.2001	6.D:n perinteet JPr:n ja Killan vaalittavaksi, lipun luovutus, evl Pentti Kaskama			
08.03.2002	Vapautemme turvaajat sanoitus I esitys		sanoitus Arvo Ylitalo, Kilta 40 v	
27.04.2002	Sodankylän muistomerkit teos osarahoitus		SRmv, Kalle Sukuvaara, Jorma Kitunen	
27.04.2003	Sodankylän veteraanipatsas ja laatta		Kaarlo Sukuvaara, JPr, Somajyty, ym.	
14.06.2003	6.D:n jatkosodan aikasten joukkojen perinnetoiminta siirtyi JPr:lle, ev Hannu Aikio			
22.09.2003	Talkoot Jääkäriprikaatin uusi perinnetila	ev Hannu Aikio		S Hakala, P J Heikkilä, M Alajärvi, kiltta
01.10.2003	Perinnetilan avajaiset, ent. Sotilaskoti 2	ev Esa Pulkkinen		
29.11.2003	Lohi-Sompion hoitosopimus kunta / kiltta	kj. Martti Pura		5 v., 6,00 e / hlö
30.07.2004	IV juhlaperinnepyörämarssi Jääkärin tiellä		evl Pasi Virta, Pekka J Heikkilä	
02.08.2004	Vaasa – Sodankylä, Sod vrsk. 40 vuotta		45 polkijaa ml VaaSpE 8, MPK:n johto	
22.12.2004	Killan internet-kotisivut avattiin + spos.		Jari Haavisto; www.jprkilta.fi	
12.2005	Lohi-Sompioon kasvisöljytätteiset lämpöpatterit, 1 400 e			Heikki Jänkälä
22.04.2006	MPKL:n kunniakirja Killalle hyvästä tiedottamisesta			perinnetilassa
04.09.2006	Kunniajäsen, kenrm Hannu Särkiön huomattava rahallinen tukilahjoitus Killalle			
22.08.2007	VEH: pyörämarssi ja ammunta, osallistui 20 reserviläistä			evl Raimo Sevón
01.10.2007	Revontulien alla cd:n julkistaminen, 45 v		LapSK, Raimo Sevón, R Alakärppä	
01.10.2007	Sodankylän Suojeluskunnan uusittu lippu		K Mannermaa, P Nikkarinen, Somajyty	
04.2008	Veteraanihaastattelut C-kasettien digitointi, Mediapaja			30 cd, perinnetila
04.2008	PohmJP tulo Sodankylään 1964 filmidigitointi, Mediapaja			1 dvd, perinnetila
06.2008	Pohjantähden alla levyn digitointi cd:lle, Mediapaja			1 cd, perinnetila

Jääkäriprikaatin Killan tärkeimpiä aikaansaannoksia 50-vuotistaipaleella				
Aika	Aikaansaannos	Aloitteentekijä	Toteutus	Lisätietoa
12.2008	Lohi-Sompion hoitosopimus uusittiin kunta / Kilta jatkuvana			10,00 e / hlö / vrk
04.2009	6.D:n kaitafilmiä digitointi, Mediapaja			3 dvd, perinnetila
04.2009	Kunniajääkäri Akseli Paarmanin muisteluiden digitointi, Mediapaja, 3 cd, ptila			
03.07.2010	Kesäpäivät ensi kertaa Kauhavalla Lentosotakoululla, tutustuttiin Jääkärimuseoon Korttesjärvellä ja lisäksi Järvenpään puukkotehtaaseen (kiltapuukon valmistus)			
11.03.2011	Lapin Jääkäripataljoona 90 v dvd:n esittely; ohjaus Juha Myyryläinen, Mediapaja			
12.03.2011	Killan vuosikokous teki Sodankylässä yksimielisen päätöksen erota MPKL:n jäsenyydestä; ero astui voimaan 01.01.2012 alkaen.			
22.07.2011	Killan kesäpäivät ensi kertaa Mikkelissä, tutustuttiin Maavoimaesikunnan toimintaan ja Jalkaväkimuseoon, kokous Veteraanimajalla, majoitus Karkialammella			
03. – 06.07.	V juhlaperinnepyörämarssi Jääkärin tiellä		Killan hallitus, Jääkäriprikaati	
07.07.2012	Sodankylästä Vaasaan, jossa Killan 50-vuotisjuhla , tervetuloa!			

Jääkäriprikaatin
Kilta r.y.
Sodankylä

50
V

1. PERINNEKILTA
AVAJEHTO
11.03.1979

10.03.1992

SAIKKALEHTI
KESÄLLÄ 1982

KILLAN 30-VUOTISJUHLA 10.03.1992

KILLAN IV JUHLAPERINNEPERYÖRÄMARSSI
VAASALAN SODANKYLÄÄN V. 2004

JÄMSÖSODAN 6.D:n
PERINNEKILTA VAALIKAVIKSI
V. 2001 ALKAEN

Henkilöstössä tapahtuu

1.10.2011 myönnetty pienoisliput, ansioristit ja mitalit

Jääkäriprikaatin pienoisliput

Majuri (evp) Jari Ristola
Majuri Jari Lassila
Kapteeni (evp) Arto Jokelainen
Kapteeni Annukka Ylivaara
Yliluutnantti Sami Sievänen
Luutnantti (evp) Juha Sirviö
Ylivääpeli (evp) Erkki Lohela
Asentaja Esko Lohela
Taloussihteeri Kyllikki Kavakka
Toimistosihtheeri Irmeli Ylivaara

Lapin Jääkäri-ristit

Yliluutnantti Juha Väliäho
Luutnantti Janne Juusola
Talouspäällikkö Leena Rautanen
Teknikkoluutnantti Matti Hakkarainen
Varastonhoitaja Sirkka-Liisa Kumpula
Ylietsivä Erkki Tervo

Valtion virka-ansiomerkit

Toimistosihtheeri Irene Neitola Sotilaslääketieteen keskus/
Sodankylän varuskunnan terveystasema

Suomen Valkoisen ruusun I luokan mitali kultaristein

Ylivääpeli Jouko Kaihua
Toimistosihtheeri Kaija Katajaisalo

Jalkaväen ansioristi

Kapteeni Juha Massinen
Yliluutnantti Petteri Salmela
Yliluutnantti Jari Mikkola
Yliluutnantti Jarmo Salmi
Sotilasmestari Jorma Kantelinen
Ylivääpeli Jouko Kaihua

Automiesristi

Yliluutnantti Tommi Alatörmänen

Maanpuolustusmitali kultaisella soljella

Everstiluutnantti Aki-Juhani Sund
Majuri Jukka Laine
Majuri Kari Rapo
Kapteeni Keijo Pippola
Yliluutnantti Matti Tanninen
Vääpeli Jari Nasi
Sihteeri Maila Korhonen
Taloussihteeri Arja Remsu
Palkkasihteeri Tanja Moilanen
Hankkija Riitta Mikkola
Hitsaaja Jukka Vaarala
Asentaja Tapani Järveläinen
Toimistosihtheeri Aija Raaterova
Toimistosihtheeri Eija Strand
Varastonhoitaja Arvo Saraniemi

Maanpuolustusmitali hopeisella soljella

Kapteeni Stenka Schroderus
Kapteeni Arto Lilja

23.12.2011 myönnettiin Jääkäriprikaatin pienoislippu

eversti Mauri Koskelalle

Lapin Jääkäri-risti

eversti Petteri Koskiselle

6.12.2011 ylennykset

Majuriksi kapteeni Stenka Schroderus
Kapteeniksi yliluutnantti Juho Tarvainen
Kapteeniksi yliluutnantti Juha Korhonen

6.12.2011 ylennykset reservin sotilasarvossa

Ylivääpeliiksi vääpeli Jari Nasi
Ylikersantiksi kersantti Hannu Peltoniemi
Ylikersantiksi kersantti Antti Ruotanen
Kersantiksi Kristian Nieminen

6.12.2011 myönnetyt palvelusarvot

Ylivääpeliiksi vääpeli Jari Nasi
Vääpeliiksi ylikersantti Juha Mattila
Ylikersantiksi kersantti Olli Säkkinen
Ylikersantiksi kersantti Hannu Peltoniemi
Ylikersantiksi kersantti Antti Ruotanen
Ylikersantiksi Kristian Nieminen

Virkaan nimitykset

Määrä-aikaisen nuoremman upseerin virkaan
25.8.2011-24.8.2021

Luutnantti Valtteri Saad opetusupseeriksi

Määrä-aikaisen aliuupseerin virkaan

1.8.2011-31.7.2016

Kersantti Aki Tokkola opetusaliupseerin tehtävään

1.10.2011-30.9.2016

Kersantti Jesse Nilirova kuljetusaliupseerin tehtävään

3.10.2011-30.4.2012

Kersantti Matias Holmström kouluttajan tehtävään

1.1.2012-31.12.2017

Kersantti Mari Huovinen opetusaliupseerin tehtävään

1.2.-10.5.2012

Kersantti Matias Rahkola kouluttajaksi

Määrä-aikaiseen virkasuhteeseen sopimussotilaaksi

1.7.-31.12.2011

Vänrikki Jukka Aalto kouluttajan tehtävään

17.7.-31.12.2011

Kersantti Tero Pesonen kouluttajan tehtävään

18.7.-2.10.2011

Alikersantti Matias Holmström kouluttajan tehtävään

25.7.-30.9.2011

Kersantti Jesse Nilirova kouluttajan tehtävään

1.8.-31.12.2011

Johannes Hämäläinen kouluttajan tehtävään

15.11.2011-14.5.2012

Alikersantti Tuomas Kuukasjärvi kouluttajan tehtävään
Alikersantti Jarkko Aaltonen kouluttajan tehtävään

1.-31.12.2011

Kersantti Mari Huovinen kouluttajan tehtävään

1.2.-31.7.2012

Vänrikki Arttu Salonen kouluttajan tehtävään
Kersantti Ville Koivikko kouluttajan tehtävään
Alikersantti Anna-Riikka Tyni kouluttajan tehtävään

SIV-arviointijärjestelmän siviilivirkaan

1.4.2011-6.1.2012

Varastomies Niina Kukkula

1.10.2011

Asentaja Janne Junntila

1.11.2011 - 31.12.2012

Toimistosiihteeri Marja-Helena Tuomilahti

1.1.-3.8.2012

Varastonhoitaja Jani Lintula

9.1.-14.3.2012

Varastomies Rami Lintula

9.1.2012

Varastonhoitaja Mika Seppälä (Rovajärvi)

Siirrot Jääkäriprikaatista

1.1.2012

Kapteeni Timo Huhta Pohjois-Suomen Sotilasläänin Esikuntaan
Vääpeli Juha Mattila Maasotakouluun

Vuoden 2011 jääkäri-prikaatilainen palkka-siihteeri Tanja Moilanen.

1.4.2012

Kapteeni Joni Nurmi Länsi-Suomen Sotilasläänin Esikuntaan

Siirrot Jääkäriprikaatiin

1.10.2011

Everstiluutnantti Esko Pukari Maavoimien Materiaalilaitoksen esikunnasta esikuntapäälliköksi

1.1.2012

Eversti Petteri Koskinen Kainuun Prikaatista Jääkäriprikaatin komentajaksi

Kapteeni Jussi Haikka Länsi-Suomen Sotilasläänin Esikunnasta

1.6.2012

Kersantti Tapio Hautaniemi Ilmavoimien Teknisestä Koulusta

Reserviin ja eläkkeelle

1.12.2011

Varastonhoitaja Arvo Saraniemi

1.1.2012

Majuri Jari Piira

1.2.2012

Kersantti Ilkka Lohikoski

1.5.2012

Sotilasmestari Jorma Kantelinen

1.8.2012

Henkilöstösiihteeri Ahti Rantakokko

Vuoden jääkäriprikaatilainen 2011 palkkasihteeri Tanja Moilanen

Kuvassa vasemmalta everstiluutnantti Esko Pukari, everstiluutnantti Aki Sund, majuri Stenka Schroderus ja eversti Mauri Koskela.

Kuvassa vasemmalta toimistosiihteeri Irene Neitola, ylivääpeli Jouko Kaihua, toimistosiihteeri Kaija Katajaisalo ja sotilasmestari Jorma Kantelinen.

Kuvassa vasemmalta palkkasihteeri Tanja Moilanen, hankkija Riitta Mikkola, toimistosiihteeri Aija Raaterova, toimistosiihteeri Eija Strand, varastonhoitaja Arvo Sarajärvi ja kapteeni Arto Lilja.

Palkittuja varusmiehiä

Myönnetyt Lapin Jääkäriaritit:

5.1.2012

Upseerikokelas Ojanperä Antti Aabraham, 1.Jääkärikomppania
Kersantti Jaako Aki Johannes, 1.Jääkärikomppania
Korpraali Karen Teemu Eemeli, 1.Jääkärikomppania
Upseerikokelas Vitikka Juhani Paavo, Tukikomppania
Kersantti Voltti Samuli Hermann, Tukikomppania
Jääkäri Salmela Mika Juhani, Tukikomppania
Upseerikokelas Mieltunen Mari Johanna, Huolto- ja Kuljetuskomppania
Upseerikokelas Hiltunen Jaako Esko Petteri, Sissikomppania
Kersantti Kinnunen Antti Samuli, Sissikomppania
Korpraali Skog Joni Kristian, Sissikomppania
Upseerikokelas Säilynkangas Sami Tapio, 3.Jääkärikomppania
Upseerikokelas Makkonen Niko Vasili, 3.Jääkärikomppania

111 saapumiserän 270 vuorokautta palvelleista varusmiehistä palkittiin seuraavat henkilöt:

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Moisanen Marko Tapani, SISSIK

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Hyttinen Tuukka Johannes, SISSIK

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Muhola Jonne Juhani, H- JA KULJK

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle
Jääkäri Kivekäs Robert Markus, H- JA KULJK
Korpraali Lilja Tuomas Matti Johannes, SISSIK

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:
Korpraali Nikula Jussi Johannes, H- JA KULJK
Jääkäri Nuolioja Lotta Helmi Katriina, SISSIK

111 saapumiserän 362 ja 211 saapumiserän 180 vuorokautta palvelleista varusmiehistä palkittiin seuraavat henkilöt:

Jalkaväen mitali, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:

Upseerikokelas Niko Vasili Makkonen, 3.JK
Kersantti Aki Johannes Jaako 1.JK

Sodankylän Reserviupseerien mitali ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Juhani Paavo Vitikka, TUKIK

Lapin Reserviläispiirien mitali ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Kersantti Antti Samuli Kinnunen, SISSIK

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko taitavasta ja kolarittomasta moottoriajoneuvon kuljettamisesta varusmiesaikana:
Korpraali Markus Petri Karjalainen, H- JA KULJK

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Kalle Henrik Määttä, SISSIK

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Lapin Jääkäripataljoonassa:
Jääkäri Mikael Tapio Aho, 1.JK

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Pohjan Jääkäripataljoonassa:
Jääkäri Jonas Erik Oskar Lidström, SISSIK

Jääkäripataljoona 27:n Perinneyhdistys ry Lapin osaston I uovuttama Itsenäisyyden puolesta- kirja ja Jääkäriin testamentti ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Ville Valtteri Vaarala, SISSIK

Jääkäriprikaatin Killan luovuttama "Puolesta Maan"- veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 362 vuorokautta palvelleelle:
Upseerikokelas Tommi Eino Mikael Neitola, 1.JK

Jääkäriprikaatin Killan luovuttama "Puolesta Maan"- veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 180 vuorokautta palvelleelle:
Jääkäri Jaakko Samuli Sirvö, TUKIK

Pohjan Prikaatin Killan stipendi erittäin ansiokkaasta palveluksesta Pohjan Jääkäripataljoonassa:
Upseerikokelas Juho Henrik Lusua, 3.JK

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle
Korpraali Henri Julius Timonen, 1.JK
Jääkäri Juho Martti Viljami Jämsä, TUKIK
Jääkäri Jarkko-Petteri Ylitalo, H- JA KULJK
Jääkäri Jussi Valtteri Syväys, SISSIK
Jääkäri Joni Mikael Parkkinen, 3.JK

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:
Upseerikokelas Lauri Eemeli Laitinen, 1.JK
Upseerikokelas Markus Eino Matias Haikola, TUKIK
Kersantti Maria Emilia Pelkonen, SISSIK
Alikersantti Teemu Matti Olavi Haapalainen, H- JA KULJK
Jääkäri Jussi Valtteri Syväys, SISSIK
Jääkäri Robert Aleksander Gullsten, 3.JK

Sotilaskodin stipendit hyvästä yhteistyöstä
Alikersantti Ville Johannes Sokero, H- JA KULJK
Alikersantti Sami Johannes Aleksanteri Saarinen, H- JA KULJK

Pohjoisen Aliupseerit järjestäytyivät

Lokakuussa kuului paitsi puiden lehti- en havinaa, myös historian lehtien havinaa, kun Jääkäriprikaatiin perustettiin oma paikallisyhdistys aliupseereille ja sopimussotilaille. 27.10.2011 perustettu yhdistys sai nimekseen Pohjoisen Aliupseerit ry. Tämä oli merkittävä askel itseenäiseen yhdistystoimintaan, sillä aiemmin suurin osa aliupseereista kuului Lapin Aliupseerit ry:een, joka toimii Rovaniemeltä käsin.

Toimintasuunnitelman mukaisesti yhdistyksen tavoite on saada kaikki Jääkäriprikaatin aliupseerit oman paikallisyhdistyksen alle ja näin ollen tehostaa jäsenten edunvalvontaa toimimalla suoraan yhdysiteenä Aliupseeriliittoon. Lisäksi yhdistys haluaa lisätä tietoutta luottamusmiestoiminnasta yksittäisen aliupseerin tai sopimussotilaan hyväksi muun muassa palkkaus – ja tehtäväkuvausasioissa. Tavoite on rekrytoida kaikki uudet, joukko-osastossamme työskentelevät aliupseerit ja sopimussotilaat yhdistyksen tyytyväisiksi jäseniksi.

Hallituksen ensimmäiselle toimikaudelle tuli valituksi yhdeksän edustajaa sekä kaksi luottamusmiestä. Puheenjohtajan nuijaa heiluttaa ylikersantti Asta Alioravainen, ja varapuheenjohtajana toimii vääpeli Meri Pyhäniemi. Näppäimistön naputtajana eli sihteerinä ja jäsensihteerinä häärii kersantti Essi Fonselius, kirstunvartijana ylikersantti Markku Aho ja tiedotussihteerinä kersantti Timo Kukkula. Muut hallituksen jäsenet ovat ylikersantit Jarkko Luiro ja Pekka Raassina sekä varajäsenet ylivääpeli Jouko Kaihua ja kersantti Antti Oikarinen. Luottamusmiehiä edustavat ylivääpeli Jouko Kaihua sekä vääpeli Tuomo Vaaraniemi. Luottamusmiesvaalit järjestetään prikaatissa talvella 2012.

Tavoitteena aktiivinen yhdistys

Vaikka ensimmäinen toimikausi meneekin pitkälti uutta luodessa ja toimintaa opetellessa, on hallitus ehtinyt jo suunnitella kuluvan vuoden tapahtumia. Virallisten sääntöjen mukaisesti yhdistys järjestää kaksi varsinaista kokousta eli kevät – ja syyskokouksen. Lisäksi hallitus kokoontuu säännöllisin väliajoin pyöreän pöydän ääreen pohtimaan aliupseereiden ajankohtaisia asioita. Kokouksiami-

sen vastapainoksi yhdistys järjestää myös virkistystoimintaa. Syysiltojen pimetessä aliupseerit perheineen voivat huvitella Halloween-juhlan merkeissä. Loppuvuodesta aliupseerit juhlistavat pikkujouluja.

Pohjoisen Aliupseerit ry pyrkii olemaan heti lähtöviivalta alkaen aktiivinen, jäsentä lähellä oleva yhdistys. Näin ensimmäisen toimikauden alkaessa on erityisen tärkeää kasvattaa yhteenkuuluvuutta sekä aliupseereiden ammattitunteettia. Koulutetut ja asiantuntevat toimihenkilöt ja luottamusmiehet ovat avainasemassa onnistuneen yhdistystoiminnan kannalta. He tekevät parhaansa, jotta aliupseereiden asiat ovat kunnossa Jääkäriprikaatissa. Onnistunut yhdistystoiminta edellyttää myös aktiivisia jäseniä. Hallituksen toive onkin, että jäsenet ottavat tuoreen yhdistyksen innolla vastaan ja osallistuvat sankoin joukoin niin järjestö – kuin virkistystoimintaan.

Jäsen, kanna kortesi kekoon!

Ylikersantti Asta Alioravainen.

Vääpeli Meri Pyhäniemi.

Uudet aliupseerit vannovat virkavalan Jääkäriprikaatin vuosipäivänä.

Vierailuja ja tapahtumia

Konfirmaatiomessu Sodankylän vanhassa kirkossa

Jääkäriprikaatin ja Lapin Ilmatorjuntarykmentin sotilasrippikoulun 2/2011 leirijakso pidettiin Sodankylän seurakunnan Sattasvaaran leirikeskuksessa 8.–10.8.2011. Rippikouluun osallistuivat myös Lapin Ilmatorjuntarykmentin sotilaspapin pastoraaliselta vastuualueelta Lapin Lennoston Tukikohtakomppanian ja Lapin Rajavartioston Ivalon Rajavartioalueen Rajajääkärikomppanian rippikouluun ilmoittautuneet varusmiehet. Rippikoulun konfirmaatiomessu pidettiin 10.8.2011 Sodankylän vanhassa kirkossa.

Toimistosihtööri Anita Alatalo 40 vuotta Jääkärinkankaalla

Työkaverit kaappasivat Anitan juhlimaan neljäkymmentä työvuotta kakukahvien merkeissä esikunnan kahvioon 11.10.2011. Anita aloitti työt Lapin Jääkäripatajonaan 11.10.1971, siirtyi Jääkäriprikaatin perustamispäivänä 1.10.1979 Jääkäriprikaatin Esikuntaan ja nykyiseen työhönsä Pohjan Jääkäripataljoonaan Anita siirtyi 1.10.1998.

Itsenäisyyspäivä Sodankylässä

Itsenäisyyspäivää juhlistettiin Jääkäriprikaatin, Sodankylän kunnan ja Sodankylän seurakunnan järjestämässä tilaisuudessa tiistaina 6.12.2011. Varuskunnassa järjestettiin paraatikatselmus ja laskettiin seppelä Joutselän patsaalle sekä kahvitilaisuus itsenäisyyspäivänä palkituille ja ylennetyille jääkäriprikaatilisille. Jumalanpalveluksen jälkeen laskettiin seppeleitä Sodankylän vanhalla hautausmaalla Sankari- ja Vapaussodan muistomerkeille. Sodankylän kunnan isännöimässä kansalaisjuhlassa juhlapuheen piti eversti Mauri Koskela. Tilaisuudessa esiintyi Sodankylän kunnan järjestämän ohjelman lisäksi Jääkäriprikaatin Jääkärikuoro.

Jääkäriprikaatin komentaja vaihtui vuoden vaihteessa

Eversti Mauri Koskela luovutti ja eversti Petteri Koskinen vastaanotti Jääkäriprikaatin komentajan tehtävät 23.12.2011 klo 10.00 pidetyn tehtävänvaihtoparaatin yhteydessä.

Eversti Mauri Koskela: "Olen luovuttamassa Jääkäriprikaatin komentajan tehtävät seuraajalleni, eversti Petteri Koskiselle. Teen sen hyvillä mielin, mutta samalla haikeana. Olen itse kokenut saaneeni sekä varuskunnan että ympäröivän yhteiskunnan tuen niin omalle toiminnalleni, kuin myös koko prikaatille. Tiedän saman tuen jatkuvan myös seuraajani aikana. Jälkipolvet arvioivat sen, miten prikaatin toiminta on komentajakaudellani kehittynyt tai muuttunut, mutta toivon kaikkien aistineen kiintymykseni tähän joukkoon.

Jääkäriprikaati on ja pysyy loppuun asti kotijoukkonani. Aloitinhan urani jo nuorena upseerina jääkärijoukoissa. Siksi oloni on tänään erittäin haikea. Teitä on hyvin vaikea jättää, vaikka jo tullessani tiesin tämän päivän tulevan. Minulla on kuitenkin nyt aika siirtyä seuraaviin tehtäviin.

Haluan tässä lähdön hetkellä kiittää omaa henkilökuntaani tuesta työssäni ja toivottaa teille kaikille voimia sekä

onnea tulevaisuuden haasteisiin Isänmaamme hyväksi. Samalla haluan kiittää sekä ympäröivää yhteiskuntaa että kaikkia sidosryhmiämme työstänne Jääkäriprikaatin hyväksi. On ollut vaikuttavaa havaita se, miten Jääkäriprikaati alueella tunnetaan "meidän prikaatina". Kiitos teille kaikille!

Seuraajalleni, eversti Koskiselle, toivotan kaikkea hyvää haastavassa, mutta antoisassa työssä Jääkäriprikaatin komentajana. Luovutan sinulle, herra eversti, tänään luottavaisin mielin Jääkäriprikaatin, sen henkilökunnan ja tehtävät, koska tiedän sinut itsensä likoon laittavana ja epäitsekäänä upseerina, jonka tärkein motiivi työssään on joukkonsa etu.

Pidä hyvä huoli tästä joukosta. Sinulla on käsissäsi hieno timantti, jonka hiomalla saat loistamaan tulevaisuuden haasteissa."

Eversti Petteri Koskinen: "Herra eversti, prikaati tulee jatkamaan viioittamassasi suunnassa määrätietoisesti omista lähtökohdistaan ja asetuista tavoitteista kohti visiota. Samalla prikaati on valmis kohtaamaan puolustusvoimauudistuksen levollisesti luottaen vahvuksiinsa ja arktiseen osaamiseen.

Kohottakaamme kolminkertainen eläköön huuto Jääkäriprikaatille
– eläköön, eläköön, eläköön!"

Jääkäriprikaatin vuoden turvallisuustekopalkinto 2011

Turvallisuustoimialan esityksestä palkittiin Jääkäriprikaatin vuoden turvallisuustekopalkinnolla yliluutnantti Pekka Liisanantti, yliluutnantti Markku Pulju, kenttäsairaanhoitaja Anna-Maija Lassila ja kenttäsairaanhoitaja Jarno Tanhua.

Jääkäriprikaatin johtamassa KOTKA 11 harjoituksessa tapahtuneessa sairauskohtauksessa harjoituksen pelastustoiminnasta vastaava yliluutnantti Pekka Liisanantti johti kiitettävästi pelastustoimintaa mahdollistaen henkilön nopean evakuoinnin Lapin keskussairaalaan.

Yliluutnantti Markku Pulju toimi harjoituksessa lääkinnällisen pelastustoiminnan johtajana. Hänen kiitettävän toimintansa ansiosta evakuointimatalla vaihdettiin ambulanssia sellaiseen ajoneuvoon, jossa varustuksena oli defibilaattori.

Kenttäsairaanhoitaja Anna-Maija Lassila toimi yhdessä kahden lääkärin kanssa evakuointiambulanssin takaosassa. Lassilan toiminta yhdessä lääkäreiden kanssa pelasti potilaan hengen.

Kuvassa vasemmalta yliluutnantti Markku Pulju, kenttäsairaanhoitaja Anna-Maija Lassila, kenttäsairaanhoitaja Jarno Tanhua, yliluutnantti Jorma Ovaska ja eversti Mauri Koskela.

Kenttäsairaanhoitaja Jarno Tanhua ajoi evakuointiajoneuvoa hälytysajona Rovajärven ampuma-alueelta Lapin keskussairaalaan. Luotettava, nopea ja turvallinen ajaminen hälytystilantees-

sa mahdollisti potilaan saamisen ajoissa jatkohoitoon.

Itsenäisyyspäivä perhekerhossa

Eversti Mauri Koskela vieraili perhekerhon itsenäisyyspäiväjuhlassa varuskuntakerholla 5.12.2012.

Puolustusvoimien koulutuspäällikön seurantakäynti 18.1.2012

Puolustusvoimien koulutuspäällikkö eversti Laatikainen tarkasti Lapin Jääkäripataljoonan koulutusta Jääkäriprikaatin kouluampumaradalla.

Puolustusministerin vierailu 27.1.2012

Puolustusministeri Stefan Wallin tutustui Jääkäriprikaatiin 27.1.2012. Vierailu oli osa ministerin joukko-osastojen tarkastuskäyntikierrosta. Ministeri perehtyi Jääkäriprikaatissa arktiseen koulutukseen ja tapasi henkilöstöryhmien edustajat.

Alikersantti Roope Miettunen esitteli ministerille partion tilapäismajoituksen, lumikammin. Kuvassa vasemmalta Pohjois-Suomen Sotilasläänin komentaja kenraalimajuri Jukka Haaksiala, Pohjan Jääkäripataljoonan komentaja everstituutnantti Jari Osmonen, puolustusministeri Stefan Wallin, Jääkäriprikaatin komentaja eversti Petteri Koskinen ja alikersantti Roope Miettunen.

Hiihdon sotilaiden SM-kilpailut Sodankylässä 26.–29.3.2012

Jääkäriprikaati järjestää jälleen keran hiihdon sotilaiden Suomenmestaruuskilpailut Sodankylässä maaliskuun lopulla. Kilpailut johtaa everstiluutnantti Esko Pukari apunaan kokenut kilpailukoneisto. Kilpailut käydään Kommattivaaran hiihtostadionilla sekä varuskunnan latu-urilla ja ampumaradalla. Tiistaina 27.3. kilpaillaan maastohiihdon ja ampumahiihdon mestaruuksista. Keskiviikkona 28.3. kamppaillaan rynnäkökivääriampumahiihdossa. Torstaina ratkotaan varusmiesten viestimitalit sekä kilpailujen kuninkuuslajina paritiohiihdon mestaruus.

Vuoden 2011 päätöspuhuttelussa palkittiin aktiiviset liikkujat ja innokkaimmat työpisteet. Aktiivisiin työpiste kunto-testaukseen osallistumisessa 1.6. mennessä oli 3. Jääkärikomppanian henkilöstö. Parhaan fyysisessä kunnossa (HKI) sekä kenttäkelpoisuudeltaan paras työpiste oli henkilöstöosaston väki.

JPR:n Kilpailut ja tulokset

Jääkäriprikaatissa kilpailtiin vuoden 2011 jälkimmäisellä puoliskolla henkilökohtaisista sekä yksikkökohtaisista paremmuuksista ammunnessa, suunnistuksissa sekä Jeesiönlenkki pyöräilykilpailussa. Tulokset lajeittain kolmen parhaan osalta muodostuivat seuraaviksi:

Jeesiön lenkki pyöräkilpailu

Varusmiehet

1. Jääk Seppo Höyhtyä SISSIK 2:07:00
1. Jääk Hannes Niinikoski SISSIK 2:07:00
3. Jääk Jesse Savukoski SISSIK 2:10:00

Joukkuekilpailu

1. Sissikomppania 2:27:53
2. 1. Jääkärikomppania 2:46:00
3. Tukikomppania 3:00:36

Ammunta

Henkilökunta SP3

1. Teknkapt Pertti Viitanen 94 pist
2. Maj Martti Rautanen 93 pist
3. Yliil Matti Tanninen 93 pist

Henkilökunta SP4

1. Teknkapt Pertti Viitanen 87 pist
2. Kapt Timo Huhta 86 pist
3. Kapt Harri Huttunen 77 pist

Henkilökunta RK 3x5ls

1. Kapt Antti Pipinen 121 pist
2. Väap Juha Rutonen 114 pist
3. Yliil Toni Sulasalmi 110 pist

Henkilökunta RK6+6+6ls

1. Ltn Mika Nikula 166 pist
2. Yliil Toni Sulasalmi 164 pist
3. Ltn Ismo Aho 163 pist

Varusmiehet vakiokivääri 20ls

1. Alik Ville-Valtteri Maununiemi SISSIK 176 pist
2. Alik Tommi Junnonaho SISSIK 169 pist
3. Alik Juha Kotiranta SISSIK 167 pist

Varusmiehet RK 3x5ls

1. Alik Juha Kotiranta SISSIK 123 pist
2. Jääk Antti Niemi SISSIK 117 pist
3. Alik Marko Tasala TUKIK 115 pist

Varusmiehet RK 6+6+6ls

1. Jääk Antti Niemi SISSIK 160 pist
2. Jääk Markus Leskinen TUKIK 159 pist
3. Alik Tommi Junnonaho SISSIK 158 pist

Joukkuekilpailu

1. 3. Jääkärikomppania 1333 pist
2. Sissikomppania 1330 pist
3. Huolto- ja Kuljetuskomppania 1286 pist

Suunnistus

Varusmiehet

1. Alok Kallatsa Mikko 3.JK 24.09
2. Upskok Satomaa Sakari 1.JK 27.11
3. Alok Tilja Antti 3.JK 27.47

Naiset

1. Mikkola Riitta Huolto-os 1.10.29
2. Pyhäniemi Meri TUKIK 1.29.09

Henkilökunta

1. Mäenpää Janne Varasto-os 54.36
2. Mähönen Kari POHJPE 1.00.16
3. Hoppula Tapio Henkos 1.04.01

Joukkuekilpailu

1. Tukikomppania 3:03:37

Yösuunnistus

Henkilökunta

1. Janne Mäenpää 0:39:39
2. Juha Salmela 0:54:25
3. Markku Pulju 0:57:04

Kuntosarja

1. Terho Nieminen 0:35:10
2. Jaakko Härö 0:43:50
3. Juha Hämäläinen 0:52:05

Partiosuunnistus

A-sarja

1. Valmennettavat 4:41:24
2. 1.Jääkärikomppania 4:45:44
3. 3. Jääkärikomppania 4:56:18

B-sarja

1. 1Jääkärikomppania 2 3:51:49
2. Sissikomppania 2 3:53:59
3. KIV/3.Jääkärikomppania 4:10:03

C-sarja

1. Jääkäriprikaatin/ Pohjan Jääkäripataljoonan Esikunta 3:52:32
2. 3. Jääkärikomppania 4:45:53
3. Huoltokeskus 5:40:39

Liikuntapassilla vipinää kinttuihin

Varusmies, oletahan muistanut huolehtia kunnostasi myös vapaa-ajalla? Varusmiesten liikuntakerho, VLK, tarjoaa oivan mahdollisuuden kohottaa ja ylläpitää niin fyysistä kuin henkistäkin kuntoa. VLK-toiminnasta vastaavat jääkäritoimikunta sekä liikuntakerhojen aktiiviset ohjaajat, jotka ovat luonnollisesti varusmiehiä. Toimintaa on saapumiseräkohtaisesti esimerkiksi palloilu – ja kamppailukerhojen muodossa.

Suomen Sotilasurheiluliiton käynnistämä kolmivuotinen Potkua Liikuntaan-hanke tukee liikuntakerhojen toimintaa muun muassa jakamalla liikuntapasseja. Liikuntapassi kannustaa kuntoilemaan pienen porkkanan muodossa. Osallistumalla kerhoihin varusmies saa passiinsa jokaisesta liikkumiskerrasta yhden merkinnän. 10 merkinnän jälkeen voi saada yhden kuntoisuusloman. Varusmiehet voivatkin leikkimielisesti kisailla, kuka kasvattaa ahkerimmin kuntoaan ja ohe- sa myös kuntoisuuslomasaldoaan. Jaetavassa passissa on 15 merkintäkohtaa, mutta joukko-osastomme käytäntö on, että vähintään 10 merkinnällä voi saada kuntoisuusloman. Kuntoisuusloma ei kuitenkaan ole automaatio, vaan lo-

man myöntää yksikön päällikkö liikuntakasvatusupseerin tai jääkäritoimikunnan edustajan esityksen pohjalta.

Liikuntapassin voi hankkia varusmiestoimikunnan edustajilta. Passiin tulevista merkinnöistä vastaavat liikuntakerhojen ohjaajat. Passista kannattaa- kin pitää huoli, sillä ilman sitä liikkumisia ei voida kirjata ylös.

Varusmiesten liikuntakerhot ovat saaneet kentältä positiivista palautetta. Liikuntakerhot tukevat palvelusajan fyysistä koulutusta ja tuovat osaltaan vaihtelua ja monipuolisuutta niin liikunnan harrastamiseen kuin vapaa-aikaankin. Säännöllinen kuntoilu ja itsestään huolehtiminen on kuin laittaisi euroja säästölippaaseen – omaksi parhaaksi ja hyödyksi. Tuumasta toimeen, varusmies!

Kuntokerhon paluu

Vuonna 2010 käynnistetty sotilaiden kuntokerho saa tänä vuonna jatkoa. Kuntokerho on suunnattu sotilaille, joiden kestävyys – tai lihaskunto on kenttäkelpoisuusindeksin mukaan heikko. Kevätkaudella kerho kokoontuu kaksi kertaa viikossa: tiistaisin pääpaino on lihaskunnan kehittämisessä, torstaisin taas

tähdätään kestävyyskunnan kohottamiseen. Tiistain kokoontuminen sisältää myös palloilua.

Lihaskuntoa petrataan muun muassa kuntopiiriin, erilaisten jumbpien ja lihashuollon parissa. Kestävyyskunto-ohjelma koostuu esimerkiksi uinnista, lenkkeilystä, hiihdosta sekä spinningistä. Tarkoitus on tarjota monipuolisia ja motivoivia liikuntalajeja ja – muotoja, joita voi helposti harrastaa myös vapaa-ajalla.

Tavoite ei ole pelkästään kohottaa kestävyys – tai lihaskuntoindeksiä, vaan perimmäinen tarkoitus on syyttää kipinä liikuntaan ja omasta hyvinvoinnista huolehtimiseen. Toimintakyvyn ylläpitämisessä fyysisellä aktiivisuudella on suuri merkitys. Työstä selviytyminen ja työssä jaksaminen vaativat niin psyykkistä kuin fyysistäkin kuntoa. Fyysinen työkyky koostuu muun muassa hengitys – ja verenkiertoelimistön kunnosta sekä tuki – ja liikuntaelimistön toiminnasta, kuten lihasten voimasta ja kestävydestä. Sujuva työnteko luonnistuu, kun kaikki nämä ovat kunnossa.

Kuntokerhon ohjattua toimintaa on alustavasti suunniteltu toukokuuhun saakka. Toiminnasta vastaavat liikuntakasvatusupseeri ja – aliupseeri yhdessä työterveyshuollon kanssa.

Pohjois-Suomen Sotilasläänin alueellinen taisteluharjoitus ROUTA 11

Pohjois-Suomen sotilasläänin alueellinen taisteluharjoitus toteutettiin Kainuun Prikaatin komentajan prikaatikenraali Jukka Ojalan johtamana Kajaanin – Vuosangan alueella 12.–16.12.2011.

Jääkäriprikaatista harjoitukseen muodostettiin seuraavat joukot:

Siniselle puolelle

- Jääkärikomppania

- Torjuntakomppania

Keltaiselle puolelle

- Mekanisoitu jalkaväkipataljoona

- Mekanisoitu jalkaväkikomppania

- Panssarintorjuntakomppania

- Erillinen raskas kranaatinheitinjoukkue

- Huoltokomppania

- Sissikomppania

Harjoituksen valmistelu ja joukkojen siirrot

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Tämä sanonta piti jälleen kerran paikkansa. Harjoituksen suunnittelua varten nimettiin heti esikäskyn jälkeen projektiorganisaatio, joka oman päivittäisen työnsä ohella toteutti suunnittelun ja valmistelut. Suunnitteluun oli varattu suunnittelutilaisuus, joka osalla henkilöstöstä käsitti kaksi osalla kolme päivää. Toki huomattava osa ajasta meni

Harjoituksen johtaja Kainuun Prikaatin komentaja prikaatikenraali Jukka Ojala tarkastamassa joukkoja.

siirtymisiin ja todellisuudessa varsinaiseen maastontiedusteluun oli käytettävissä yksi valoisa. Keskeinen osa suunnittelua oli Jääkäriprikaatin joukkojen siirtäminen Kajaaniin ja Vuosankaan sekä sieltä kokonaisuudessaan "Jouluksi kotiin". Pitkät siirtymiset sujuivat olosuhteet huomioiden hyvin ja turvallisesti, tokihan tekeväälle aina jotain pientä sattuu mutta onneksi vain pientä. Telakuorma-autot siirrettiin alueelle jo edellisellä viikolla ajoneuvoyhdistelmillä ja takaisin kotiin Joulua edeltävällä viikolla. Pääosa henkilöstöstä siirrettiin linja-autoilla harjoitukseen ja sieltä pois. Pääosa harjoitusjoukosta oli kotivaruskunnassa per-

jantaina 16.12. klo 23 mennessä. Muut marssiosastot olivat pääosin varuskunnassa lauantaina 17.11. klo 18 mennessä. Kaiken kaikkiaan joukkojen keskittäminen ja paluumarssi sujuivat suunnitellulla tavalla.

Harjoituksen kehittyminen

Sininen osapuoli ryhmitettiin harjoituksen käynnistyessä Kajaanin varuskunnan lähialueelle ja keltainen Vuosangan harjoitusalueen länsipuolelle. Sinisen hyökkäys käynnistyi tiistaina 13.12. Keltainen antoi vahvan vastuksen, mutta joutui kuitenkin iltpäivän ja illan kuluessa irtautumaan Vuosangan harjoitusalueen länsiosaan, jossa ryhmittyi uudelleen. Keskiviikkona 14.12. ja torstaina 15.12. sininen jatkoi hyökkäystään keltaisen edelleen yrittäessä estää sen etenemistä ajoittain siinä onnistuenkin. Torstaina illan kuluessa sininen oli päässyt tavoitteeseensa ja valmistautui torjumaan keltaisen hyökkäysyritystä. Perjantaina 16.12. keltainen käynnisti raivoisan vastahyökkäyksen sen panssaroitujen osien päästessä hyvinkin syvälle sinisen ryhmittykseen. Perjantaina aamupäivällä todettiin tilanteen päätyneen tasapeliin ja tilanne keskeytettiin. Joukot koottiin ja materiaalitarkastusten sekä huollon jälkeen kalusto pakattiin ajoneuvoihin ja henkilöstö linja-autoihin. Kokonaisuudessaan harjoitusalue ja olosuhteet olivat haastavat, mutta harjoituksen taistelut kyettiin toteuttamaan suunnitellulla

Ylikersantti Pekka Raassina kertoo joukkojensa toiminnasta harjoituksen johtajalle prikaatikenraali Jukka Ojalalle.

tavalla, suunnitelmia päivitettiin harjoituksen edetessä tilanteen mukaisesti ja osin muutettiin.

Tarkastukset ja vierailut

Maavoimien komentaja tarkasti harjoituksen 14.–15.12. Tarkastus kohdistui joukkojen osalta vain siniselle puolelle. Saatu palaute oli positiivinen. Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja tarkasti joukkonsa osana Maavoimien komentajan tarkastusta. Harjoituksen johtaja tarkasti joukkoja päivittäin ja kohdisti tarkastuksensa myös keltaiselle puolelle, jossa pääosa jääkäriprikaatin joukoista oli. Saatu palaute tässäkin tapauksessa oli positiivinen.

Jääkäriprikaatin komentaja tarkasti joukkojaan useana päivänä ja ilmeistä päätellen lienee ollut näkemäänsä perin tyytyväinen. Puolustusvoimien koulutuspäällikkö eversti Laatikainen suoritti seurantakäynnin harjoitukseen 15.12. ja keskusteli sekä varusmiesten että henkilökunnan kanssa. Erityisesti kiinnostuksen kohteena oli varusmiesten johtajakoulutus, ammattialiupeereiden kokemukset ja näkemykset sekä palvelusturvallisuus ja työsuojelu. Kokonaisuudessaan tarkastuksista, seurantakäynneistä ja vierailuista jäi positiivinen ja myönteinen lopputulos. Sekä henkilökunta että

varusmiehet selvisivät tilanteista tavalla, josta voi olla kovinkin tyytyväinen ja joutokassa heijastui vahva positiivinen ilme.

Mitä opittiin ja mitä tulee kehittää

Pitkien siirtymisten harjoittelu kustannustehokkuudesta huolimatta lienee ajoittain paikallaan. Uskon monien saaneen oppia ja kokemusta. Osa kokemuksista liittyy varmasti myös vallinneisiin olosuhteisiin.

Vaikka totesin, että palaute oli pääsääntöisesti positiivinen, on meillä itse kullakin vielä opittavaa. Harjoituskertomuksessa tultaneen esittämään keskeiset kehittämiskohteet ja mahdolliset esitykset tulevaisuudessa huomioitavaksi. Jälleen kerran toivon kaikkien ymmärtäneen, että loppujen lopuksi on aina kyse perusasioiden osaamisesta ja niiden soveltamisesta vallitseviin olosuhteisiin. Tehtävät tehdään toisissaan mutta ei totisina.

Kuvat: Satu Hujanen

Arktisen osaamisen koulutus

Arktinen koulutus tarkoittaa ympärivuotista koulutusta arktisessa toimintaympäristössä. Arktinen koulutus on siis olosuhdekoulutusta. Olosuhdekoulutus käsittää niin kesän valoisan ajan, kuin talven pitkän pimeän ajan koulutuksen. Talvikoulutuksella tarkoitetaan nimensä mukaisesti talvela kylmän ilmanalan ja lumiolosuhteiden huomioonottavaa ja ymmärtävää koulustuomintaa.

Jääkäriprikaatissa järjestetään valtakunnallinen talvikoulutuksen peruskurssi. Koulutus on tarkoitettu ensisijaisesti Puolustusvoimissa koulustehtävissä ja tai koulutuksen suunnittelutehtävissä toimiville. Perinteisesti Jääkäriprikaatista kursseille osallistuvat kaikki edellisnä vuonna palvelukseen tulleet sotilaat.

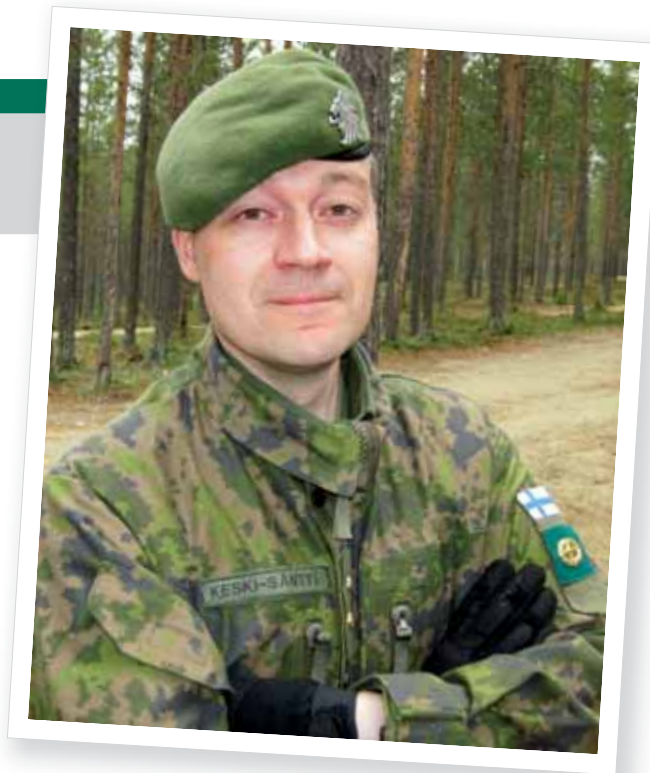
Talvikoulutuksen peruskurssin päämääränä on yhtenäistää puolustusvoimissa annettavaa talvikoulutusta, opettaa koulutettaville hyväksi koetut käytännöt sekä uusin tutkittu tieto talvikou-

lutukseen liittyvistä asioista.

Peruskurssin yleisinä tavoitteina on, että osallistujat saavat valmiuksia toimia talvikoulutuksen erityisosaajina omissa joukoissaan, omaksuvat talvikoulutukseen liittyvät periaatteet ja ohjeet niiden soveltamisesta käytäntöön sekä tietävät ja tuntevat talviolosuhteet ja niiden vaikutuksen omaan ja joukon toimintaan.

Tarve talvikoulutukselle

Talvikoulutuksen peruskurssille on nähtävissä selkeä tilaus ja tarve. Toisaalta siksi, että osaamisen hiljainen tieto siirtyy kiihtyvällä vauhdilla pois kentältä, aiheuttaen samalla nuorennusleikkauksen kouluttajaportaassa ja myös siksi, että pääosa suomalaisista elää taajamissa ja kaupungeissa. Palvelukseen tule-

"Ranskalainen sukellus" - olosuhdekoulutuksessa käy myös ulkomaalaisia.

valla varusmies saapumiserällä on hyvin vähäiset omakohtaiset kokemukset ääriolosuhteissa toimimisesta. Lisäksi meillä suomalaisilla tuntuu olevan perusoletta-
mus, että hallitsemme luonnostaan talvi-
set olosuhteet. Tällaiseen niin sanottuun
asenneongelmaan törmää vuosittain.
Meidän ei pidä luottaa siihen, että tal-
viosaaminen löytyy jostain geneettisestä
koodista vaan panostaa siihen tosissaan.
Kysehän on kuitenkin loppujen lopuksi
sodan ajan joukon toimintakunnon yllä-
pidosta ja viimekädessä selviytymisestä.

Samansuuntaisia havaintoja on pe-
rinteisillä talvikoulutuksen yhteistyö-
kumppaneilla Ruotsilla ja Norjalla. Nor-
jalaisten eräässä opetuspaketissa oli pila-
kuva, jossa vastasyntyneellä oli 20 vuot-
ta sitten jaloissaan sukset ja nykypäivä-
nä kädessään iPod.

Talvikoulutuskurssin toteutus

Talvikoulutuksen peruskurssi toteute-
taan monimuoto-opetuksena. Koulut-
ukseen ilmoittautuneet tekevät etäopis-
keluna erikseen osoitetut tehtävät ja lä-
hijakson opetus tapahtuu Jääkäriprikaa-
tissa. Lähiopetus jakaantuu kahteen osi-
oon. Ensimmäisessä osiossa opetetaan
koulutettavalle yksittäisen sotilaan, par-
tion ja ryhmän toimintoja ja toinen osio
on moottorikelkkakurssi joka läpäistäes-
sä antaa ajo-oikeuden puolustusvoimien
moottorikelkoille.

Koulutus koostuu muutamasta lu-
ennosta ja pääosa ohjatusta opetuk-
sesta maastossa periaatteella tekemällä

*Lumimajan rakentaminen. laavun pystytys ja ruuan valmistus nuotiolla kuuluvat ark-
tisten jääkäreiden taitoihin.*

oppii. Viime vuosina on luennoille saatu asiantuntijatukea Työterveyslaitoksesta, kun professori Hannu Rintamäki on käynyt luennoimassa fysiologiasta ääriolosuhteissa. Työterveyslaitos on talvikoulutusasioissa tärkeä ammatillinen yhteistyökumppani, joka tuo koko puolustusvoimien talvikoulutukseen tieteellisen perustan.

Nuorille kouluttajille opetetaan asioita tekemisen kautta, siten että he voivat helposti siirtää opetuksen varusmieskoulutukseen omissa joukko-osastoissaan. Opetukseen kuuluu muun muassa suksien huolto ja käyttö siirtymisissä ja taistelussa, tilapäismajoitukset, avannosta pelastautuminen ajoneuvojen ja johtamisvälineiden käyttö ja niin edelleen.

Talven vaikutus suorituskykyyn

Talvitaitojen opettelu alkaa olosuhteiden tuntemisesta sekä kylmäfysiologian ymmärtämisestä. On ymmärrettävä, miten ihmiskeho käyttäytyy kylmissä olosuhteissa. Suorituskykyyn vaikuttavia asioita ovat vääristä vaatevalinnoista tai liikumattomuudesta johtuva kehon jäähtyminen, riittämätön energian ja nesteen saanti ja riittämätön lepo.

Kylmissä olosuhteissa toimittaessa fyysinen suorituskyky heikkenee, verenpaine kohoaa ja sydämen lyöntimäärä lisääntyy. Voimantuotanto alenee, nopeus ja koordinaatio heikkenevät ja rasituksen kestävyys alenee. Lihasten joustavuuden ja supistumiskykyyn katoami-

Sotilaslääketieteen Keskuksen Lääkintäkoulun reserviupseerikurssilaisia aamupalan valmistuksessa. Fyysisen ja psyykkisen toimintakyvyn säilyttäminen - moduuli kuuluu kurssilaisten opetussuunnitelmaan.

sen sekä hengitys- ja verenkiertoelimien kuormittumisen myötä vammautumisen riski lisääntyy. Kaikkien näiden fyysisten kylmävaikutusten lisäksi on toiminnassa huomioitava myös talviolosuhteiden psyykkiset vaikutukset.

Vaikka Talvikoulutusopas on hyvä perusopas, keskittyy se vain fyysisiin toimintakykyä alentaviin seikkoihin. Se joukko, jolle talviolosuhteita koulutetaan tänä päivänä, on valmiuksiltaan ja totumuksiltaan kovin erilainen kuin muutamia kymmeniä vuosia sitten. Yhdysvaltain armeijan talvikoulutusopas luettelee nykyihmisen psyykkisiä haasteita toimittaessa ääriolosuhteissa seuraavasti: Pelkkä pimeä metsä aiheuttaa ahdistusta ihmiselle, joka on koko ikänsä elänyt sähkövalojen loisteessa. Kalusto ja välineet, joita opeteltiin käyttämään va-

ruskuntaolosuhteissa, eivät toimikaan samoin kylmässä. Nesteen sulana pitäminen ja ravinnon lämpimänä pitäminen vaatii ylimääräisiä toimenpiteitä. Varusteiden kuivana pitäminen on vaikeaa. Kaikki tämä lisää yksittäisen sotilaan turhautumista ja toivottomuuden tunnetta. Kaikki tämä vaikuttaa suorituskykyä alentavasti.

Ääriolosuhteissa toimiminen asettaa johtamistoiminnassa suuria haasteita varsinkin alijohtajille. Heidän osaamisensa ja johtamiskykynsä on ensiarvoisen tärkeä joukon suorituskyvyn kannalta. Vääränlainen johtamistyylillä vaikeissa olosuhteissa lisää ryhmän psyykkistä kuormitusta, joka johtaa nopeasti suorituskyvyn romahtamiseen. Fyysisten ja fysiologisten rajoitteiden ymmärtämisessä ollaan melko hyvällä tasolla. Olisi ehkä aika alkaa kiinnittämään enemmän huomiota psyykkisen kuormituksen vaikutuksesta joukon suorituskykyyn ääriolosuhteissa.

Väepeli Timo Kallio kohentamassa rakettilia.

Aloitetoimikunta

Pääesikunnan Materiaaliosaston ohjeistuksen mukaisesti aloitetoiminnalla kerätään ja kanavoidaan puolustusvoimien palkatun henkilöstön, varusmiesten ja reserviläisten asiantuntemus, ammattitaito ja luovuus työyhteisön hyödyksi. Päämääränä on jatkuva parantaminen henkilöstön ja puolustusvoimien hyväksi.

Aloitteellisuuteen kannustaminen on johtamista ja keino vaikuttaa työympäristön kehittämiseen. Oikein järjestetyllä aloitetoiminnalla tuotetaan ideoita tehostamaan omaa työhyvinvointia ja kustannustehokkuutta.

Puolustusvoimissa aloitetoiminta on jaoteltu kolmeen portaaseen siten, että jokaisella joukko-osastolla ja hallintoyksiköllä on oma paikallinen aloitetoimikuntansa, johon joukko-osaston komentaja määrää henkilöt. Seuraava taso on alueellinen taso, joka Jääkäriprikaatin kohdalla tarkoittaa Maavoimien aloite-

toimikuntaa. Ylimpänä tasona on Puolustusvoimien aloitetoimikunta. Puolustusvoimien aloitetoimikuntaa ja samalla koko puolustusvoimien aloitetoimintaa johtaa Sotavarustepäällikkö.

Paikalliset aloitetoimikunnat käsittelevät kokouksissaan kaikki toimikunnalle lähetetyt aloite-esitykset ja joko hyväksyvät esityksen aloitteeksi tai hylkäävät sen. Hyväksytyt aloite on esitys, joka parantaa toiminnan laatua, esimerkiksi tehostamalla toimintaa, säästämällä kustannuksia ja aikaa, lisäämällä viihtyisyyttä ja turvallisuutta. Aloitteilla ei vaadita keksinnöllisyyttä eikä täydellistä uutuusarvoa. Kuitenkin lähtökohtaisesti yli vuoden vanhoja aloitteita ei enää palkita.

Paikallisella tasolla hyväksytyt aloite palkitaan aloitepalkkiolla, joka suhteutetaan aloitteesta saatavaan hyötyyn. Käytännössä aloitepalkinto on ollut Jääkäriprikaatissa 50 - 100 €:n suuruinen. Li-

säksi aloitteen tekijä palkitaan kunniakirjalla, joka luovutetaan saajalleen jossain arvokkaassa tilaisuudessa. Vaikka aloite olisikin palkittu jo paikallisella tasolla, se voidaan lähettää alueelliselle tasolle, mikäli aloitteella katsotaan olevan laajempaa merkitystä puolustusvoimille ja se voidaan palkita myös ylemmillä tasoilla.

Varusmiesten tekemiä aloitteita varren on olemassa lisäksi INNOINT-varusmiesten keksintökilpailu, jonka tarkoituksena on rohkaista varusmiehiä innovatiivisuuteen, luovuuteen ja aloitteellisuuteen etsimällä, löytämällä ja palkitsemalla sellaisia keksintöjä, ideoita tai menetelmiä, joilla voidaan nähdä olevan yleisempää merkitystä.

Aloitetoiminta Jääkäriprikaatissa

Jääkäriprikaatin aloitetoimikuntaan kuuluu tällä hetkellä kahdeksan kokenutta

Esterata muutetaan talvella hiihdon taitoradaksi. Radalla harjoittelemisen kehittää suksien käsittelytaitoa.

sotilasta tämän artikkelin kirjoittajan toimiessa aloitetoimikunnan puheenjohtajana. Aloitetoimikunnan jäsenet edustavat Jääkäriprikaatin asiantuntijakenttää laajalla rintamalla kouluttajista huollon eri alojen osaajiin.

Jääkäriprikaatissa on tehty muutamia aloitteita vuosittain. Vuonna 2009 aloitteita ei saatu aikaan yhtään, mutta vuonna 2011 aloitteiden suhteen oltiin vuorostaan hyvin aktiivisia ja aloitetoimikunnalle toimitettiin 13 aloite-esitystä, joista kahdeksan hyväksyttiin aloitteeksi ja palkittiin. Useimmat lähetettiin myös Maavoimien aloitetoimikunnan arvioitavaksi. Erityisen positiivista oli saada viisi INNOINT-kilpailuun liittyvää aloite-esitystä, joista kaksi hyväksyttiin ja lähetettiin edelleen seuraavalla tasolle.

Useimmat Jääkäriprikaatissa tehdyt aloitteet liittyvät ymmärrettävästi arktisuuteen ja näin oli myös vuonna 2011. Hyväksytyjä henkilökunnan tekemiä aloitteita viime vuonna olivat:

- Kranaatinheittimen vastimen lumikaulus / Kapteeni Ari Lappalainen
- Kypärän päälle asennettava turvahuppu / Kapteeni Pekka Kustula
- Pakkikoukku / Väepeli Timo Kallio

- Taistelijan sääskihuppu / Kersantti Tatu Leppänen

- Termospullon talviparannus / Kapteeni Harri Huttunen

- Vesiasian lämpösuoja / Väepeli Timo Kallio.

Näistä Timo Kallion ja Ari Lappalaisen aloitteet saivat kannatusta myös Maavoimien aloitetoimikunnassa ja niinpä ne palkittiin myös alueellisella tasolla.

Hiihdon taitorata

Kaikkien aloitteiden kohdalla on luonnollisesti tavoitteena ottaa ne käyttöön ja mahdollisimman laajalla rintamalla. Viime vuosina Jääkäriprikaatissa tehdyistä aloitteista merkittävin lienee vuonna 2006 vänräkinä tuolloin palvelleen Timo Kallion tekemä aloite "Esteradan muuntaminen hiihdon taitoradaksi". Aloite palkittiin paikallisen tason lisäksi alueellisella tasolla sekä Puolustusvoimien aloitetoimikunnassa.

Hiihdon taitorata on rata, jossa opetellaan ja testataan varusmiesten hiihtomarsseilla ja taistelulentän eri olosuhteissa tarvitsemia hiihtotaitoja. Kyseessä on jokaisesta varuskunnasta löyty-

vän perinteisen esteradan muuntamisesta hiihtokäyttöön soveltuva kasamalla lunta esteiden ympärille. Radalla voidaan harjoitella muun muassa suksien hallintaa, esteiden ylittämistä ja alittamista sekä erilaisia mäenlaskutyylejä.

Hiihdon taitorata on ollut Jääkäriprikaatissa käytössä varusmieskoulutuksessa saapumiserästä 107 alkaen ja sitä on esitelty aktiivisesti koko Puolustusvoimien henkilöstölle Jääkäriprikaatin johtamalla Talvikoulutuksen peruskursseilla sekä kaikille ulkomaalaisille vieraille, jotka ovat prikaatissa vierailleet talviaikaan. Viimeksi helmikuussa 2011 Suomeen akkreditoitujen sotilasasiamiehien pääsivät kokeilemaan taitojaan hiihdon taitoradalla pakkuvassa pakkasessa.

Koulutusta ympäristö ja asukkaat huomioiden

Harjoitusalueet ovat Jääkäriprikaatin koulutus- ja harjoitustoiminnalle elintärkeitä, koska joukkojen suorituskyvyn saavuttaminen edellyttää harjoittelua erilaisissa maasto- ja keliolosuhteissa.

Jääkäriprikaatin joukot harjoittelevat omalla kouluampumaradalla, lähiharjoitusalueella Mellankankaalla, harjoitus- ja ampuma-alueella Kyläjärvelä ja Länsi-Euroopan suurimmalla harjoitus- ja ampuma-alueella Rovajärvelä. Yksityisten mailla tapahtuva harjoitustoiminta perustuu tapauskohtaiseen harkintaan ja hallinnolliseen päätökseen lain perusteella.

Sotilaallisen harjoittelun merkittävimpiä ympäristövaikutuksia ovat ampumatoiminnasta aiheutuva melu ja tärinä sekä mahdolliset vaikutukset maaperään ja pohjaveteen.

Luonnonsuojelu- ja Natura 2000 -alueita sekä pohjavesialueita on Rovajärven alueella, joten ympäristönsuojeluun kiinnitetään siellä erityistä huomiota. Yleiseen koulutukseen liittyvän ympäristönsuojelukoulutuksen lisäksi jou-

koille jaetaan harjoituksissa ympäristönsuojeluohje ja ympäristönsuojelukartta. Karttaan on merkitty alueet, joilla liikkuminen on rajoitettua tai kokonaan kiellettyä ja ympäristönsuojeluohjeessa annetaan tarkempia ohjeita muun muassa polttoaineiden jakelusta ja varastoinnista, jätehuollosta, polttopuista ja liikkumisesta. Esimerkiksi taimikoissa liikkuminen on kiellettyä eikä polttopuita oteta metsästä, vaan käytetään valmiita halkoja, jotka toimitetaan jakelupisteisiin harjoitusalueelle.

Jääkäriprikaatin kouluampumarata on myös sodankyläläisten ampumaseurojen ja reserviläisjärjestöjen käytössä kirjallisen käyttösopimuksen mukaisesti. Ampumaradoille tehtiin syksyllä 2011 parannustöitä ja radat saatiin vastaamaan Puolustusvoimien asettamia turvallisuusmääräyksiä. Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskuksen) edellyttämä kouluampumaratojen ympäristölupahakemus tehtiin myös syksyllä 2011. Kouluampumaratojen käytön seuranta lisätään vuoden 2012 aikana siten, että laukausmääriä pystytään seuraamaan ampumaradoittain, asetyypeittäin sekä käyttäjäryhmittäin vuorokauden eri aikoina kaikkina viikonpäivinä.

Kyläjärven ampuma- ja harjoitusalueen kehittämisessä on tällä hetkellä meneillään melututkimuksen tuloksen aiheuttaman ongelman selvittely yhteistyössä Sodankylän kunnan, Metsähallituksen ja aluehallintoviranomaisten kanssa. Jääkäriprikaati järjesti syksyllä 2011 avoimen keskustelutilaisuuden Jääkäriprikaatin toimintaedellytysten turvaamisesta alueen maanomistajille ja kai-

kille asiasta kiinnostuneille. Tilaisuudessa nousivat kiinnostavimpina esille maakuntakaavaan tehdyt esitykset aluehankinnoista, jotka mahdollistaisivat sekä Jääkäriprikaatin harjoitustoiminnan että kunnan kaavoituksen.

Lähiharjoitusalueelle Mellankankaan ympäristöön rakennettujen vakioitujen ratojen, tukikohtien ja koulutuspaikkojen jatkuvalla kehittämisellä vähennetään huomattavasti alueen haitallisia ympäristövaikutuksia.

Jääkäriprikaatissa harjoitukset toteutetaan aina ympäristö- ja luontoarvoja kunnioittaen. Noudatamme hallinnoimienne alueiden osalta maankäyttöön ja ympäristönsuojeluun liittyviä lakeja ja määräyksiä sekä pyrimme vähentämään harjoitusten haitallisia ympäristövaikutuksia kouluttamalla henkilöstömme ja asevelvolliset toimimaan huolellisesti ja varovaisesti ympäristö ja asukkaat huomioiden.

Puolustusvoimissa harjoitusalueiden ympäristönsuojelu on jatkuvan kehittämistyön kohteena ja koko ajan kehitetään toimintatapoja, joilla haittavaikutuksia voidaan vähentää.

Jääkäriprikaatin tapahtumakalenteri 1.3.-31.8.2012

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
1. Kotiuttaminen		
Kotiuttaminen 211/270	5.4.	Sodankylä
Kotiuttaminen 211/362, 112/180	6.7.	Sodankylä
2. Juhlatilaisuudet		
Lapin Jääkäripataljoonan perinnepäivä 11.3.	9.3.	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla 211/270	4.4.	Sodankylä
Kansallinen veteraanipäivä	27.4.	Sodankylä
Puolustusvoimain lippujuhlan päivä	4.6.	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla 211/362 ja 112/180	5.7.	Sodankylä
Upseerikokelaiden ylentäminen	6.7.	Sodankylä
Tulojuhla 212	13.7.	Sodankylä
Vala ja vakuutus 212	10.8.	Sodankylä
3. Kirkolliset tapahtumat		
Kenttäiltahartaus	4.7.	Sodankylä
Tulojumalanpalvelus	15.7.	Sodankylä
Sotilasrippikoulu	6.-8.8.	Sodankylä
Rosvopaistiatilaisuus veteraaneille	10.8.	Sodankylä
4. Urheilukilpailut		
Rynnäkkökivääriampumahiihtokilpailut	13.3.	Sodankylä
Partiohiihtokilpailut	15.3.	Sodankylä
Reserviläisten SM-hiihtokilpailut	24.-25.3.	Sodankylä
Hiihdon sotilas SM-kilpailut	26.-29.3.	Sodankylä
Sotilasottelu	23.8.	Sodankylä
Jeesiön lenkki – polkupyöräkilpailu	30.8.	Sodankylä
Suunnistusestaruuskilpailut – henkilökohtainen kilpailu	29.8.	Sodankylä
Ampumamestaruuskilpailut	15.8.	Sodankylä
5. Harjoitukset ja kurssit		
Sotilaskuljettajakurssi C1	27.2. - 9.3.	
Sotilaskuljettajakurssi C	27.2.-11.5.	
Sotilaskuljettajakurssi CE	27.2.-22.6.	
Sissi- ja sotilaspoliisiammunnat	12.-15.3.	Kyläjärvi
Taistelu- ja ampumaharjoitus	19.-23.3.	Kyläjärvi
Alueellinen sotilaspoliisiharjoitus	19.-23.3.	Rovajärvi
Kaukoliikenne harjoitus	19.-22.3.	Lappi
Aliupseerikurssin ampumaharjoitus	26.-30.3.	Kyläjärvi
Arktisen osaamisen erikoiskurssi	27.-29.3.	Sodankylä
Aliupseerikurssin taisteluharjoitus	2.-5.4.	Sodankylä
Ryhmäammunnat	11.-19.4.	Sodankylä
Kokelasvaellus	25.-27.4.	Kilpisjärvi
Joukkueammunnat	28.5.-2.6.	Sodankylä
Aselajiharjoitus	11.-15.6.	Kyläjärvi
Sissivaellus	26.-28.7.	
P-kauden ampumaharjoitus	11.-17.8.	Kyläjärvi
P-kauden ampumaharjoitus	18.-24.8.	Kyläjärvi

Ylä-Lapin Alue toimiston toimintaa vuonna 2011

Ylä-Lapin Alue toimiston vuoden 2011 keskeisiä tapahtumia olivat alue toimiston päällikön vaihtuminen 1.9.2011 ja organisaation kehittäminen, kutsuntojen järjestäminen alue toimiston vastuualueen kunnissa ja Ylä-Lapin Maakuntakomppanian kertausharjoitus 7.-11.11.2011 Sodankylässä. Syksyn aikana saatiin tietoa alue toimistojen asemasta ja tehtävistä tu-

lossa olevaan Puolustusvoimauudistukseen liittyen.

Henkilöstövaihdoksia ja organisaation kehittäminen

Everstiluutnantti Veli-Pekka Luukkonen luovutti ja everstiluutnantti Hans Adolf Ehrnrooth vastaanotti Ylä-Lapin Alue toimiston päällikön tehtävät 1.9.2011.

Uusi alue toimiston päällikkö linjasi tavoitteiksi operatiivisen osaston ja Ylä-Lapin Alue toimiston roolin vahvistamisen Jääkäriprikaatissa, työskentelyprosessien kehittämisen ja organisaation ja henkilöstötilanteen kehittämisen. Organisaation kehittämisen yhteydessä alue toimiston toimialat muutettiin 1.1.2012 alkaen sektoreiksi. Henkilöstöön ei tullut muutoksia.

Kuvassa vasemmalta everstiluutnantti Hans Adolf Ehrnrooth toimistosiihteerii Soile Paasilinna, majuri Jukka Laine, kapteeni Keijo Pippola, kapteeni Ariko Miettinen ja ylliluutnantti Pertti Sarajärvi.

Kutsunnat vuonna 2011

Ylä-Lapin Aluetoimisto järjesti kutsunnat järjestyksessä neljännen kerran vastualueensa kunnissa. Vastuualue käsittää Suomen yhdeksän pohjoisinta kuntaa - Utsjoki, Inari, Enontekiö, Muonio, Kolari, Kittilä, Savukoski, Pelkosenniemi ja Sodankylä.

Aluetoimiston peruslinjauksen mukaan kutsunnat on järjestettävä kaikissa kunnissa, mutta kutsuntoja voidaan yhdistää tarkoituksenmukaisella tavalla, mikäli siihen on perusteltu syy. Siksi Savukosken ja Pelkosenniemen kutsunnat yhdistettiin pidettäväksi Savukoskella, koska Pelkosenniemen kunnasta oli vain yksi kutsunnanlainen.

Kutsuntojen valmistelu ja toteutus tapahtui vakiintuneen käytännön mukaisesti. Kutsuntojen avustilaisuudessa aluetoimiston päällikön avauspuheenvuoron jälkeen kunnan, seurakunnan, poliisin ja veteraanijärjestön edustajat toivat oman tervehdyksensä kutsunnanalaisille. Kaikissa puheenvuoroissa korostettiin varusmiespalveluksen hyvän suorittamisen merkitystä kutsunnanalaiselle itselleen ja Suomen maanpuolustukselle. Tervehdyksissä kutsunnanalaisia kannustettiin luottamaan itseensä, huolehtimaan terveydestään ja säilyttämään "pilke silmässä". Tervehdyksiä kuunneltiin "herkällä korvalla" ja ne myös menivät perille. Erityisen tarkasti kutsunnanalaiset kuuntelivat sotaveteraaneja. Olivathan veteraanit sodan aikana saman ikäisiä kuin kutsunnanalaiset. Mieleen jäivät erityisesti veteraanilotta Elina Niemistön selkeä puhe Utsjoen kunnan kutsunnassa ja sotaveteraani Yrjö Hettulan muistelot Kolarin kunnan kutsunnassa rintamasotilaan taistelusta sodassa.

Kutsuntojen tulos muodostui kokonaisuudessaan hyväksi. Palvelukseen (A ja B) määrättiin 78,2 % kutsuntaikäisistä. Tulos on valtakunnallista keskiarvoa (76,55 %) parempi. Kun ulkomailla asuvia (7 vuoden sääntö) ja kaksoiskansalaisuuden omaavia ei oteta huomioon, palvelukseen määrättyjen tulos on 88,4 %. Lopuksi voidaan todeta, että Ylä-Lapin alueelta löytyy tänäkin päivänä hyviä ja reippaita nuoria miehiä koulutettavaksi läänmaan ja Lapin puolustajiksi.

Maakuntakomppanian kertausharjoitus

Vuonna 2008 perustettu Ylä-Lapin Maakuntakomppania (YLAPMAAKK) on Puolustusvoimien sodan ajan vahvuuteen kuuluva joukko. Maakuntakomppanian rekrytointi käynnistyi toukokuussa 2008 ja joukon sotilaallista suoritus-

kykyä on siitä lähtien kehitetty kertausharjoituksissa, Puolustusvoimien vapaaehtoisissa harjoituksissa ja MPK:n järjestämissä tilaisuuksissa.

Ylä-Lapin Maakuntakomppanian joukkokohtainen kertausharjoitus järjestettiin Sodankylässä 7.-11.2011. Harjoituksen johti aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Hans Adolf Ehrnrooth. Harjoituksen johtajan apulaisena toimi ja harjoitusvalmisteluista vastasi kapteeni Mika Lokka. Harjoituksen valmisteluna toteutettiin maakuntakomppanian runkohenkilöstön vapaaehtoinen harjoitus 16.-18.9. ja kuljettajien tehtäväkohtainen kertausharjoitus 11.-13.10. Joukkokohtainen kertausharjoitus toteutettiin 7.-11.11.

Maakuntakomppanian kertausharjoituksen päämääränä oli perehdyttää ja harjaannuttaa reserviläisiä toimimaan sodan ajan sijoituksen mukaisissa tehtävissä Ylä-Lapin Maakuntakomppaniassa, kehittää joukon taistelutekniikkaa, aseenkäsittelyä ja ampumataittoa taistelutentillä ja rakennetulla alueella, toteuttaa kranaatinheitin 1, 3, 4 ja 14 ammunnat, toteuttaa joukkueen joukkueen puolustusammunta kevyen kranaatinheitin tukemana ja toteuttaa komppanian puolustustaistelu.

Ensimmäisen harjoituspäivän (7.11.) ohjelmassa oli reserviläisten palvelukseen astuminen, lääkärintarkastus ja varustaminen, harjoituksen johtajan puheuttelu, ase- ja ampumakoulutus (rynnäkökivääriammunnat 5+5+10) ja siirtyminen ryhmitysalueelle.

Toisen (8.11.), kolmannen (9.11.) ja neljännen (10.11.) harjoituspäivän ohjelma toteutettiin rastikoulutuksena. Rastit oli suunniteltu siten, että ne tukivat harjoituksen päämäärien toteutusta. Aiheina olivat muun muassa tukikohtapalvelu, ryhmän ja joukkueen taistelukoulutus, joukon käytössä olevan aseistuksen kaluston koulutus, panssarintorjuntakoulutus, taistelu rakennetulla alueella varuskunnan asutuskeskustaisteluradalla, ammuntojen maastontiedustelu sekä ammuntojen harjoittelu ja valmistelu (kranaatinheitinammunnat). Koulutuksesta vastasivat joukkueiden reserviläisjohtajat ja kantahenkilökuntaan kuuluvat kouluttajat. Reserviläisjohtajilla oli mahdollisuus tukeutua kouluttamisessa koulutuskortteihin ja joukon kouluttajan tukeen.

Viidentenä ja viimeisenä harjoituspäivänä (11.11.) toteutettiin komppanian puolustustaistelu panssarivaunuin tuettua vihollista vastaan. Vihollisen hyökkäys torjuttiin huolellisten puolustusvalmistelujen, reserviläisten aktiivisen johta-

misen ja tulenkäytön sekä korkean taistelutahdon tuloksena.

Harjoitusta seurasi 8.-9.11. kaksi ruotsalaisupseeria Bodenissa sijaitsevasta kodinturvajoukosta (Lapplandsjägargruppen/119). Ruotsalaisten antama palaute joukon toiminnasta ja harjoituksesta oli hyvä. Ruotsalaisten mukaan, koulutus Ruotsissa ja Suomessa on pääosin samansisältöistä. Silmiinpistävänä vahvuutena on suomalaisten reserviläisjohtajien käskynantovalmius ja johtamistoiminta.

Harjoitus onnistui kokonaisuutena hyvin. Harjoituksen rastikoulutusvaiheen toteuttamiseen toi ylimääräistä haastetta varuskunnan ampumaratojen osittainen käyttökielto, minkä vuoksi kohdittusammunnat oli toteutettava harjoitussuunnitelmasta poiketen. Harjoituksen rakenne, yleisjärjestelyt ja toteutus noudattivat hyväksi todettua peruskavaa, eikä näitä ole tarvetta muuttaa tässä vaiheessa. Reserviläisten - johtajien ja miehistön - henki, motivaatio ja omaaloitteisuus olivat silminnähden korkealla tasolla. Tämä on erittäin tärkeää joukon sodan ajan suorituskyvyn ja valmiuden kannalta.

Reserviläisten harjoituksesta antama palaute oli hyvä: koulutettavien arvio reservin koulutuksen laadusta 3,7, reserviläisten maanpuolustustahto 4,1 ja reserviläisten palvelusmotivaatio 4,0. Harjoituksen päätöstilaisuudessa Sotilaskodissa palkittiin reserviläisten keskuudestaan valitsemia johtajia ja miehistöön kuuluvia sekä harjoituksen johtajan toimesta harjoituksessa ansioitunutta henkilökuntaa. Ylä-Lapin Maakuntakomppanian sodan ajan suorituskyky on harjoituksen jälkeen entistä korkeampi.

Jääkäritoimikunnan toimikausi 2/11

Toimikaudella 2/11 (11.7.2011 – 6.1.2012) jääkäritoimikunnassa (JTK) työskenteli kolme henkilöä. Puheenjohtajana toimi alikersantti Ville Sokero, sihteerinä alikersantti Sami Saarinen, sekä työ-, opinto-, ja sosiaaliasiamiehenä jääkäri Antti Virranniemi, joka valittiin tehtäväänsä 30.8.2011.

Jääkäritoimikunnan tehtäviin kuului viikoittain ilmestyvän Lyhyin syökyin – lehden toimittaminen. Lehdessä ilmoitetaan varuskunnan tapahtumista, kilpailuista, elokuvista ja palveluksesta jäljellä olevasta määrästä. Lehdessä on tietenkin myös huumoria tuomaan piristystä arkeen.

Jääkäritoimikunnan tiloissa on kuusi Internet-yhteydellä varustettua tietokonetta varusmiesten käyttöön, sekä kaksi toimihenkilöiden käyttöön. Jääkäritoimikunta vastasi näiden yhteyksien ylläpi-

tämisestä. Internet-yhteys on ollut monille varusmiehille tärkeä väline siviilielämän asioiden hoitamiseen.

JTK on ollut tiiviissä yhteistyössä Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen kanssa. Sotilaskotiyhdistys on tukenut JTK:n toimintaa varusmiesten viihtyvyyttä edistävien hankinnoin ja lahjoituksin. JTK:n edustaja on myös osallistunut kahteen Sotilaskotiyhdistyksen hallituksen kokoukseen.

Jääkäritoimikunta on edistänyt varusmiesten hyvinvointia tukemalla ja järjestämällä erilaisia liikuntakerhoja. Toimikaudella 2/11 Sodankylässä toimi neljä liikuntakerhoa (salibandy, ilmakivääriammunta, paini ja naisten liikunta).

Jääkäritoimikunta on hankkinut elokuvia sekä pelejä varusmiesten käyttöön. JTK hankki myös uudelle frisbeegolf-radalle kiekot. JTK järjesti Jääkäripri-

rikaatissa myös komppanioiden välisen salibandyturnauksen.

JTK vastasi myös kotiutumistapahtuman järjestämisestä. Varusmiehille tarjotun soittuhuoneen valvonta ja uusien välineiden hankinta on ollut JTK:n työtä.

JTK on edustanut Jääkäriprikaattia muun muassa VLK-koulutuksessa Kuusamossa, Studia-messuilla Helsingissä ja varusmiesliiton vuosikokouksessa sekä Maavoimien VMTH-päivillä Riihimäellä viestirykmentissä. JTK:n edustaja on myös osallistunut seppeleen laskuun sekä on pitänyt puheita erilaisissa tilaisuuksissa.

Sotilaskotisisar Taru Aikio, 23 v: Tieto ja taito tuovat luottamusta ja vastuuta

Mikä saa 23-vuotiaan nuoren naisen istumaan sotilaskodin kassan takana vapaaehtoisuudessa illasta toiseen tai tekemään työtä sotaharjoituksissa, poikkeusoloissa kaikin puolin silloin, kun muutakin tekemistä varmasti olisi? Taru Aikio tietää vastaukset tällaisiin kysymyksiin. Hän on ollut Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen sisarena jo kuusi vuotta ja tehnyt vapaaehtoistyötä leireillä, sotilasko-deissa ja maastokeikoilla vuosittain sa-toja tunteja.

Isä ja tytär kohtasivat sotaharjoituksessa.

Vankka käsitys tämän maan puolustamisen tärkeydestä ja sitä kautta myös sotilaskotien tarpeellisuudesta on tullut kasvatuksen mukana jo kotoa. Tarun mummi oli yhdistyksen leipurina kymmeniä vuosia, tati työskenteli sotilaskotiyhdistyksen toimistonhoitajana ja sekä isän että äidin työpaikka on Jääkäriprikaatissa. Taru oli vasta viisitoistavuotias, kun hän ensimmäisen kerran tutustui sotilaskotityöhön kesäisellä kahden viikon työrupeamalla. Kiinnostus sotilaskotia kohtaan jäi jonnekin mielen sopukoihin itämään, sillä muutaman vuoden kulluttua, heti, kun se oli mahdollista, hän liittyi yhdistyksen jäseneksi.

”Työ on hyvin monipuolista ja tieto sekä osaaminen kasvavat tehdessä. Samalla kasvaa toisten luottamus tekemisiini ja saan lisää vastuuta”, kertoo Taru. Hän on yhdistyksen johtokunnan varsinainen jäsen ja tällä hetkellä sotilaskotipäällikkö, mikä tarkoittaa poikkeusolojen vakanssia. Viimeksi hän sai näyttää osaamistaan joulukuussa pidetyssä suursessa ROUTA-harjoituksessa.

”Tänne on niin helppo tulla töihin, sekä sisarten että palkatun henkilökunnan kanssa on mukava työskennellä ja kun osaa kaiken kunnolla, on vapaaehtoistyö rentouttavaakin”, Taru lisää. Hän opiskelee siviilissä hotelli- ja ravintola-alan restonomiksi, joten opiskelut sivuavat myös harrastusta. ”Varusmiehet ovat todella mukavia asiakkaita, harvoin huonolla tuulella tai ilkeitä”, hän kehuu.

”Stressinsietokyky tässä on ainakin kasvanut. On ollut iltoja, jolloin olen ollut tiskin takana yksin, kun sisarkaan ei ole jostain syystä tullut ja varusmiehet, joiden piti olla maastossa, ovatkin ilmestyneet sotkuun. Täytyy vain pitää hermonsa kurissa, ettei homma mene sähkölämmiseksi”, Taru kertoo. Hän on ollut yhdistyksessä myös palkallisena työntekijänä, ja nähnyt, miten tilanteet saattavat muuttua arvaamatta.

Tarun tulevaisuuden toiveena on saada työpaikka ”jostakin Lapista”, sillä pois hän ei halua täältä lähteä. Eikä muuttua yhdistystä, vaikka hänellä on monia nuoria ystäviä tuolla etelässäkin. ”On kuitenkin mukavaa, kun saa vaihtaa mielipiteitä toisten, samanhenkisten ystävien kanssa tuolla leireillä. Niin, ja mi-nullahan on täällä monta varamummiakin, Kyllikki (Tolonen) ja Marjukka (Ta-

Hyllyjen täyttö kuuluu myös sisaren ”toimenkuvaan”.

paninen) tulevat aina halaamaan ja kysyvät, mitä kuuluu”, hän vielä muistuttaa. Marjukka on myös hoitanut ”kumin” virkaa silloin, kun Taru aloitti sotilaskotiharrastuksen. Siihen kysymykseen, että vaikuttaako harrastukseen se, että asiakkaat ovat pääosin nuoria miehiä, hän tuhahtaa harmistuneena. ”Kyllähän siitä kuuli kettuulua joskus aikaisemmin, mutta kyllä tässä harrastuksen valinnassa on loppupeleissä ihan muut asiat tärkeämpiä, kuin poikien katselu”, hän sanoo niin vakuuttavasti, että varmasti asia on näin.

Jääkäriprikaatin Kilta – puoli vuosisataa kiltatyötä

Vuonna 2012 Jääkäriprikaatin Kilta juhlii perustamisensa 50-vuotispäivää. Kilta perustettiin Vaasassa sodanaikaisen Jääkäripataljoona 1:n luomalle perustalle ja muutti sitten varsin pian Sodankylään joukko-osaston mukana. Varuskunta laajeni ja ajan myötä syntyi Jääkäriprikaati. Perusteellisten kiltayhteisön sisäisten ja sidosryhmien kanssa käytyjen keskustelujen pohjalta syntyi lopulta 80-luvulla vanhan killan perustalle Jääkäriprikaatin kiltta ja oman lippunsa se sai 90-luvun alkupuoliskolla. Alkuvaiheiden siirtymisen ja nimenmuutoksia kokenut kiltta on toiminut siis noin puolet toiminta-ajastaan nykyuotoisena Jääkäriprikaatin Kiltana. Jäsenkunta muodostuu vanhoista perinnejoukkojen veteraaneista, killan kotivaruskunnassa työtehtäväänsä suorittavista tai aikaisemmin suorittaneista henkilöistä sekä yksikössä varusmiehenä palvelleista naisista ja miehistä tai jollakin muulla tavalla kiltakelpoisuuden ansainneista jäsenistä. Killan jäsenyys ei ole sotilasarvoista tai sukupuolesta riippuvainen. Valta-kunnallisesti toimivassa Killassa on noin 800 jäsentä eri puolilla maata.

Killan tehtäviä ovat killan perinnejoukkojen perinteiden vaaliminen, erilaisten tapahtumien ja tilaisuuksien järjestäminen, erilaiset huomionosoitukset tai palkitsemiset, killan kotivaruskunnan toiminnan tukeminen mahdollisuuden siihen syntyessä ja tietysti toimiminen kaikessa tavalla, joka tukee aidon maanpuolustushenkisen ilmapiirin säilymistä ja kehittymistä. Killan kunniakkaat jääkäriperinteet kattavat koko jää-

Eversti Mauri Koskela ja professori Tauno Turunen.

käriliikkeen historian. Killan lippu liehuu julkisesti aina, kun tilaisuus siihen tulee.

Monenlaista muutosta on ehtinyt tapahtua viimeisen puolen vuosisadan aikana. Killan perustamisen aikoihin suurvallat olivat juuri lopettelemassa massiivista ydinlatausten testiperiodia. Yli kymmenen megatonnin luokkaan kuuluneet Novaja Zemljan alueella ilmakehässä suoritettavat kokeet saivat lähellä Inaria sijaitsevan kotimökkini ikkunat helisemään noin tunnin ajaksi ja suurimmat pommit aiheuttivat myös korvin kuultavan etäistä ukkosta muistut-

tavan jyllinän. Kylmän sodan pelotteet olivat voimissaan ja idän ja lännen välisen "rautaesiripun" molemmiin puolin oltiin vuosikausia pelottavan vaarallisessa tilanteessa.

Niihin aikoihin, kun kiltamme muutti hieman sääntöjään ja syntyi Jääkäriprikaatin Kilta r.y., olivat selvät merkit lähimmän suurvallan luhistumisesta jo nähtävissä ja niihin aikoihin, kun killan lippu vihittiin, oli itäisen naapurimme järjestelmän luhistuminen jo tapahtunut. Syntyi uusia valtioita meidänkin lähialueille, mutta aseet olivat onneksi vai. Ilman verenvuodatusta tapahtumasarja ei valitettavasti kuitenkaan kaikkialla mennyt, mutta kansainvälinen yhteisö sai kuitenkin asiat vähitellen järjestykseen osoituksena uudenlaisesta maailman järjestyksestä. Kun kiltamme juhla nyt lähestyy, niin monet kiltamme jäsenistä ovat maailmalla juuri näissä tämän hetken maailman käytäntöjen luomissa rauhanturvaamistehtävissä. Maailmassa on toki kriisejä ja sotia edelleenkin, mutta uskon kyllä, että kiltamme tulee juhlimaan puolen vuosisadan taivaaltaan paljon turvallisemmassa ilmapiirissä kuin mikä vallitsi silloin kun kiltamme aktivistit hahmottelivat ja suunnittelivat ensimmäisiä kertoja kiltamme perustamiseen liittyviä kysymyksiä.

Tämä turvallisuus ei kuitenkaan poista killan tehtävistä mitään. Vaalikaamme perinteitämme ja maanpuolustushengen säilymistä ja antakaamme lippumme liehua.

Kiltatoimintaa 2011

Olen Pasi Lakkala Sodankylästä ja minut on valittu Jääkäriprikaatin Kilta ry:n hallitukseen vuodelle 2011. Killan jäsen olen ollut vuodesta 2009 lähtien. Tässä artikkelissa haluan kertoa Jääkäriprikaatin Killan toiminnasta ja ajatuksistani siitä.

Parhaiten olen saanut tietoa kiltatoiminnasta ja päässyt toimintaan mukaan Killan hallituksen kokouksissa. Näissä kokouksissa pääsen osallistumaan yhdistyksen päätöksentekoon. Samalla saan kokemusta yhdistystoiminnasta ja koustekniikasta.

Kilta ja Jääkäriprikaati tekevät tiivistä yhteistyötä, joka näkyy parhaiten Killan järjestämissä juhlatilaisuuksissa varuskunnassa. Näistä esimerkkeinä osallistuimme Lapin Jääkäripataljoonan 90-vuotisjuhlaan maaliskuussa ja Jääkäriprikaatin 32. vuosipäivään syyskuun ja lokakuun vaihteessa sekä vuoden molempiin valailaisuuksiin. Tilaisuudet olivat arvokkaita, juhlallisia ja yhteishenkeä korostavia. Minulla on ollut joukko-osastoomme myös henkilökohtainen yhteys, sillä sisukoni poika Joni Rissanen on suorittanut

vuoden mittaisen varusmiespalveluksen Jääkäriprikaatissa vuoden 2011 aikana. Samalla on tullut muisteltua myös omaa varusmiespalvelusaikaa noin 9 vuotta sitten, tietysti Jääkäriprikaatissa.

Kilta tekee näkyvää perinne- ja veteraanityötä. Kansallisina juhlapäivinä laskeetaan seppele ja jouluaattona on kunniaavartio kotikuntamme sankarihautausmaalla. Erityismaininnan perinnetyöstä ansaitsee Jääkäriprikaatin perinnetila, jossa on edustettuina Jääkäriprikaatin ja sen joukko-yksiköiden perinnejoukkojen perinteet sekä suomalaista ja lappilaista sotahistoriaa. Esimerkkeinä työstä mainittakoon myös osallistuminen veteraanikeräyksiin sekä yhteistyö veteraanijärjestöjen kanssa. Olen saanut kunnian tutustua henkilökohtaisesti kiltatoiminnassa mukana oleviin veteraaneihin. Kiltatyön kautta meillä nuoremmilla on näin mahdollisuus viedä kunniankäsalaistemme viestiä eteenpäin.

Kiltatoiminta on hieno mahdollisuus osallistua vapaaehtoistoimintaan. Työ on ennen kaikkea yhdessä tekemistä, ja tuttavapiirini onkin laajentunut Killan an-

siosta. Minulle kiltatoiminta on vapaaehtoista maanpuolustustyötä reserviläistoiminnan ohella ja kotijoukko-osaston Jääkäriprikaatin tukemista. Suositelen osallistumista kaikille asiasta kiinnostuneille.

Lopuksi kiitän Etupyörä-lehden toimitusta ja lukijoita sekä toivotan hyvää Jääkäriprikaatin Killan juhlavuotta 2012.

Pohjan Prikaatin Killan puoli vuosisataa 1962 – 2012

Pohjan Prikaatin Kilta perustettiin Oulussa Pohjan Prikaatin vuosipäivänä 16.2.1962 kolmanneksi vanhimpana sotien jälkeisenä kiltana. Killan tarkoituksena oli:

- maanpuolustushengen ylläpitäminen,
- jäsenten keskeisenä yhdyssiteenä toimiminen,
- perinteiden vaaliminen,
- varusmiesten viihtyvyyden lisääminen ja
- vaikeuksiin joutuneiden veteraanien tukeminen.

Perustajajäsenistä kuului 15 kantahenkilökuntaan, 15 reserviläisiin ja 14 varusmiehiin. Prikaatin komentaja eversti Suorsa valittiin puheenjohtajaksi käynnistämään toimintaa. Tuolloin Neuvostoliiton valvoman YYA-sopimuksen sekä Pariisin rauhansopimuksen mukaan kaikki puolustusvoimien ulkopuolinen sotilaallinen toiminta ja koulutus olivat kiellettyjä. Aloitusta toiminnasta ja sen tarkoituksista oli tiedotettava kansalaisille, lehdistölle sekä julkisen elämän edustajille. Järjestettiin heti tiedotustilaisuus. Tiedon vastaanotto oli myönteisen innostunut, mutta kaikki eivät olleet valmiita hyväksymään kiltatoimintaa. Eräs oululainen lehti otsikoi artikkelinsa: "Eversti Suorsa perustamassa uudelleen suojeluskuntajärjestöä". Vielä tänä päivänä maanpuolustuksen vastustajat käyttävät Suojeluskuntajärjestön nimeä lyömäaseena vastustaessaan Suomen vapaaehtoisen sotilaallisen maanpuolustuksen kehittämistä.

Kilta palkitsee

Kilta ryhtyi alusta asti palkitsemaan kotiutuvia varusmiehiä. Vuodesta 1964 al-

kaen jaettiin kirjaa "Kameratulta", jonka oli kuvannut Pohjan Prikaatissa varusmiehenä palvellut valokuvaaja Seppo Saves. Toisena palkitsemisesineenä kotiutuville oli killan pronssinen ansiolevyke. Levykettä jaettiin aluksi vain sotamiehille, mutta varsin pian sitä alettiin jakaa myös parhaille upseerikokelaille ja ryhmänjohtajille. Kilta pyrki vuodesta 1965 alkaen saamaan varusmiehiä aktiivisesti kiltatyöhön mukaan. Varusmiesten edustajaksi johtokuntaan kutsuttiin Aliupseerikoulun oppilaskunnan puheenjohtaja ja kiltaan perustettiin nuorisajaosto eli oikeammin sanottuna varusmiesjaosto. Se antoi uutta väriä ja virikkeitä toiminnalle järjestämällä varusmiehille muun muassa komppanioiden välisiä lentopalloturnauksia, viihdeiltoja ja Juhannusjuhlia kilpailuineen. Nämä tilaisuudet olivat mukavaa vaihtelua kasarmielämään aikana, jolloin lomaa oli niukasti. Loma ei ollut automaatio, vaan se oli ansaittava palkkiona hyvästä palveluksesta. Killan talous parani 1970-luvun kuluessa. Varusmiesten viihtyvyyteen lahjoitettiin vuosittain tuhansia markkoja. Kilta avusti vuonna 1978 prikaatian tunnuslaatan ja oman joukko-osastoristin, Vesaisen ristin, valmistuskustannuksissa ja hankinnoissa. Talonpoikaisjohtaja ja sissipäällikkö Pekka Antinpoika Vesainen (kuoli 1626) on Pohjan Jääkäripataljoonan perinneehenkilö.

Tänä päivänä Pohjan Jääkäripataljoonan komentaja voi myöntää Vesaisen ristin ansioituneille kansalaisille, palveluksessa olevalle henkilökunnalle sekä varusmiehille. Pataljoonan varusmiesten käyttöön on lahjoitettu televisioita ja muovikuksia sekä jaettu stipendejä kouluttajille. Ensimmäiset kouluttajastipen-

Pohjan Prikaatin Kilta sai oman lipun vuonna 1983. Killan puheenjohtaja Salo ja kiltavaltuuskunnan puheenjohtaja Harmainen tarkastelevat vasta vihittyä lippua.

dit kiltajako Pohjan Prikaatin 360-vuotisjuhlassa vuonna 1986.

Killan lehti

Prikaatin komentajan eversti Eräsaaressen kannustamana ryhdyttiin puuhaamaan omaa lehteä. Kesäkuun 6. päivänä 1971 ilmestyi killan ensimmäinen Vesainen numero 1/71. Kaksitoista vuotta myöhemmin lehden nimeksi muutettiin Pohjan Pojat, koska Vesaiset -nimisellä poliittisella nuorisojärjestöllä oli samanniminen julkaisu. Pohjan Pojat muuttui 1980-luvulla nykyaikaiseksi, moniväriiseksi joukko-osastolehdeksi, joka ilmestyi kaksi kertaa vuodessa. Viimeinen numero jaettiin kesäkuussa 1998. Pohjan Prikaatin ja Pohjan Prikaatin Killan yhteinen lehti ilmestyi 27 vuotta. Lehti oli ollut "pohjan poikien" joukko-osastohengen ylläpitäjä, yhdysside palveluksessa olevien ja reserviläisten kesken sekä killan tiedotuslehti.

Pohjan Prikaatin Killan Pohjan Prikaatille vuonna 1976 lahjoittama perinnekivi, jossa on perinnejoukkojen nimet ja vuosiluvut alkaen vuodesta 1626 päättyen vuoteen 1998. Pohjan Jääkäripataljoona jatkaa näiden joukkojen kunniakkaita perinteitä.

Suksipartio Sujakka hiihdedtiin myös vuonna 2008. Tässä hyvin menestynyt Pohjan Jääkäripataljoonan partio johtajanaan majuri Rautanen.

Tänä päivänä Pohjan Prikaatin Kilta, Pohjan Jääkäripataljoonan tukikilta ja yhtenä Pohjan Jääkäripataljoonan kunniaikkaiden perinteiden vaalijana, saa palstatilaa Etupyörästä Jääkäriprikaatin mainiosta joukko-osastolehdestä. Killan jäsenille tulee kolme maanpuolustuslehteä Jääkäriprikaatin Etupyörä, Pohjois-Pohjanmaan reserviläispiirien ja kiltojen Pohjan Poika sekä Maanpuolustuskiltojen Liiton Maanpuolustaja.

Killan perinteet

Pohjan Prikaatin Kilta vaalii perinteitä. Kesällä 1973 pystytettiin prikaatin avulla muistokivi Tornion Röyttään, jonne Jalkaväkirykmentti 11 nousi maihin 1.10.1944. Seuraavana vuonna elokuussa paljastettiin Kilpisjärvellä laatta muistoksi Jalkaväkirykmentti 1:n käymästä jatkosodan viimeisestä taistelusta kevättalvella 1945. Helmikuussa 1976 paljastettiin ja luovutettiin Pohjan Prikaatille Hiukkavaaran kasarmialueen paratitentän laitaan pystytetty perinnekiivi, johon on merkitty kaikki Pohjan Jääkäripataljoonan edeltäjäjoukot alkaen Kunnikaallisesta Pohjanmaan Jalkaväkiryk-

Pohjanloimussa 27.4.2011 Suomen lippu nostettiin kevätmyrskyssä. Vaikuttavan juhlatilaisuuden kohokohta oli laulu Veteraanin iltahuuto, jonka soolon lauloi veteraani ja kiltaveli Armas Ilvo.

mentistä vuodesta 1626 päättyen Pohjan Prikaatin lakkauttamisvuoteen 1998. Kilta oli omalta osaltaan rahoittamassa sodan aikaisen Jääkäriprikaatin muistomerkin pystyttämistä Inarin Kaamaseen kesällä 1984. Kilta oli merkittävällä taloudellisella panoksella mukana, kun Oulussa julkistettiin teokset "Pohjan Prikaatin historia 1626 – 1983" ja "Oulu varuskuntakaupunkina" vuonna 2005.

Sodan päättymien 50-vuotismuistojuhlaa vietettiin vuonna 1995. Huhtikuun lopulla 1945 perinnejoukkomme Jalkaväkirykmentti 1 oli lopettamassa sotaa Kilpisjärven alueella. Rykmentin karkijoukon Taisteluosasto Loimun partiot olivat edenneet Norjan rajalle ja todenneet viimeistenkin saksalaisjoukkojen poistuneen Suomen alueelta. Pohjan Prikaati ja Pohjan Prikaatin Kilta päättivät juhlistaa tapausta lipunnostolla Kolmen Valtakunnan Rajapyykillä Kansalli-

sena Veteraanipäivänä 27.4.1995. Tästä Operaatio Pohjanloimusta tuli vuosittainen upea perinne, johon Jääkäriprikaati osallistuu näyttävästi.

Kilta tänään

Tänä päivänä Pohjan Prikaatin Kilta on vapaaehtoista maanpuolustustyötä tekevä Maanpuolustuskiltojen Liittoon kuuluva kilta, joka vaalii Pohjan Jääkäripataljoonan ja Pohjan Prikaatin sekä niiden edeltäjäjoukko-osastojen kunniakkaita perinteitä. Pohjan Prikaatin perinteet siirtyivät 1.1.1999 Jääkäriprikaatin Pohjan Jääkäripataljoonalle. Nyt kilta tekee tiivistä yhteistyötä Pohjan Jääkäripataljoonan kanssa ja tukee siellä palvelevia varusmiehiä pataljoonan esitysten mukaan.

Kilta pyrkii olemaan Pohjois-Pohjanmaalla asuvien jalkaväkikoulutettujen reserviläisten aselajikilta, joka järjestää halukkaille vapaaehtoisille jalkaväkikoulutusta yhteistyössä Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen ja Pohjois-Suomen Kiltapiirin kanssa. Kilta vieraillee Pohjan Jääkäripataljoonan juhlapäivinä jääkäriprikaatissa ja tekee tutustumismatkoja pataljoonamme toimintaan sotaharjoituksissa ja taisteluammunnoissa.

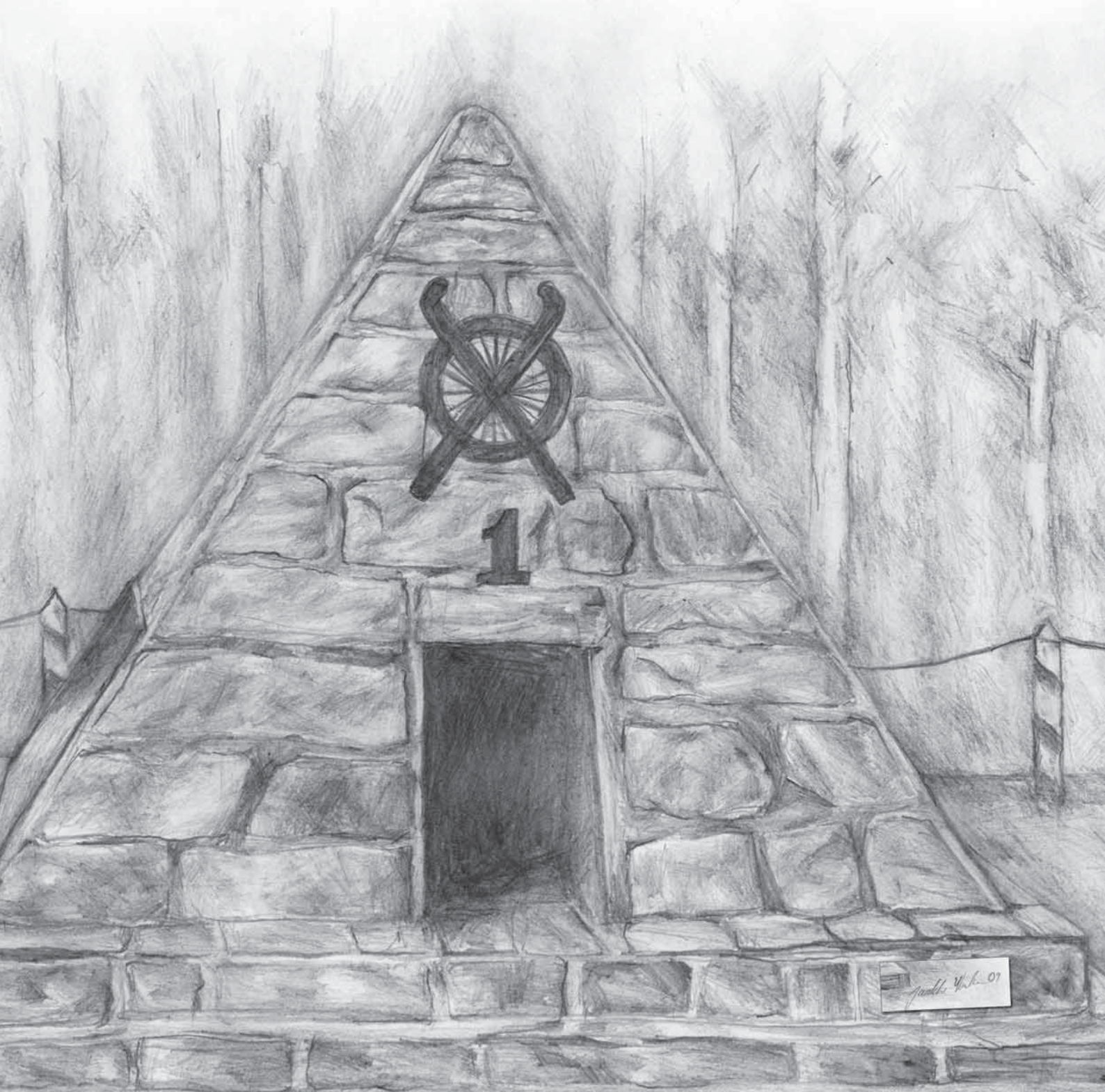
Liity mukaan! Kilta tarjoaa Pohjan Jääkäripataljoonassa ja Pohjan Prikaatissa palvelleille varusmiehille sekä jalkaväkikoulutetuille reserviläisille mielenkiintoisen ja toimivan yhteyden vapaaehtoiseen sotilaalliseen maanpuolustustyöhön.

Operaatio Pohjanloimussa vuonna 2009 oli kolmen valtakunnan rajapyykillä juhlapuhujana puolustusministeri Häkämies. Juhlan jälkeen illalliselle osallistui Jääkäriprikaatin ja Pohjan Prikaatin Killan johtoa. Puhumassa puolustusministeri Häkämies.

Jutun kuvat: Pohjan Prikaatin Kilta ry

AUK II / 11

Jalkaväen aliupseerikurssi

Jalkaväen aliupseerikurssilla koulutetaan johtajia kivääri, tulenjohto, kranaatinheitin, sissi- ja panssarintorjuntakoulutushaaran ryhmänjohtajan tehtäviin, sekä moottorialiupseereiksi. Kurssin ensimmäisellä jaksolla annettiin lisäksi huollon ryhmänjohtajille perustiedot ja -taidot ryhmän johtamisesta ja taistelusta.

Ensimmäinen jakso muistuttaa sisältään erikoiskoulutuskauden koulutusta joukko tuotantoyksikössä, sillä tulevien ryhmänjohtajien on ensin itse opittava käyttämään ryhmänsä taisteluvälineitä. Aliupseerikurssin toisella jaksolla opetellaankin sitten opettamaan samat asiat tuleville alaisille.

Fyysisesti kurssin ensimmäinen jakso oli sopivasti nousujohteinen. Fyysisen

kunnon onkin syytä olla kohdallaan aliupseerikurssin toisella jaksolla.

AUK I:n aikana linjoittain toteutetussa taisteluharjoituksessa keskityttiin opilaiden osalta partion ja ryhmän johtamisen perusteiden opetteluun ja taitotaso mitattiin AUK II ensimmäisellä viikolla kovapanosammunnoin Kyläjärvelä. Yhdeksänviikkoisella kakkosjaksolla maastoharjoituksia on kolme, joista yksi on ampumarjoitus. AUK II:lla harjoitettiin jo tiiviisti ryhmänjohtajan toimenpiteitä taisteltaessa joukkueen ja komppanian osana.

Jalkaväen ryhmänjohtajan on kyettävä käskemään lyhyesti ja yksiselitteisesti kiivaissa taisteluissa, jotta joukolle annettu tehtävä täytetään loppuun saakka. Nämä käskyt on tultava tekemisen

ja kärjestä johtamisen kautta. On isketävä syvälle, lujaa ja nopeasti! Vastustajalta on vietävä aloite ja oltava sitä aina askeleen edellä. Täytyy JOHTAA säästämättä itseään ja alaisiaan, erityisesti silloin kun tilanne on epävarma ja toivo on vähissä. 211 kurssin korkealaatuisten koulutustulosten osalta kiitokset suunnattakoon erittäin ammattitaitoiselle ja motivoituneelle 3.Jääkärikomppanian henkilökunnalle.

Kuvassa 3.Jääkärikomppanian henkilöstö ja toimistosihiteeri Anita Alatalo. Vasemmalta ylliluutnantti Eero Näsi, ylliluutnantti Toni Sulasalmi, ylliluutnantti Jukka Martikainen, luutnantti Jarmo Neitola, ylliluutnantti Tapani Lampinen, luutnantti Arto Harjuniemi, majuri Stenka Schroderus, toimistosihiteeri Anita Alatalo ja luutnantti Petri Mikkolainen. Oikeassa reunassa ylhäältä luutnantti Henrik Rundgren, luutnantti Markus Särkelä, ylliluutnantti Jaakko Rautanen ja ylikersantti Pekka Raassina.

Panssaritorjuntalinja

Pst-2000 ohjus, apilas, kevyt kertaskinko, telamiinat.. lienee edes turha epäillä millä linjalla on kallein ja järein kalusto, sekä miehekkäimmät hommat koko Jääkäriprikaatissa. Veri maistuu ja tulee aina maistumaan suussa, kun kyse on panssarivaunujen tuhoamisesta. Raskaimmat koettelemukset saivat miehet epätoivon partaalle, mutta kaikesta pääsee yli, varsinkin ohjuspäät.

Ohjuksen tuomat uudet tekniset ominaisuudet vaativat tietyn määrän itseopiskelua vapaa-ajallakin. Yli 15 kytintä ja tieteellinen määrä vikakoodeja, toimintamenetelmiä ja teknistä näpertelyä, minkä kanssa toimiminen pitää tulla kuin apteekin hyllyltä eivät juuri naurattaneet viikkokokeiden lähestyessä. Lopulta ohjuksen käyttäminen tuli jokaiselle rutiinin omaiseksi suoritteeksi.

Ohjus vaatii mieleltä voimia varsinkin pienien ryhmien, vartiointin ja haastavan ympäristön vuoksi, jossa vartioiden venyvät normaalisti 4-7 tunnin pituiseksi taisteluksi silmäluomien kanssa. Raskain koettelemus kurssilla tuli eteen jo ensimmäisellä taisteluleirillä, jossa suoritettiin 12 km:n raastava kalustomarssi jo muutenkin raskaan leirin loppuun. Valvottua aikaa putkeen tuli miehillä mars-

sin päätteeksi jopa 40 tuntia, mutta silti raskas kalusto saatiin kotiin eikä keskeytyksiä tullut, vaikka tunteet olivatkin kireällä varsinkin suota ylittäessä. Rajoitteet vartiointin, sissimuona ruokailun ja raskaan kantamuksen kanssa tekivät suorituksista kurssilla henkisesti raskaita, jonka vuoksi linjan motoksi kiteytyi nopeasti "se on päästä kiinni!", mikä onkin näissä hommissa aivan totta.

Välisodassa PST kuntoutui myös kiväärin kanssa toimimisessa pitämällä vihollisen tiukasti hallinnassaan. Vaikka asemat olivat valmiit vasta kolmen aikaan yöllä, ei se nujertanut miehiä, vaan aiheutti pelkästään hilpeyttä, kun päätettiin, että vartiointi suoritetaan normaalisti ja telttaa on turha pystyttää kolmeksi tunniksi. Naamiointiverkko, makuupatja ja makuupussi olivat riittävät pakkasessakin nukkuessa ja asia otettiin linjan tapaan huumorilla. Tukkoiset nenät ja yskiminen eivät pysäyttäneet miehiä ja saaliiksi saatiin muun muassa telakuorma-autollinen vihollisen jääkäreitä ja ryhmänjohtajia, joiden seasta saatiin kaikki tarvittava tieto vihollisen tulevista hyökkäyksistä. Yksikön kokoisia tappioita viholliselle tuonut puolijoukkueen vahvuinen osasto on

todiste PST-miesten nopevuudesta taistelutilanteissa.

Vaikka 2/11 PST AUK saapumiserän keskittyminen oli selvästi PST-2000 ohjuksessa, ei perinteistä kertaskinkotoimintaa voi koskaan väheksyä tai unohtaa, sillä tankit on saatava tuhatta ja selustaa suojattua missä tahansa olosuhteissa. Kurssin hienoimmat hetket olivatkin aina kun PST-mies sai käyttöönsä kovan keyven- tai raskaankertasingon, minkä sanoessa painotan varsinkin jälkimmäistä. Apilas sai linjan rakastumaan siihen sen raa'an voiman vuoksi, joka aiheutti enemmän kuin muutamalle mustan silmän ja muita pieniä haavereita käsiin, sekä kasvoihin. Näiden aseiden ampuminen todellakin korvasi kaikki ne kerat kun teki mieli heittää pyyhe kehään ja antaa periksi.

Ohjus on erittäin hieno ase, koko linjalle syntyi omanlainen kunnioitus sitä kohtaan. Vaikka rinkkojen hihnat purivat olkapäät rikki ja aiheuttivat uskomattomia selkä-/hartiakipuja ohjuslaukauksia ja telamiinoja kantaessa ei yksikään mies kadu linjavalintaansa. Kuninkaallinen panssaritorjuntalinja kiittää, mutta ei kumartele ketään.

Ylärivissä vasemmalta: alikersantit Karri-Pekka Pesonen, Matias Siivola, Antti Sarkkinen, Jere-Arttu Saarenpää, Jukka Sipovaara, Ville Rae ja Gleb Starobinets. Alarivissä vasemmalta: alikersantit Ville Pauna, Toni Tervonen, Ville Pinoniemi, Kim Ylipelto, Petteri Pätsi, Teemu Vimpari ja Joonas Koskikangas.

Kiväärilinja

Ylärivissä vasemmalta: alikersantit Juho-Matti Pekkala, Joonas Koivuniemi, Panu Lehtonen, Mira Kirjakainen, Jussi Sutinen, Juuso Jarva, Valtteri Myllykoski, Santeri Heikkinen ja Henri Posti. Alarivissä vasemmalta: alikersantit Artturi Mikkonen, Rauli Puljujärvi, Elisa Patosalmi, Laura Luukinen, Ismo Tuomas ja Juho Ruotsalainen.

Peruskoulutuskauden loppupuolella alkoi kuulua huhuja aliupseerikurssin (AUK) eri linjoista: kiväärilinja, PST, tulenjohtue, tulasema sekä sissiradistit, sissijoukkue ja tiedustelulinja. En tiennyt oikeastaan mitään yhdestäkään linjasta, mutta kun AUK halukkuuksia ja linjaa kysyttiin vastasin hetken mielijohteesta kiväärilinjan.

AUK 1 alkoi ja samalla täytyi opetella nopeasti uusille tavoille, sekä käyttämään uusia aseita ja varusteita. AUK 1 edetessä vastuuta annettiin koko ajan enemmän ja johtamista harjoiteltiin paljon. Kun AUK 2 alkoi, ryhmät olivat pienentyneet koska erikoisaliupseerikouluun sekä reserviupseerikouluun valitut olivat lähteneet. Ryhmien pienentyes-

sä tahti vain kiihtyi, koko ajan tuli uusia asioita opeteltavaksi. Mielenkiintoisimpia asioita olivat erilaiset koukkaukset sekä niiden soveltaminen. Opittuja asioita sovellettiin käytännössä taistelu- ja ampumaharjoituksissa.

Kiväärilinjan osalta aselajiharjoitus oli täynnä toimintaa: viiden päivän sisällä kaksi hyökkäystä ja kolme puolustustaistelua. Surkeat sääolot, sekä ruoan ja unen puute rokottivat kovalla kädellä mielialaa ja motivaatiota. Ikimuisoisimpana kokemuksena on säkkipimeässä metsässä routaiseen maahan poteron kaivaminen rikkinaisella kenttälapiolla. Potero- ja lähivartio olivat pelkätään nukahtamista vastaan taistelua viimeisinä öinä. Poterovartiossa vietetty-

jä tunteja väritti myös näköharhat sekä vilkas mielikuvitus. Ikävimpänä muistona on kuitenkin telamiinojen kantaminen hyökkäyksessä. Välisota, eli Routa 11-harjoitus sijoittui Kainuun Vuosankaan. Kiväärilinjan Routa 11-harjoitus oli pelkkää puolustusta ja irtaantumista. Parhaita muistoja, joita Vuosangasta jäi, olivat hyvä ryhmähenkki sekä viimeisen päivän nopea hyökkäys.

Kaiken kaikkiaan AUK on ollut mielenkiintoista aikaa, johon on mahtunut paljon niin negatiivisia kuin positiivisia tunteita. Näin jälkepäin voi sanoa hyvien muistojen peittävän huonot muistot.

Kranaatinheitinlinja, Tulenjohtolinja

Hyisenä loppusyksyn päivänä tulenjohtopartio tähyttää sakean sumun verhoamaa suota. Meillä on ensimmäinen kovapanosammunta, jota seuraamassa ovat linjan kouluttajat sekä komppanian päällikkö. Tulenjohtaja lausuu monimutkaisen sarjan koordinaatteja ja komentoja viestimiehelle, joka viestittää viestin tulitukiryhmälle. Pian jännittynyt hiljaisuus rikkoutuu heittimien lähtölaukauksien ääniin. Ilmasta kuuluu repivää ääntä, kun kymmeniä kiloja räjähdettä saataa taivaalta valtaviin räjähdysten saattelemana.

AUK 2 toi mukanaan monia uusia haasteita ja toimintoja, muun muassa

viestireppu, tulikomento, tasotyö ja lentävä lausahdus: ”Komppania! Ei koske tulenjohtoa. Vapaa-aikaa aina kello 21 asti.” Hyvällä porukalla näistäkin hommista selvittiin. Huumorilla ja hyvällä hengellä linja porskutti kohti aivan uusia harjoituksia. Mellankangas tuli koulutuksen yhteydessä tutuksi. Oli maalinpaikannusharjoituksia, mittausharjoituksia ja johtamisoppia.

AUK 2:n aikana ryhmähänki tiivistyi entisestään, kun puolet linjasta lähti kohti Reserviupseerikoulua. Muodostettiin uudet tulenjohtopartiot, jotka jakautuivat kolmeen linjaan tulenjohtopartioiksi. Tulenjohtue teki tuttavuutta kivääri-, pst- ja tiedustelulinjan kanssa. Uusi

seura toi mukavaa vaihtelua, mutta välillä kaipasi tuttuihin porukoihin. Aliupseerikoulun loppupuoli oli hyvin leiripainotteinen. Oli viikon aselajiharjoitus ja heti perään Pohjan Jääkäripataljoonan joukkueammunnat. Joukkueammunnoissa pääsimme tukemaan jääkärijoukkueen hyökkäystä oikeilla kranaateilla ja savuammuksilla. Kiitoksia ja hyvää palautetta tuli linjan kouluttajalta koko linjalle.

Kokonaisuudessaan asiat oppi, kun jaksoi edes vähän keskittyä asioihin, joita opetettiin. Olihan asiat osattava sumussa ja sateessa. Loppujen lopuksi AUK vierähti nopeasti ohi ja lystiä oli kyllä ”koko rahan edestä”. Syksy oli märkää. Tulenjohtue kiittää, lepo.

Takarivissä vasemmalta: alikersantit Eero Huhtelin, Visa Kallio, Pekka Kiirinki, Jaakko Saranne ja Tuomas Lund. Keskellä vasemmalta: alikersantit Tomi Pätsi, Juuso Lampela, Leo Laitinen, Markus Ervasti, Antti Pyykkönen ja Lassi Törmänen. Eturivissä vasemmalta: alikersantit Heikki Henttunen, Susanne Tikkala, Mirva Kuivalainen ja Aki Viita.

Kranaatinheitinlinja, Tuliasemalinja

Tulikomentoja! Syyskuussa 2011 Sodankylän Jääkäriprikaatin 3. jääkärikomppanian 3. kasarmin 5. tupaan kasattiin kymmenkunta miestä, kaikilla yksi päämäärä: kuninkaallinen tuliasemalinja. Joukkoa katsellessa ei olisi uskonut, että näistä tuoreista oppilaisista leivottaisiin prikaatin kermaisain joukko. Nyt, monta kuukautta myöhemmin, voi katsoa taaksepäin hymyillen. Pitkä matka on tultu, ja vielä on matkaa edessä. Aloitetaan kuitenkin alusta.

Koulutus heitinmieheksi alkoi teoriapommilla. Jo ensimmäisten viikkojen aikana kaikille kävi selväksi, että fyysisen suorituskyvyn lisäksi tarvittaisiin terävää päätä. Piirut ja lyhentteet olivat saada osan hajoamaan, mutta sisulla haasteista selvitettiin. Myös rospuuttokelit vaativat veronsa, kun ensimmäisissä harjoituksissa saatiin istua päivät vaihtelevasta viile-

ässä tihkussa ja täydessä kaatosateessa.

Aika kuluikin nopeampaa kuin uskoisikaan. Ennen kuin tajusikaan olivat RUK-valinnat tehty ja pojat lähetetty nauttimaan Haminan tarjonnasta. Kun tulevat kokelaat olivat pois alta, päästiin vihdoinkin aloittamaan AUK-II leirielämä. Ampumaleirit, taisteluharjoitukset ja välisota jäisivät kaikille paremmin mieleen kuin yksikään koulutus kasarmilla. Kukaan ei voi väittää, etteikö olisi hymyillyt nähdessään kranaatin sujahtavan putkeen ensimmäistä kertaa, tai viimeistään sen iskeytyessä maahan parin sadan metrin päähän jängälle.

Pelkkää hymyä hommat eivät kylläkään olleet. Pitkät asemarallit, tuliasemien perustaminen ja jatkuva odottelu alkoivat nyppiä useamminkin kuin kerran. Varsinkin rukkilaisten poistuttua keskuudestamme miesvaje alkoi välillä tun-

tua; onneksi nohevat TEKA-kuljettajamme, jääkärit Härkönen ja Kari, onnistuivat paikkaamaan puutteen omaksumalla heittimellä tarvittavat taidot nopeasti. Myös tiukka kilpailu sisaruslinjan, tulenjohton kanssa, toi oman mausteen sa soppaan: olihan oleellista tietää ketkä ovat kranaatinheitinlinjan kovimmat.

Mutta AUK-II tuli ja meni ja nyt kiinnitellään jo toista kulmarautaa pesulapuihin. Kohta pitäisi kyetä kutsumaan itseensä alikersantiksi, johtajaksi. Tietoa on tullut lisää, vaan riittääkö se? Pitäisikö nyt olla valmis ottamaan kontolleen uudet alokkaat ja kouluttamaan heistä jääkäreitä? Vastaus on kyllä ja ei, sillä onhan johtaminen jatkuvaa oppimista, ja sitä tuleva kevät tulee varmasti olemaan. Pääasia, että sen kykenee aloittamaan kuin heitinmies, selkä suorana ja valmiina toimimaan. Royal-TAS, over and out.

Takarivissä vasemmalta: jääkäri Matti Härkönen, alikersantit Aki Myllylahti, Jan-Erik Witick ja Juho Peltoniemi sekä jääkäri Iivo Karri. Eturivissä vasemmalta: alikersantit Kai Foudilainen, Juha Rautavaara, Anssi Kempainen ja Anssi Heikkilä.

Sissilinja, Sissijoukkue

Sillä sissihän on yli-ihminen! Mikä saa nuoria miehen alkuja ympäröivä kotimaan matkustamaan jopa kahdeksansataa kilometriä Suomen pohjoisimpaan joukko-osastoon? Onko syy Lapin luonto, erätaitojen opettelu ja hiominen, itsensä testaaminen ja rajojen hakeminen, kylähulluus vai pelkkä määräys kutsunnoissa? Ehkäpä jopa tieto siitä, että erikoisjoukkojen jälkeen sissit ovat ehkä kovimpia, särmimpiä ja ihailluimpia sotureita Suomessa, saa pojat pyrkimään sissikoulutukseen.

Aliupseerikurssin apukouluttajat pitivät siitä kyllä huolen, että ”Sissi paras” -aate iskostui näiden monien viikkojen aikana uusien, tulevien johtajien mieleen. Meille kerrottiin, kuinka muiden linjojen soturit tulisivat vielä salaa kadehtimaan meitä. Monen päivän leirin väsyttämänä, miehekkäältä tuoksuun, naamioväriin rippeet naamassa ja silmäluokset vähien yönien tummentamina kerää sissi katseet, niin kasarmien käytävillä, kuin sotkussakin. Sissi ei tun-

ne käskyä tauko paikallaan, vaan seisoo ryhdikkäänä muodossa, muiden viettäessä taukoa. Jos kurista lipsutaan, odottaa erinäiset sanktiot. Kaikki tekevät hommia yhdessä, eikä välillä todella raskeistakaan töistä purnata ylemmille tahoille - koskaan.

Kun uunituoreet aliupseerikurssin oppilaat potkittiin 3.Jääkärikomppanian käytäville, eivätpä sissit kasarmilla viihtyneetkään, vaan miinoilla ryyditetyt rinkat heitettiin selkään ja marssitettiin pojat metsään kohti syksyistä Satinkiojaa, tuota Sodankylän Via Dolorosaa. Toisille osa koulutettavista taidoista oli uusia, toisille vanhan kertausta. Kaikki lähtivät kuitenkin samalta viivalta. Ehkä nyt jo jonkin verran kulunut fraasi, sissi on metsässä kuin kotonaan, tuntuu pikkuhiljaa pitävän hyvin paikkansa.

Peruskoulutuskaudella alikersantit pelottelivat mortteja siitä, kuinka heillä tulisi olemaan rankka aliupseerikurssi edessään; illalla tehdään aina vähintään viisikymmentä punnerrusta, perinteen

mukaan kuri olisi kova, eikä leväperäistä käytöstä katsottaisi sormien läpi. Kuitenkin nyt kurssin loppusuoralta taaksepäin vilkuillessa, ei kurssi ole tuntunut niin sanotusti tuntevan oikein missään. Todellinen työ ja hauskuus alkavatkin johtajakoulutuksen jälkeen, kun jo opeteltuja asioita tullaan testaamaan käytännössä ja meillä on oikeasti vastuu muistakin ihmisistä kuin itsestään. Kun apukouluttajat ovat olleet jo tarpeeksi monet kerrat huolissaan sissijoukkueesta, aamureippailuihin integroidut palautekeskustellut evakuoinnin merkeissä juostu ja turha löysyys karistettu asenteista, voivat kohta uudet alikersantit valaa opeteltuja tietoja, taitoja ja asenteita uusiin alokaisiin. Koska perinteisten sissien kouluttaminen taukoaa hetkellisesti ja olemme viimeiset sissijohtajat muutama vuoteen, tulee johtajilla olemaan erityinen vastuu viimeisestä sissijoukkueesta pitkään aikaan.

Ylärivissä vasemmalta: alikersantit Tero Olavi Kuusela, Ossi Heikki Johannes Pesälä. Juho Tuomas Sakari Korhonen, Joonas Ismo Pyry Pekkarinen, Janne Erik Turtinen, Antti Hermann Manninen, Lauri Johannes Simila, Matti Hermann Kristian Nevanperä ja Tony Petteri Kallio. Alarivissä vasemmalta: alikersantit Jere Antero Huuskonen, Juha-Matti Samuli Niemelä, Matias Heikki Ilmari Korva, Jonne Kasper Väisänen, Hannes Viljami Niinikoski ja Matias Niko Mikael Hämäläinen. Kuvasta puuttuu alikersantti Valtteri Jooseppi Leppänen.

Sissilinja, Tiedustelujoukkue

Aliupseerikoulun ensimmäisenä päivänä 3.Jääkärikomppaniaan saapui varsin värikäs joukko tulevia tiedustelujoukkueen oppilaita. Väkeä saapui Sissikomppaniasta, Tukikomppaniasta, 1. Jääkärikomppaniasta ja osa meistä oli peruskoulutuskauden 3. Jääkärikomppaniassa viettäneitä.

Jo alussa kaikille sissilinjan joukkueille kerrottiin odotusten olevan korkealla. Tämä tuli selväksi jokaiselle viimeistään koko linjan aamureippailuilla. Linjan joukkueista kasvoikin kovakuntoinen joukko.

Tiedustelukoulutus piti sisällään monenlaisia varusteita viestivälineistä valonvahvistimiin ja lämpötähystimiin. Ras-kaiden rinkkojen kanssa suoritettavat, unettomat yöt, pitkät siirtymiset,

vaikkeudet ja yhteiset onnistumiset kiinteivätkin meistä tiiviin joukkueen. Reserviupseerikouluun ja erikoisaliupseerikouluun lähteneiden jälkeen jäljelle jäi vain noin puolet alkuperäisestä joukosta, mutta tämä myös tiivistä 3.Jääkärikomppaniassa aliupseerikoulua jatkavan osaston ryhmähenkeä entisestään. Etenkin metsässä tiedustelijat olivat elementissään.

Kurssin mieleenpainuvimmat hetket olivat ampumaharjoitusten räjäytysesitelyt ja luonnonmuonaharjoitus, jolla opimme monia hyödyllisiä selviämistä helpottavia erätaitoja, sekä rauhallisissa merkeissä kasarmilla vietetty itsenäisyyspäivä, joka antoi hetken levähtää ja ladata akkuja AUK:n viimeistä rutistusta, ROUTA-11 sotaharjoitusta varten.

AUK 2/11 tiedustelujoukkueen oppilaat kiittävät loistavia kouluttajia ja apukouluttajia mieleenpainuvasta kokemuksesta. 2/11 kurssin tiedustelu-au:t kiittää ja kiittää!

Ylärivissä vasemmalta: alikersantit Antti Knuuti, Eerik Posio, Aki Pippola ja Jukka Sutelainen. Alarivissä vasemmalta: alikersantit Ville Lampela, Marko Simunaniemi, Teppo Suorsa ja Antti Määttä. Kuvasta puuttuu alikersantti Seppo Vähä.

Sissilinja, Sissiradistilinja

Ylärivissä vasemmalta: alikersantit Ilkka Pinola, Antti Laurila, Arttu Kuivila, Niko Lotvonen, Roope Miettunen ja Aapo Lehtomäki. Alarivissä vasemmalta; alikersantit Juho Uurtamo, Jussi Hopperi, Joonas Piirala, Jussi Meriläinen ja Jyri Seppä.

Sissiradistilinjan valinnat alkoivat rytmitestillä ja linjan tulevan kouluttajan haastattelulla jo hyvissä ajoin ennen aliupseerikurssia – erikoiskoulutukseen tarvitaan erityisiä kykyjä omaavia miehiä valmiina kymmenen kuukauden erikoiskoulutuskautteen.

Kurssin ensimmäisellä viikolla uusi sissiradistijoukkue tutustui tupaakin tumpaksi tulevaan työskentelytilaan, sähkötyöluokkaan. Ensimmäisellä viikolla realisoitui myös, kuinka suuri työ sähköttämisen opetteleminen tulisi olemaan. Jo parin ensimmäisen kerran jälkeen ”titaaminen” tuli uniin. Sähköttäminen vaatii hyvää rytmitajua, erinomaista keskittymiskykyä ja nopeaa kirjoituskättä. Joukkuevarastoa perustettaessa taas raahasimme viestiliikennekalustoa laatikkokaupalla, ymmärtäen mi-

ten paljon radiolaitteita sissiradisti hallitsee, niin kaukana tiedustelutehtävissä, kuin tukiasemalla.

Sissiradistit tutustuivat aselajinsa ominaiseen toimintaan, tähytystiedusteluun aliupseerikoulun ensimmäisellä yönyliharjoituksella, kun muu sissilinja vielä nautti kasarmin punkkien pehmeystä. Sissiradisti ei saa näkyä yön pimeydessä, siksi tukikohdan perustaminen antennin pystyttämiseen hoituu sissiradistilta ilman valoja. Tähytetyssä pimeyden voittavat valonvahvistimet ja lämpökamerat.

Yhteiset kokemukset nivoivat myös koko sissilinjaa yhtenäiseksi. Luonnonmuonaharjoituksessa kaikki sotkivat käntensä saman poron vereen ja minkään muun linjan aamureippailut eivät vastanneet puoltakaan sissien aamureppi-

systä. Sissiradisteille viikon kestäneessä Routa 11 -harjoituksessa sen sijaan sissiradistit jyvitettiin Lapin rajajääkäreiden tiedusteluryhmiin radisteiksi tai tukiaseman ylläpitäjiksi. Siirtymällä lähes taistelilijan itsensä painoinen radiorinkka tuntui painavan olkapäät pois paikaltaan. Suuren taakan kantamisesta oli kuitenkin siinä määrin kokemusta, että jokainen sissiradisti veti harjoituksen loppuun saakka rajajääkäreiden rinnalla.

Koulutuksen raskaudesta tai muista syistä johtuen sissiradistijoukkueestamme putosi harmittavan paljon miehiä pois. Yksi myös lähti reserviupseerikurssille tiedustelijoiden riveihin. Loppu sissiradistiporukka on toisiaan täydentävä joukkue, joka talven harjoitusten mittaan yhdyntyy entisestään.

Moottorilinja

HaloooOOO, ei nukuta! Tässä mieleenpainuvin lausahdus autokouluopettajaltamme Tapio Koskelta, joka sai välillä puuduttavatkin oppitunnit tuntumaan viimeiseen asti mielenkiintoisilta!

Peruskoulutuskauden jälkeen me uudet moottorilinjalaiset valtasimme 3.Jääkärikomppanian 4 kasarmin omaan käyttöömmme viikon ajaksi, jonka jälkeen seuraksemme kasarmille saapuivat muut AUK:laiset. Moottorilinjan oppilaiden lähtökohdat olivat hyvin erilaiset, osalla oli jo valmiiksi C-kortti ja ammattipätevyys hankittuna ja osa lähti moottorilinjalle pelkällä B-kortilla. Sodankyläläisten jääkäreiden lisäksi moottorilinjalle saapui Rovaniemeltä lentosotamiehiä ja tykkimiehiä vahvistamaan pakkaa.

Koulutuksena moottorilinja eroaa hyvin paljon muista linjoista, joten kuljimmekin suurimman osan AUK:sta omia reittejämme. Vietimme päivisin enemmän aikaa Huolto- ja Kuljetus-

komppanian tiloissa autokoulun oppitunneilla, kuin 3.Jääkärikomppaniassa. Illat kuuluivat pääasiassa erilaisissa kalustokoulutuksissa, sekä C1E ja CE käsittelykokeen kulmaan peruuttamisen harjoitteluisia.

AUK:n yhtenäiskoulutuksen viikko toi vaihtelua autokoulussa istumiseen ja pääsimme tutustumaan muiden linjojen toimintaan, mutta valitettavasti muut linjat eivät päässeet kokeilemaan telakuorma-auton telan vaihtamista tai kulmaan peruuttamista.

Ammattipätevyytunnit veivät sen verran aikaa, ettei moottorilinja harmiksemme päässyt mukaan kaikille aukkilaisten leireille, vaan jouduimme jäämään kasarmin lämpöön. Moottorilinja kuitenkin lähti ajoleirille yhdessä sotilaskuljettajakurssin kanssa. Päällimmäisenä tästä leiristä mieleen on jäänyt kylmä tuuli ja vesisade, mutta muutoin leirillä oli mukavaa ja pääsimme kokeilemaan miten maastokuorma-autot kulkevat

maastossa ja miten ne saadaan irti sieltä. AUK 1:n aikana osallistuimme myös yhtenäiskoulutuksen taisteluumuntoihin Kyljäjärvellä ja pääsimme pohtimaan puolustuksen saloja. AUK 2:n taisteluleirillä Sarriojärvellä moottorilinja perusti kunnossapito-, kuljetus- ja polttoaineryhmän ja pääsimme kokeilemaan miten opetetut hommat käytännössä toimivat. Viikko oli melko kiireinen, koska samaan aikaan kävimme CE-tutkinnoissa prikaatissa, sekä kuljetimme kalustoa Sodankylän ja Sarriojärven välillä.

Tätä kirjoittaessa melkein kaikilla on jo BECE-kortit taskussa ja moottorilinja on taas vallannut 4 kasarmin omaan käyttöönsä. Muut aukkilaiset ovat välisodassa Vuosangalla, johon moottorilinja ei valitettavasti päässyt osallistumaan kuljettajakoulutukseen liittyvien koulutusten vuoksi.

Kuninkaallinen moottorilinja 2/11 kiittää ja kiittää.

Kuva: Kersantti Jere Nalli

Yläriivi vasemmalta oikealle: alikersantit Julkunen Tuomas, Tikkanen Teemu, Huhtala Joonas, Tuppurainen Jari ja Vahala Tomi. Keskirivi vasemmalta: Kaasalainen Sami, Karppinen Janne, Karhu Anssi, Kukkonen Jani, Kallunki Ville ja Laukkanen Janne. Alhaalla vasemmalta: Haverinen Olli, Ranta-Eskola Tomi ja Ylianttila Joni. Kuvasta puuttuu alikersantit Honkanen Jyri ja Keskisipilä Jaakko.

Etupyörä

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti

Etupyörän seuraava numero 2/2012 ilmestyy elokuussa

Ilmoitustilaa myynnissä!!

Tiedustelut ja ilmoitukset 1.6.2012 mennessä:
toimitussihteeri Taina Pirinen puh. 0299 452106, taina.pirinen@mil.fi

Eskelisen
LAPIN LINJAT

Lapin toimistotieto Oy
TTY Center

Puolustusvoimien strateginen kumppani Millog Oy vastaa maavoimien ajoneuvo- ja panssarikaluston, ase- ja elektroniikka-järjestelmien ja -laitteiden asennuksista, modifikaatioista ja kunnossapidosta sekä osallistuu maavoimien materiaali-hankkeisiin.

Millog

Millog Oy Hatanpään valtatie 30, 33100 TAMPERE
puh. 020 469 7000 • www.millog.fi

Kevitsan nikkeli-kuparikaivos

- Kaupallinen tuotanto alkaa kesällä 2012
- Louhintakelpoiset malmivarat n. 160,6 milj. tonnia
- 5 milj. malmitonnia/v., kapasiteetin lisäystä suunnitellaan
- Tarjoaa tuotantovaiheessa työtä n. 250 henkilölle
- Haastavia mahdollisuuksia kansainvälisessä yhtiössä

Kevitsa Mining
First Quantum Minerals Ltd:n tytäryhtiö

FQM Kevitsa Mining Oy
Aleksanterinkatu 17, 00100 Helsinki, Puh. 09 611 140, Faksi 09 611 142
Astropolistalo, Kaikutie 1, 99600 Sodankylä, Puh. 0400 884 100, Faksi 016 614 090
Kaivostoimisto, Kevitsantie 705, 99670 Petkula
www.first-quantum.com

Lapin tähtikunta

Kulttuurin ja tapahtumien Sodankylä 2012

KÄYNTIKOhteita

Museo-Galleria Alariestossa esitellään taide-
maalari Andreas Alarieston elämäntyötä ja tuotantoa.

Sodankylän vanha kirkko vuodelta 1689 on Suo-
men vanhimpia puukirkkoja.

Kotiseutumuseossa tutustut entisajan elämään
Sompion kairoissa.

Revontulikota Pohjan Kruunun revontuliesitys joh-
dattaa vierailijan vanhoista uskomuksista viimeisim-
piin tieteellisiin totuuksiin revontulista.

Tankavaaran kultamuseo on maailman ainoa kan-
sainvälinen kullanhuuhdonnan historiaa ja nykypäi-
vää esittelevä museo.

**Urho Kekkosen ja Pyhä-Luoston kansallispuis-
tot** luontokeskuksineen esittelevät alueen monipuoli-
sta luontoa, eläimistöä ja kasvillisuutta sekä saame-
laisuutta, poronhoitoa ja retkeilyn historiaa.

Ametistikaivos on Euroopan ainoa yleisölle avoin
ametistikaivos, jossa kävijä perehtyy tämän mystisen
kiven saloihin ja voi itse kaivaa muistoksi oman
onnenkivensä.

Pyhä-Luosto - kahden tunturikeskuksen monipuoli-
nen kokonaisuus.

Maaseutukohteet - loistavat metsästys-, kalastus-,
retkeily- ja majoitusmahdollisuudet.

TAPAHTUMIA

MK-Sprint 4.2.

Laskiaisrieha 19.2.

Pyhä-Luosto Porocup 2.-4.3.

Sod. reserviläiset ry:n SM-kisat 24.-25.3.

Sotilaiden Hiihdon SM-kisat 26.-29.3.

Sattasen Porokisat 6.4.

Martin Pilkki 14.4.

Pertsan Hiihto 15.4.

Kitisen Kirmaus 9.6.

Midnight Sun Film Festival 13.-17.6.

Jutajaiset 40 v. avajaiskonsertti 27.6.

Yöttömän yön ravit 30.6.

Kullanhuuhdonnan SM-kisat 26.-28.7.

Watercross 4.8.

Vuotson Lapin Markkinat 4.-5.8.

Luosto Classic 9.-12.8.

Porttipahta Uistelu 25.8.

Erävaelluksen SM-kisat 30.8.-2.9.

Joulun avajaiset 30.11.

Itsenäisyysjuhla 6.12.

Lisää tapahtumia www.sodankyla.fi/tapahtumat
Oikeudet muutoksiin pidätetään.

Tervetuloa!

Jääkäriprikaatin Kilta perustettiin 13.2.1962 Vaasassa
Jääkäripataljoona 1:n joukko-osastokiltana.

